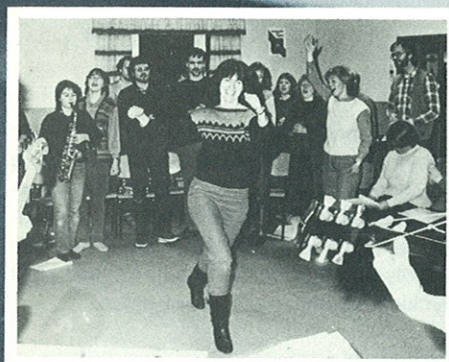

Nordisk Tidsskrift for fornyelse,
felleskap og fostring.

hvetekornet

Nr. 4
April
1985

Norge, Sverige
kr. 14.00
Danmark kr. 16.00

HVEM ER DE?

VI BESØKER
NYE VIRKSOM-
HETER

NORDISKE
UNGDOMS-
MISJONÆRER
OPPLEVER
VEKKELSE

INSIDE FRA
TEN-CENTER-
SKOLEN

Jens ville bare dø:

FRA BARDISKEN
TIL BIBELSKOLE-
PULTEN

HVA GJØR DU
I USA
ARIL
EDVARSEN?

Redaktør
Rolf Erik Janøy

Adresse til redaksjon og ekspedisjon
Boks 770
3191 HORTEN

Besøks adresse:
Baggerødgt. 5, HORTEN

Ekspedisjon og distribusjon
Inger Svendsen
Treffes mand. - torsd. 9.00 - 14.00
Telf. 033-44 726

Redaksjonssekretærer
Unni Flatha, Ellen Ofte Jakobsen
Anne Hove Sunnarvik

Faste medarbeidere

Leif Jacobsen, Pelle Karlsson, Robert Kvalvaag, Bjørn Lindvig, Jim McInnes, Sven Nilsson, Terje Rygh, Åge Åleskjær

Grafisk form og tegnegruppe

Leif Harry Håvåg, Rolf Jansson, Svein Thorkildsen, Ivar Øksendal

Redaksjonell målsetting

HveteKornet er et nordisk tidsskrift for fornyelse, fellesskap og fostring. Bladet vil på kristen grunn arbeide for og med Guds folk. Uavhengig av organisasjoner og grupperinger vil vi fritt rapportere om hva Gud gjør i Kristi Legeme. Vi ønsker å være med å formidle Guds planer og hensikter med sin menighet i dag. Vi vil samle om Jesus Kristus, virke for kjennskap og åpenhet for Åndens gjerning, slik at den enkelte kristne og den lokale menighet kan fornyes utfra bibelske prinsipper
HveteKornet vil tjene Kristi legemes oppbyggelse.

Annonser

For priser og avtaler kontakt An.kons. Hans Krogh, Slåpenvn. 5, 3130 Tolvsrød. Tlf. 033/27 133 eller redaksjonen tlf. 033/44 726

Regnskap

Jan Jensen

Revisjon

Registrert revisor
Svein V. Korsgården
3080 Holmestrand

Abonnement

Norge og Sverige kr 110,- pr. år, Danmark D.kr. 140,-. Kan bestilles ved å sende navn og adresse til ekspedisjonen. Gaveabonnement 1 år kr. 80.00. (Flypost til utlandet + kr. 80,-)

Bankgiro nr. 2450.07.10167

Dansk postgiro: 9 46 40 26

Svensk postgiro: 42 49-9

Abonnement er bindende inntil skriftlig oppsigelse.

Signerte artikler

og innlegg uttrykker forfatterens meninger. Disse er ikke nødvendigvis å oppfatte som redaksjonens.

Ettertrykk

av redaksjonelt materiale (artikler, tegninger, foto) tillates kun etter forhåndsavtale med redaksjonen. Sitater fra bladet må ha tydelig kildeangivelse.

Sats, paste-up, repro og trykk:
Tangen-Trykk A/S, Drammen

Hjertespråk

Jebusitter, Arvaditter, Semaritter, m.fl.

Tekst: Rolf Erik Janøy

En tendens som dessverre er utbredt også blant Guds folk, er trangten etter å plassere hverandre i bås. På grunnlag av media-omtale, rykter og inntrykk finner man raskt en merkelapp til ulike personer, menigheter eller retninger. Det kan være uttrykk som høykirkelig, karismatiker, liberal, konservativ, fundamentalist, tradisjonell, svermer, frikirkelig, osv. Noen mener at dersom vi bare kan plassere hverandre i disse ulike rammene, har vi en «ordnet uenighet»...

Personlig tror jeg ikke disse merkelappene «ordner» noe annet enn å skape murer, frykt og fordommer mellom de som er frelst av samme Frelser.

Tøyelig

En demonstrasjon av denne effekten kan vi i disse tider registrere omkring den nyoppdagede merkelapp; «herlighetsteologi». Mediafolk, samfunnsledere og debattanter bruker nå dette begrepet på en måte som skaper forvirring, frykt og kunstige skillelinjer. Dersom man spør flittige brukere av ordet, om hva de legger i dette, får man ulike svar. Det er et tøyelig begrep som enhver kan gi sin tolkning. Bedømmer vi hverandre utfra slike begrep, må det bli galt. Eller vil noen påstå at alle karismatikere er like, eller at alle lutheranere er av samme slag? Jeg har også hørt uttrykk som «bibeltro» og «liberal» brukt om samme person, det viser bare hvor lite man kan stole på slike generaliseringer. Nå er det nesten blitt slik at skal man omtale aktuelle strømninger i kristenheten, så griper man automatisk til uttrykk som «fremgangs/herlighets-teologi».

Når vi ser behov for å advare, justere eller oppmuntre medkristne, la oss da ikke bruke betegnelser som skaper avstand og uklarehet. Når vi legger bort debattspråket og bruker hjertespråket, får vi på kryss og tvers av alle disse skilleordene verdifull kontakt med dyrtkjøpte brødre og søstre i Kristus.

Firkant

Om vi av hjertet ignorerer alle disse murbergrepene, samfunnsnavnene og grupperingene som vi har tillatt den onde å bruke til å holde oss isolert fra hverandre, vil vi gå inn i en helt ny dimensjon av de helliges samfunn. Jesus lar seg ikke hindre av merkelapper i å søke kontakt. Han lar ikke Åndens liv flyte i en firkant. Han søker det oppriktige og overgitte hjerte. Som Hans disipler bør vi være varsomme med ubibelske betegnelser som skaper kunstige skiller mellom oss.

Vi er alle venner av påske og pinse, er åpne for en fornyelse av troen på Guds Ord og løfter, og ser nødvendigheten av Korsets og Åndens kraft. Men vi er ikke alle lutheranere, pinsevenner, herlighetsteologer, indremisjonsvenner eller karismatikere. Dersom noen absolutt vil ha oss plassert i en bås, så vet jeg ikke annen råd enn å prøve å gi et mer nyansert bilde. De fleste av oss er litt av hvert, selv er jeg mer eller mindre lutheraner, pinsevenn, karismatiker, indremisjonsvenn og mye mer. Siden jeg i mange år har trodd på en stor og mektig Gud som også er god, vil jeg muligens snart være blant de mange som nå blir betegnet som herlighetsteologer. Uanfektet av slike utnevnelser kommer jeg til å konsentrere meg om å holde meg nær til Jesus. Det er derfor best å regne med at slike titler er lite aktuelle. Livet med Jesus kan ikke settes i slike menneskelige rammer.

Passer ikke

Nå lurer du kanskje på hvor Jebusitter, Arvaditter og Semaritter kommer inn?

I følge 1.Mos 10, 16-18 var dette noen av de mange grupperinger som opererte inne i Kanaan. Det finnes mange «sitter», «ditter» og «ritter» som skaper uro på Guds folks landemerker enn i dag. Disse stammer er et godt bilde på uenighet satt i system. Ellers passer ikke disse navnene noe særlig her. Det var det jeg ville si: Disse «sitt og ditt» betegnelsene stemmer aldri helt, og de passer ikke blant Guds Israel.

Nordisk Tidsskrift for fornyelse,
felleskap og fostring.

Hvete Kornet

– i tjeneste for Kristi legeme –

Omslagsfoto:
Rolf Erik Janøy

April 1985

Nr. 4 – Årgang 2

ARTIKLER

4 Fra bardisken i Nyhavn til bibelskolepulten i Sarons Dal

Et vitesnbyrd om Guds forvandlende makt.

8 Kristne i Askim lever med Gud i hverdagen

Den første artikkelen under vignetten: Hvem er de? Vi besøker de nye kristne gruppene som vokser fram i dag. Reportasje ved Jon Ulltvedt.

10 Evangeliet om Guds rike får konsekvenser

Intervju med Lars Bjerke.

12 Hvordan opplever dere denne form for menighetsliv?

Intervju med to familier fra Kristne i Askim.

14 «Innside» Ten Center skolen

« - Vårt kall er å presentere Jesus» sier Ole Bjørn Urne til Svein Thorkildsen i denne reportasjen.

18 Nordiske ungdomsmisjonærer opplever vekkelse på Filippinene.

Reportasjer ved Johnny Christensen og Rune Aasen om hva teamene fra Ungdom i Oppdrag erfarer i sitt misjonsarbeid.

21 Stor GO-festival i Danmark til sommeren.

24 Hva gjør du i USA?

Aril Edvardsen gir «Svar på tiltale».

46 Kristus i sentrum

Tekst: Edin Løvås

SERIER

22 Begynn å regjere nå!

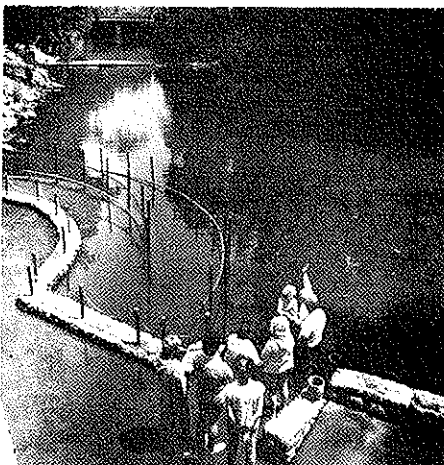
Åndelig maktskifte
Tekst: Sven Nilsson.

Side 4

Side 20

32 La ingen bitter rot vokse opp

Storsinn, takhøyde og romslighet.
Tekst: Åge Åleskjær

34 Hva svarer vi?

Midtøsten i fokus
Tekst: Derek Prince

FASTE SPALTER

3 Hjertespråk

Rolf Erik Janøy

26 Speilet

Nyheter fra kristenfronten

41 Samfunn

Hvete Kornets kontaktforum

42 Hvetekryss

ved Jostein Janøy

45 Neste nummer

Kort presentasjon av enkelte artikler i kommende nummer av Hvete Kornet.

**Du kan få
tilsendt en
kassett!**

**Se siste side om:
Verve-Aksjon 1985.**

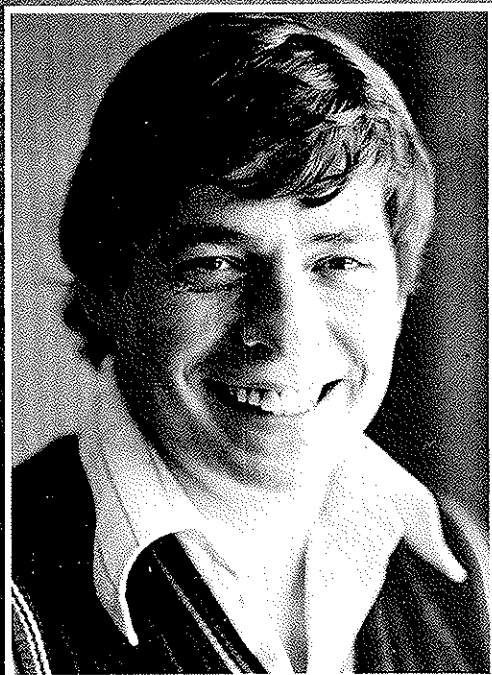
**Det er enkelt å få en ny
abonnet til Hvete Kornet.
Prøv å få en kassett
i premie!**

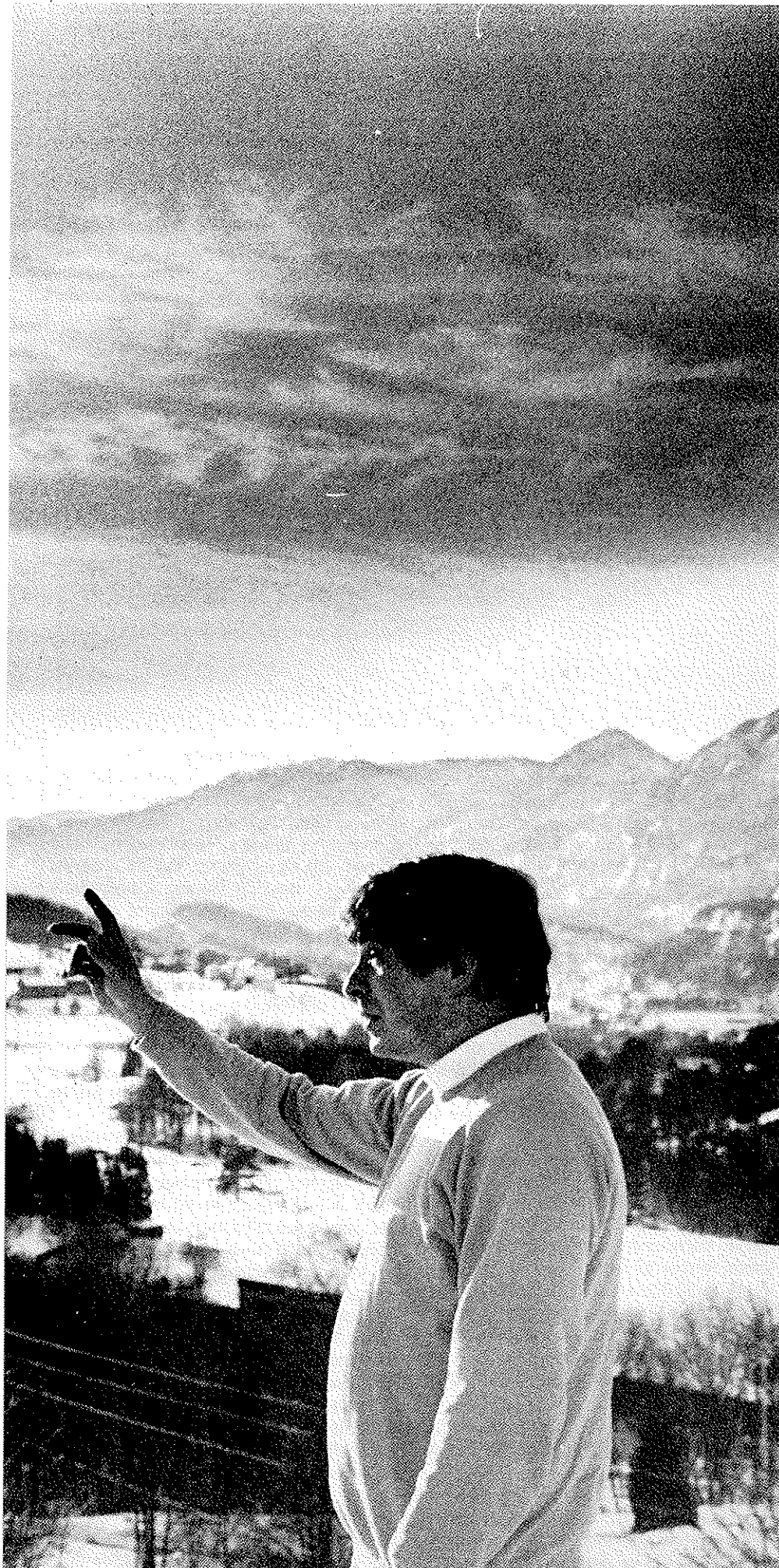
Jens ville bare dø:

Fra bardisken i Nyhavn til Bibelskole-pulten i Sarons dal

Jens Nielsen er en av elevene i årets kull på bibelskolen i Sarons Dal. Når man møter den smilende dansken med milde øyne og et åpent ansikt, er det umulig å se at han for et par år siden var en del av et hardt narko- og kneipe-miljø i København.

Truet på livet av betalte drapsmenn flyktet han til en dansk småby hvor han søkte hjelp i meditasjon.

Men alkohol, stoff, oppløste ekteskap og skyldfølelse hadde knekket livsmotet, og han kastet seg foran en bil for å dø

Penger

Jens vokste opp i det man kan kalle et godt borgerlig miljø i København som sønn av en håndtverksmester. Han ble selv håndtverker etter å ha gått i lære som murer. Det var et yrke man kunne tjene godt i, og i det miljøet han kom fra, betydde penger mest. Jens hadde ingen kristen bakgrunn. Han vet ikke om noen i sin slekt som var kristne.

- Jeg tjente godt, men ikke godt nok synes jeg. Mitt behov for penger var grunnen til at jeg etter hvert kom bort i en del lyssky ting. Jeg ville ikke bare tjene mye penger, men tjene dem hurtig, forteller han oss da vi fikk en prat med ham på bibelskolen i Sarons Dal.

-Det som betydde noe i min omgangskrets var at man hadde mye penger. På hvilken måte man fikk dem, var ikke så viktig. Som produkt av mitt miljø var jeg en beinhard materialist.

Hvetekornet: - Det som førte deg inn kriminalitet var altså ønsket om å få mye penger?

Jens Nielsen: - Ja, det var drivkraften. I tiden fra jeg var utlært murer 21 år gammel og fram mot 30, levde jeg et helt normalt liv og tjente brukbart på mitt håndverk. Men jeg drakk mye. Jeg ble nok alkoholiker i ung alder. Sterke drikker og våte fester var en normal del av livet i mine kretser. Da jeg var rundt 25 år ble jeg innlagt på sykehus pga. overstadig alkohol-konsum. Jeg lå bevisstløs i 10 dager. Det kostet mange penger å drikke så mye.

Da jeg var rundt 30 år fant jeg ut at jeg ville tjene mer på et vertshus enn på å jobbe som murer. Flere av mine venner drev vertshus, og jeg så at de gjorde store penger på folks alkohol-tørst.

Skipperkroen

- Jeg kom i kontakt med en kvinne i Nyhavn, som den gang var Københavns forlystelsesstrøk med stor omsetning av alkohol, narkotika og prostitusjon. Kvinnen jeg ble kjent med, drev Skipperkroen. Vi hadde en felles interesse - penger. Jeg hadde ideer om hvordan kroen kunne drives bedre, så jeg ble partner og vi økte omsetningen kraftig.

Ved hjelp av dobbelt-regnskap og andre «fiflerier» skaffet vi oss selv stor fortjeneste. Et stor del av overskuddet som vi ikke oppgav til skattemyndighetene, brukte vi til handel med narkotika, og vi startet også et vertshus i Bangkok. Det viste seg snart at min kvinnlige partner var narkoman. Vi lev-

*Reportasje: Rolf Erik Janøy
Foto: «Ekstrabladet»*

de høyt, men jobbet også hardt for å øke overskuddet. Jeg sto på nesten 24 timer i døgnet.

Vi gav gatejentene lov til å oppholde seg på vår kro, gav dem gratis drinker og lov til å røyke hasj i bakrommet. At gatejentene var å finne hos oss, trakk mange sjøfolk til Skipperkroen, og de la igjen mange penger. Vi tillot også salg av hasj og andre stoffer. De som hadde drukket opp pengene, ble kastet ut, mens gjester med penger, ble godt behandlet.

En skulle kanskje tro at det ble mye bråk i et slikt miljø, men hver kro hadde sin gjeng av stamgjester som samtidig var et slags ordenspoliti. Var det kunder som laget trøbbel, ryddet de opp med en gang. Vår «betaling» til dem var at vi skaffet dem narkotika som de omsatte på vår kro.

Hasj

HK: - Du har sett misbruk av hasj på nært hold. Noen sier dette stoffet er harmløst. Hva mener du om det?

J.N.: - Jeg har selv brukt hasj sammen med sprit, og jeg oppholdt meg hver dag på et samlingssted for hasjbrukere, så jeg kjenner dette stoffet meget godt. Jeg mener at det er det farligste av alle narkotiske stoffer. Det er dette stoffet som leder en dypere inn i stoffmisbruk og undergang. De aller, aller fleste narkomane har begynt med hasj. Gjennom hasjen kommer en inn i et miljø som gjør neste skritt lettere.

Etter å ha brukt hasj en tid, gikk jeg over til amfetamin. Det er et sterkt oppkvikkende middel som holder deg våken og aktiv. Etter noen døgn i amfetamin-rus får du paranoia, og må ta beroligende middel for å kunne slappe av. Så det ene stoffet leder til det andre. Jeg prøvde også kokain. Det er et stoff som har mange av de samme virkningene som amfetamin, men er dyrere - og farligere. Det brenner opp hjernecellene. Narkotiske stoffer påvirker ikke bare kroppen og hjernen, men de åpner ens indre for åndsmakter.

HK: - De fleste narkomane blir selv selgere av narkotika. Gikk det slik med deg også?

J.N.: - Etter et par år gikk jeg inn som partner på en nattklubb. Der hadde jeg tilsynelatende jobb som vanlig servitør, men drev egentlig med omsetning av amfetamin. Jeg var mellom-mann mellom «de store» og småselgerne. Jeg begynte også å prøve meg som storleverandør selv, men i dag er jeg glad at det ble med forsøket. Det var faktisk det norske politiet som grep inn. Hadde jeg rukket å gjennomføre den storhandelen som var på gang da politiet kom inn i bildet, ville jeg ha fått en fengselsstraff på 7-8 år.

Brutalitet

HK: - Hvor lenge drev du Skipperkroen?

J.N.: - Jeg og min kvinnelige partner drev kroen i 7-8 år, inntil jeg ble fengslet.

Da jeg ble tatt, hadde jeg regnskapene for Skipperkroen i bilen, og amfetamin for 20 000 kr som skulle leveres videre. Politiet beslagla alt, og det viste seg at de hadde hatt meg i kikkerten en tid. Det verste av alt var at jeg også hadde et regnskap til en større narkotikahai med meg, et regnskap jeg hadde tatt uten at han visste det. Så min arrestasjon skapte nervøsitet hos mine «forretnings-forbindelser». Det politiet fant ut gjennom regnskapene, trodde de jeg hadde fortalt dem. Jeg satt fire måneder i isolasjon under varetekt, men dommen ble bare på 6 måneder.

Da jeg hadde sittet inne litt over en måned, ble min bror bortført av 6 menn da han kom for å besøke meg. De ville ha greie på hvor mye jeg hadde sagt. Han ble holdt tilbake 12-14 timer i en kjeller under et vertshus. Da jeg fikk høre om dette, ble jeg rasende. Min bror hadde aldri gjort det minste ulovlig. Jeg trodde jeg bare var med på litt moro som samtidig var ganske innbringende, men da min familie ble dratt inn på denne brutale måten, forstod jeg hvor hensynsløse mine narkotika-forbindelser var. I opprør over den behandling de gav min bror, bestemte jeg meg for å legge alle kort på bordet. Jeg ville ikke beskytt slike folk lenger.

HK: - Prøvde de å hevne seg på deg for det?

J.N.: - En tid etter jeg kom ut av fengslet ble hele leiligheten min rasert. Jeg kom hjem etter å ha vært ute en tur, og fant alt inventar knust og alt jeg eide ødelagt. Venner jeg fremdeles hadde i narkotikamiljøet kunne fortelle at det var satt ut en «kontrakt» på 30 000 kr. for å få meg drept. Da jeg forstod at betalte drapsmenn var ute etter meg, forlot jeg straks København av «helsegrunner».

Lurte alle

HK: - Hva levde du av etter du kom ut av fengslet?

J.N.: - Skipperkroen ble lukket fordi regnskapet beviste det politiet lenge hadde hatt mistanke om. Min kvinnelige partner ble ikke straffet for det var jeg som hadde

ført regnskapene. Selv holdt jeg meg langt vekk fra miljøet i Nyhavn, men jeg fortsatte med narkotika.

Jeg hadde avtale med politiet om at jeg skulle jobbe litt for dem, og fikk penger til å kjøpe stoff for. Meningen var at jeg skulle gi dem stoffet og fortelle hvem jeg hadde kjøpt det av. Jeg brukte stoffet jeg kjøpte selv, og ga dem bare noen prøver. Jeg trodde jeg var verdens lureste mann. Jeg var helt avhengig av stoff, men prøvde å overbevise meg selv om at jeg samarbeidet med politiet for å komme narkotikaomsetningen til livs. Det jeg egentlig var ute

etter, var deres beskyttelse.

Jeg kontaktet også Ekstrabladet da leiligheten min ble ødelagt. De hadde stort oppslag med bilder av min raserte bolig. Jeg visste at denne avisen forsøkte å infiltrere miljøet, og jeg ønsket å bli en av deres «spanere». Ikke for virkelig å bekjempe narkotikamisbruket i København, men for å skaffe penger til mitt eget forbruk. Samtidig snøt jeg det narko-miljøet jeg var i, så godt jeg kunne. Jeg lurte med andre ord alle, inklusiv meg selv.

Yoga

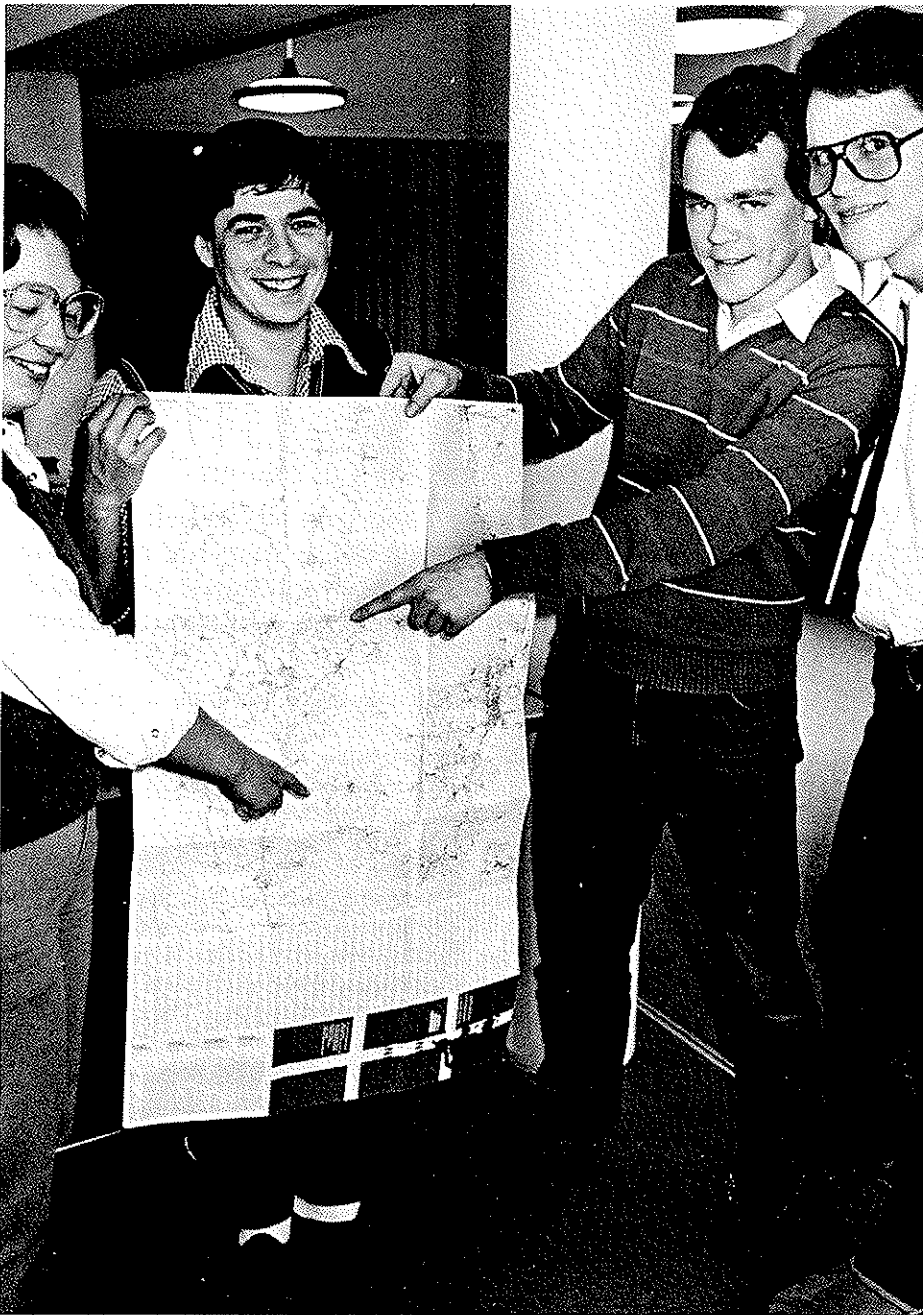
HK: - Sluttet du med stoff da du måtte forlate miljøet i København?

J.N.: - Jeg fortsatte å bruke stoff etter at jeg flyttet til noen venner i Ebeltoft på Jylland. Jeg var ganske nedkjørt på denne tiden. Jeg så ingen mening med livet lenger. Jeg hadde alltid vært glad i å lese, og hadde lest mye filosofi og politisk idé-historie. Men ingenting av det jeg hadde lest, kunne hjelpe meg nå da jeg virkelig var nedkjørt. Narkotika pigget meg ikke opp lenger, det var nå mitt største problem.

I Ebeltoft ble jeg kjent med en gruppe som drev med yoga og meditasjon. Jeg ble interessert i dette, og flyttet sammen med en av lederne. Jeg bodde der i tre år, og opplevde hvordan jeg litt om senn fikk mot på livet igjen. Jeg sluttet helt med narkotika, og reduserte alkoholforbruket drastisk. Jeg mediterte isteden. Dette førte også og så i kontakt med åndsverdenen, men på en mer positiv måte enn det jeg hadde opp-

levd gjennom narkotika. Særlig det første året opplevde jeg at jeg fikk tilbake troen på

Det er flere fra Danmark på bibelskolen i Sarons Dal nå. Under vinterpraksisen var hele elevflokket sammen med lærerne 14 dager i Danmark. Det ble rike dager hvor stedene de besøkte fikk oppleve fine ting, og mennesker søkte frelse. Her er danske elever samlet rundt Danmarks-kartet for avreise. Fra venstre Else Berit Tangen, som er halvt norsk og dansk, Tangen, Jens Nilesen, Steen og Peter Nielsen, de to siste er brødre i dobbelt forstand.

meg selv og lærte hvordan jeg kunne bygge opp et positivt forhold til andre mennesker.

HK: - Det høres jo ut som du var på god vei tilbake til et normalt liv i denne tiden. Hva var det som skar seg?

J.N.: - En av meditasjonstypene vi drev med, var å «rense» seg selv. Vi skulle gå tilbake til vår barndom, oppvekst og nære fortid for å «tømme» ut alt det negative vi

hadde opplevd. Dette greide jeg ikke, jeg hadde altfor mange dårlige ting å se tilbake på. Det rådet jeg fikk, var at jeg skulle meditere enda mer på disse tingene. Jeg begynte å få mareritt om nettene, og ble ikke kvitt de vonde følelsene tankene på min fortid vakte hos meg. Så ble jeg rådet til å meditere på «planeter og guddomer». Det var første gang jeg hørte om Jesus-personen, men da som en inkarnasjon av en annen guddom - Krishna. Religion spilte altså en viss rolle i vår meditasjon. En av lederne våre hadde full presteutdanning og kunne bli ordineret som prest for Den danske fol-

le gjøre en fri fra.

Da rådene om å meditere på planeter og diverse andre ting, ikke hjalp meg, begynte de andre å gjøre forskjellige ting som skulle jage demonene vekk. Men jeg mistet søvnen og ble stadig mer formørket i mitt tankelev. Til sist kunne jeg ikke ligge i samme rom som kvinnen jeg bodde sammen med og flyttet fra henne. Jeg mistet mye av troen på meditasjon.

Selvmondsforsøk

- Jeg gikk til lege og fikk medisiner, begynte å drikke igjen og var på vei tilbake til det gamle livet. Jeg ble så livslei at jeg bare ønsket å dø. En kveld forsøkte jeg å kaste meg ut foran en bil. Jeg brakk flere ben i kroppen, men var ved full bevissthet. Jeg vare så skuffet over at jeg ikke døde, at jeg skjelt ut den stakkars eldre sjåføren for at han ikke hadde drept meg. Min mediterende samboerske som var med da jeg gjorde dette, stod sjokkert tilbake da ambulansen kjørte meg bort.

HK: - Du fikk ikke livsmotet tilbake når du fikk ligge i ro på sykehuset en tid?

J.N.: - På ingen måte, jeg bare lå og ønsket meg dø. Jeg var fullstendig likeglad med livet. Jeg kunne ikke se noen grunn til å leve. Det eneste som stod i hodet på meg, var å komme ut av dette livet. Noe liv etter døden trodde jeg ikke på.

Noe av det første jeg gjorde da jeg ble utskrevet, var et nytt forsøk på å gjøre slutt på alt. Jeg tok en overdose tabletter, men ble funnet og sendt av sted til sykehuset. Da jeg så for andre gang kom inn for selvmordsforsøk, sendte de meg til psykolog.

Hennes råd var at jeg trengte å komme inn i en eller annen form for kollektiv eller fellesskap, helst med folk som hadde kommet ut av en liknende fortid som min. Men jeg var et noe uvanlig tilfelle pga. min alder. Jeg hadde jo ikke vært borti noe kriminelt før jeg var voksen, faktisk over 30 år.

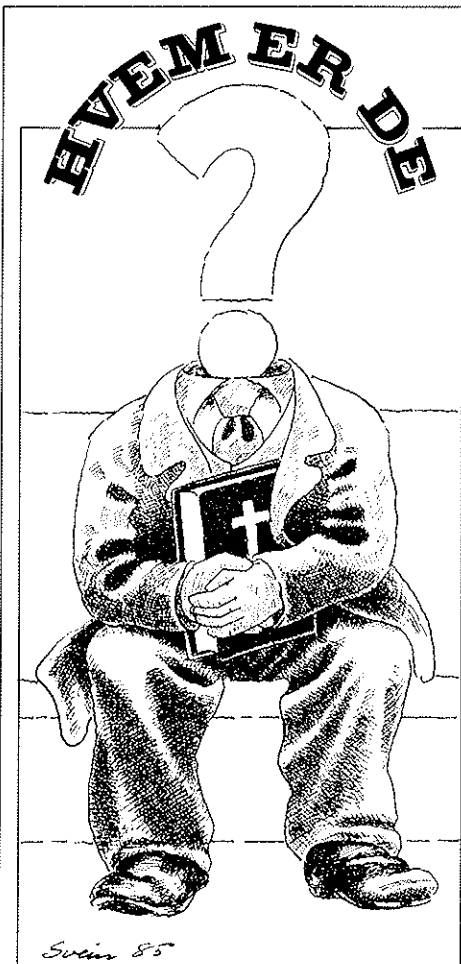
Hun anbefalte meg Ungdomssenteret i Randers. Det er en kommunal, politisk institusjon med en venstre-radikal profil. Da jeg kom dit, fant de snart ut at de ikke hadde mulighet til å hjelpe meg. - «Vi har én mulighet, den bruker vi bruker bare for mennesker som har vært igjennom hele behandlingsapparatet uten å bli hjulpet». Så fortalte de om et kristent senter hvor de hadde tatt seg av flere virkelig vanskelige tilfeller.

De ba!

- I ren og skjær nysgjerrighet dro jeg for å se på dette Kristensenteret i Randers. Jeg fikk «perm» fra sykehuset og haltet meg ut til dette underlige stedet. (Jeg hadde enda skader etter selvmordsforsøkene mine.) Da jeg kom inn i dette miljøet, ble jeg virkelig forundret.

Det eneste jeg hadde sett av kristne, var folk som gikk pent kledd til og fra kirken. De

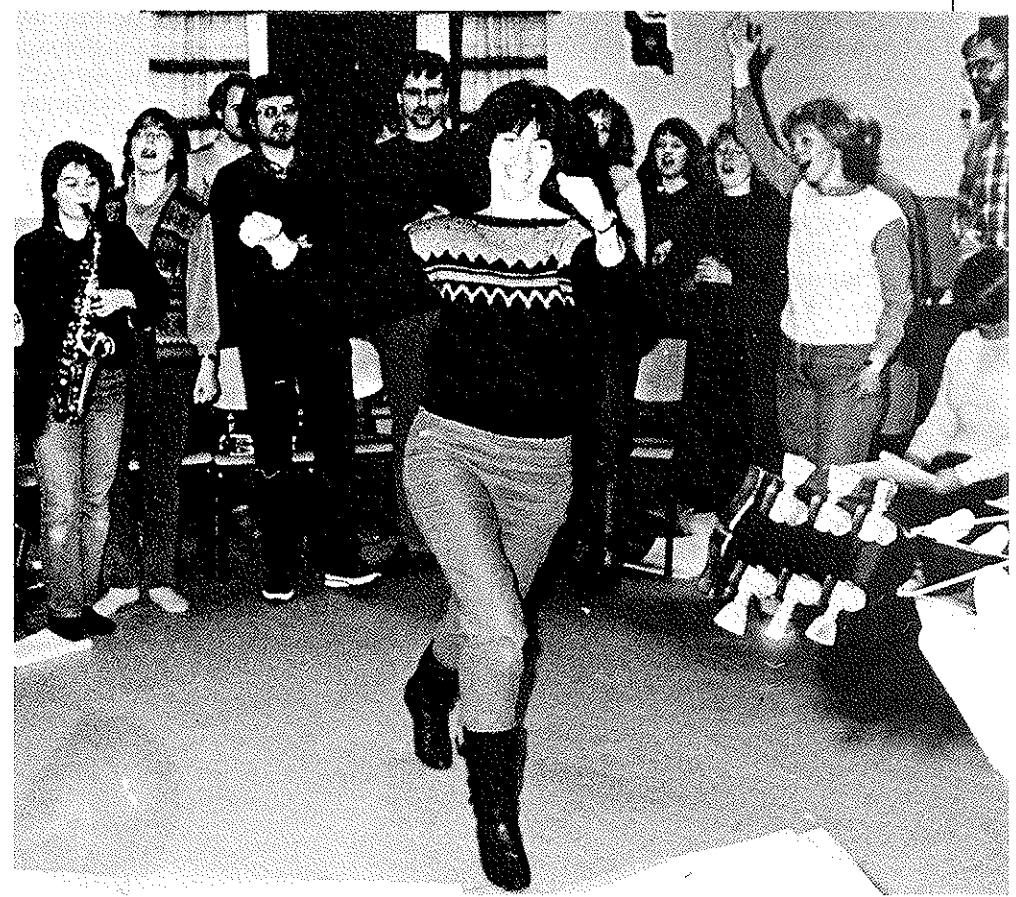
Forts. side 38

De siste årene har det i økende grad vokst fram kristne grupper og forkynnere som ikke kan plasseres innenfor etablerte kirkesamfunn. Vi vil under vignetten «Hvem er de?» presentere noen slike.

Tekst: Jon Ulltvedt
Foto: Jon Ulltvedt og Rolf Erik Janøy

KRISTNE
i ASKIM:
LEVER
MED GUD I
HVERDAGEN

De første vi har besøkt, kaller seg ganske enkelt Kristne i Askim, og opplever seg selv som en del av hva Gud gjør i dag. Et særpreg ved denne menigheten er at de legger større vekt på å kunne fungere sammen i hverdagen enn på tradisjonell møtevirksomhet.

- Over hele verden, og ikke minst i Europa, har det i løpet av de siste 10-15 årene vokst fram kristne fellesskap og menigheter uavhengig av tidligere skillelinjer. De har oppstått utfra behovet for at kristenlivet skal fungere som en levende realitet mellom oss i hverdagen, og ikke bare i møtesammenheng. Gud har derfor ført mennesker sammen i dype vennskap og forpliktende omsorgsfellesskap. Noe slikt er det også som skjer her i Askim, sier Bjørn Runar Nes, en av lederne for denne nye menigheten i Askim.
I halvtannet år har han arbeidet på halv

tid i menigheten ved siden av sitt arbeid på Postgirokontoret. Men fra våren av går Bjørn Runar inn på full tid i menighetens tjeneste sammen med en av de andre lederne, Lars Bjerke.
- Hvor mange er dere her i menigheten?
- Vi er foreløpig en gruppe på ca. 65 små og store som Gud de siste 6-7 årene har ført sammen og knyttet til hverandre ved vennskap og tillit. Vårt mål er gjennom vårt hverdagsliv å gi stadig klarere uttrykk for hvem Jesus er. Vi har ikke noe navn, men når det er behov for å gi oss samlet til

kjenne, kaller vi oss ganske enkelt for det vi er: Kristne i Askim.

De som er med i menigheten, representerer vidt forskjellige yrkesgrupper og aldersgrupper. Riktignok ligger hovedtyngden i alderen opp til 40 år, men det viser seg svært ofte at når Gud gjør noe nytt og radikalt, er Han nødt til å bruke yngre mennesker. Også det faktum at få blir frelst etter fylte 40 år, understreker dette.

Halvparten av dem som er med i menigheten, har en eller annen form for religiøs bakgrunn, mens den andre halvparten aldri tidligere har hatt noen tilknytning til kristen virksomhet.

Sluttet med møter

Det var i 1978 at en håndfull mennesker i Askim-distriktet satte seg ned og spurte: - Hva gjør vi nå? De hadde ulik kristen bak-

På et «Losje-lokale» kommer Kristne i Askim sammen. Det er uformelle samlinger som preges av undervisning, lovsang, frisk musikk, og gledes-dans innfor Herren. Et typisk trekk ved dette menighetstelleskapet er at de ofte kommer sammen for å hjelpe hverandre med dugnasinnsats. Ovenfor ser vi en «dugnads-gjeng» som hjelper en familie i menigheten med snekkerarbeide en lørdag formiddag.

grunn, men hadde til felles at de ikke på noen måte opplevde at det de hadde holdt på med, var på linje med Guds ønsker for sitt folk.

Etter et par år hadde denne gruppa vokst til rundt 25 mennesker. Alikevel opplevde de at det var noe som ikke var godt når de kom sammen til møter. De hadde alle dratt med seg en slags «møteforventning» som gjorde dem unaturlige og anspente hver gang de skulle samles. De snakket om menighetsliv og hvordan det skulle være, men opplevde samtidig at det var noe som ikke harmonerte.

- Dette førte til at vi bestemte oss for å slutte med møter inntil vi hadde glemt den gamle måten å holde møter på, sier Lars Bjerke. Han har vært en av lederne helt fra starten.

- Det var da opp til hver enkelt å leve med Gud i hverdagen. Ville en ha kontakt med andre, måtte en selv ta initiativet. En fare i kristne miljøer er at folk ofte kan «haike» med. Man føler seg hjemme og inkludert i menighetsmiljøet, men enkelte kan være med i kristen virksomhet et helt liv uten å ha fått et personlig gjennombrudd.

- Vi fratok folk denne muligheten, sier Bjerke. Nå ble man satt på prøve. Den som ikke levde med Gud, ville falle bort. Det var opp til hver enkelt å leve med Gud og ha fellesskap med de andre.

Det skulle gå halvtannet år før de kom sammen til møter igjen, men da det skjedde, var de blitt flere - ikke færre.

Bare ett liv

- Men det å ha fellesskap er jo en viktig side ved kristenlivet? Var det da riktig av dere å ikke ha møter i så lang tid?

- Vi kom mye sammen og hadde mye fellesskap i denne tiden, hevder Bjerke. Vårt poeng var at vi ønsket å bryte ned det kunstige skillet mellom kristenlivet og resten av livet vi lever som mennesker. Straks vi skulle ha et møte, ble folk unaturlige. De fikk et spesielt adferdsmønster som ikke var naturlig for dem. Vi ville understreke at vi ikke lever to forskjellige liv - og vi ønsket at det skulle bli naturlig å leve hele livet med Gud. Det var ikke et eksperiment, men vi ønsket å bli kvitt møtementaliteten.

Samtidig understreker Lars Bjerke at de var noen som tok seg spesielt av de svake og nyfrelste i denne perioden. De sørget for å ha omsorg for hverandre og ta hånd om dem som trengte det.

Når de så begynte å komme sammen til møter igjen, opplevde de at mentaliteten var totalt forandret. Gud fikk mer innflytelse over hverdagslivet, og samtidig skapte Han dype vennskapsbånd mellom mennesker. Menighetslivet begynte å omfatte hele tilværelsen. Folk var stadig sammen. De drog på turer sammen og hjalp hverandre såvel økonomisk som praktisk.

Dette førte til at man også sterkt opplevde nødvendigheten av å kunne bo nær hverandre. I dag bor de slik at ingen har mer enn et halvt minuttsgang til andre i menigheten. Bosisuasjonen er et resultat av ønsket om at menighetslivet skal omfatte alle sider av livet.

De legger vekt på den daglige omsorgen og ansvaret for hverandre. Det er viktig at man kan fungere åndelig sammen - i bønn og bibellesing - når som helst. Man anser en rett form for vennskap mellom kristne for å være åpent, inkluderende og utadrettet. Bjørn Runar Nes er i dag leder for Tusenfryd forlag som ble startet for noen år siden.

- Hvorfor navnet Tusenfryd?

- Vi kalte forlaget Tusenfryd nærmest bare i et forsøk på å unngå de typisk «kristelige» navnene. Senere har vi funnet ut at blomsten tusenfryd trives best i tette klynger, i motsetning til andre blomster som helst vil stå hver for seg. Så dette navnet passer jo ekstra godt i vår situasjon.

- Hva slags bøker har dere gitt ut?

- Vi har til nå gitt ut 5-6 bøker av Watchman Nee, et par bøker av Gene Edwards, bl.a. boken «Menighetens første år». Lars Bjerke har skrevet bøkene «Menigheten, Guds hus» og «Kristus, Menigheten og Guds evige hensikt». Dessuten holder han på med en ny bok som skal hete: «Menigheten - Guds eget vitnesbyrd».

Dukketeater

I bortimot ett år har de drevet med dukketeater i Askim. I følge lederne ble dette startet

fordi det var noen som ønsket å gjøre noe for ungene i menigheten. Hvis resultatet blir så bra som det ser ut til, vil man også forsøke å bruke det i evangeliseringsøyemed.

I det hele tatt skjer det mye utradisjonelt blant Kristne i Askim. Når de kommer sammen, er bl.a. dans en naturlig del av lovprisningen og tilbedelsen av Herren. Og et møte kan være litt av en opplevelse for den som er vant til vanlig, tradisjonell kristen virksomhet.

Vi var med på et torsdagsmøte der vel 30 unge mennesker var møtt fram, til tross for at det var midt i vinterferien.

Lovprisning og dans

Forsamlingen satt i ring, og mange hadde musikk-instrumenter med seg og brukte dem der de satt. Det var et naturlig og ubundet samvær hvor folk klappet i hendene og priste Herren på ulike måter. Spontan sang og lovprisning i tunger, som ved ett tilfelle også ble tydet i sang, forekom. Likeledes lovprisningsspill på instrumentene og spontane improviseringer både vokal og instrumentalt. En ung kvinne gikk rolig fram på den åpne plassen midt i ringen og begynte å danse. Spontan og grasiøst beveget hun seg til musikken mens hun også i sine bevegelser uttrykte sin tilbedelse til Herren.

Dans er en ganske vanlig uttryksform i lovprisningen når Kristne i Askim samles, og blir sett på som like naturlig som sang. Det kan være både én og flere som under lovsang og tilbedelse bruker plassen inni ringen til å uttrykke seg gjennom bevegelser.

- Dans og lovprisning er for Guds barn i alle aldre. Det springer ikke ut fra ungdommelig entusiasme, men er en respons på Den Hellige Ånds vitnesbyrd om Gud i oss. Derfor er det ikke bare tenåringer som danser for Herren, men også barn, middelaldrende menn og eldre damer som alle er fylt av Guds Ånd og har sett at Gud lengter etter at vi lar alt i oss gi Ham ære.

EVANGELIET OM GUDS RIKE FÅR KONSEKVENSER

Eirin og Lars Bjerke hadde arbeidet i statskirken i 7 år da de i 1978 opplevde at det de etter hvert hadde fått se, ikke lot seg realisere innenfor den rammen. De kom således med i menigheten helt fra begynnelsen av. I dag er Lars Bjerke en av lederne for Kristne i Askim. Fra å være en håndfull mennesker i starten, har menigheten nå vokst til nærmere 70 mennesker.

Hvetekornet: - Hva har dere lagt vekt på i forkynnelsen og undervisningen i disse årene?

Lars Bjerke: - Grunnlaget for all forkynneelse har vært at vi legger stor vekt på å lære folk å leve med Gud i hverdagen slik at den enkelte erfarer et selvstendig, fungerende gudsliv.

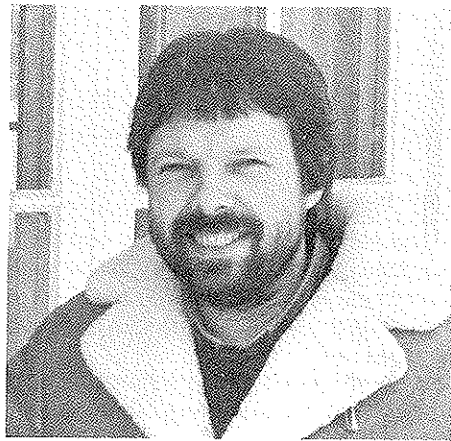
Derneft har vi forsøkt å undervise mye om Guds plan og hensikt fra evighet av. Vi tror det er vesentlig at folk skjønner hva som ligger Gud på hjertet. Hvis man ikke har en forståelse av det, kan alt annet komme skjevt ut. Evangelisering, tro, nådegaver etc. kan lett bli løsrevne «ting» dersom hver enkelt er opptatt av sin delvisjon.

Vi har også undervist mye om hvordan man konkret kan dele livet med hverandre og bli involvert i hverandres liv.

Guds vitnesbyrd

HK: - Hva med vitnetjeneste og evangelisering?

L.B.: - Vi drev veldig mye med evangelisering den første tiden. Etter hvert har vi mer og mer fått se hvordan Gud ønsker å bygge oss sammen slik at vi ikke bare vitner, men også er et vitnesbyrd. Menighe-

ten har som oppgave å utbre Guds rike. Dette dreier seg ikke bare om å samle sjeler til himmelen, men om at vi mer kan fungere som Kristi legeme.

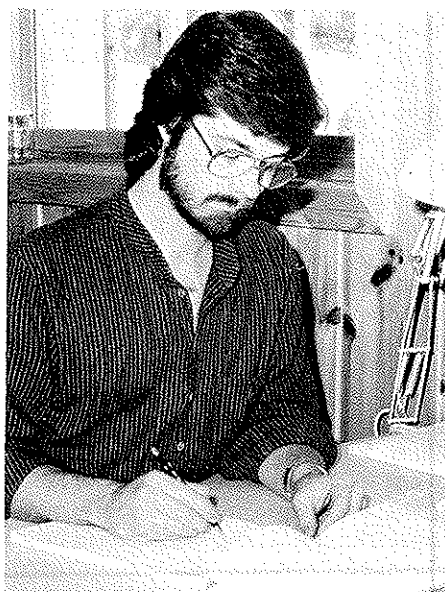
Vi er en generasjon som er blitt oppdratt til å løpe omkring med vitnesbyrdet om Gud, men vi har ikke latt Gud få gjøre oss til et vitnesbyrd om hvem Han er. Vi er Guds vitnesbyrd i verden. Derfor ønsker vi å la oss bygge sammen til et uttrykk for hva Gud har å si om seg selv.

Om Jesus sa Han: «Dette er min elskede sønn... Dette er mitt vitnesbyrd - hør Ham». På samme måte skulle menigheten være noe Gud kunne peke på og si: Det er mitt vitnesbyrd. Vi skulle være et uttrykk for Guds rike i verden i dag. Vi kaller det profetisk evangelisering. Vi ønsker å være et uttrykk, ikke bare være vitner i den muntlige betydning av ordet.

Ekskluderende

HK: - Det har i de senere årene oppstått en rekke slike kristne grupper. Er dere en del av en slags ny bevegelse?

L.B.: - En del kristne fellesskap i dag kan ha en tendens til å virke ekskluderende. Man har kanskje blitt litt for opptatt av fellesskapet som en ny «ting». Fellesskapet

Under bilde fra en møtesamling ser vi til venstre Lars Bjerke, og ovenfor Bjørn Runar Nes. Bilde på side 10 er fra en dokketeater fremvisning som blir laget til glede for de mange barna som er med som en naturlig del av menighetens hverdag.

er noe som vi har i menigheten. Men å ha et godt fellesskap betyr ikke det samme som å ha en menighet.

Det er helt tydelig at Gud gjør noe i dag. Vi ser jo hvordan Gud mange steder her i landet føder fram levende uttrykk for sitt rike, uten at disse ulike gruppene egentlig har noen form for avhengighet av hverandre. På en organisk og levende måte (ikke organisatorisk og død) knytter Herren venns- og tillitsbånd på kryss og tvers mellom enkeltmennesker og grupper.

Da dette begynte å skje hos oss, visste vi ikke om noe lignende. Vi hadde ikke først lest om dette for så å forsøke å etterligne en modell. Siden har vi jo funnet ut at det samme har skjedd flere steder i vårt land, og etter hvert har vi knyttet vennskap med

andre kristne både her i landet og i andre deler av verden. Men jeg understreker at dette dreier seg om mer uformelt vennskap - ikke noen form for organisering. Det ville være utenkelig å organisere noe på landsplan eller over landegrensene.

HK: - Dere har blant annet gitt ut en bok på Tusenfryd forlag av Gene Edwards som heter «Gud vil menighet». Hva legger dere egentlig i menighetsbegrepet?

L.B.: - Som nevnt tror vi at menigheten er til for Guds skyld, ikke først og fremst for vår skyld. Det er derfor viktig at vi lever våre liv slik Gud vil at vi skal leve - både som individer og som menighet.

Vi oppfatter menigheten mer som et verb enn som et substantiv. Menigheten er ikke en «ting» - det dreier seg om et liv som enten leves eller så leves det ikke. Vi har brukt ordene å «menighetere» og «fellesskapere» som uttrykk for at menighetsliv er et liv som leves. Hvis du ikke menighetere, har du lite med livet å gjøre.

Det dreier seg altså ikke om noe organisatorisk, men et organisk liv som selv gir sine strukturer. Faren er jo at du godt kan ha en struktur - du kan kopiere bibelske prinsipper, men likevel ende opp med noe som er dødt. Mange har sin struktur med et styre, barnarbeid, misjonsinnsamlinger etc., og så tror de at dette blir en levende menighet - uten at livet egentlig er der.

I Efeserbrevet taler Paulus om menigheten som et menneske som skal vokse til modenhet. Det som har liv i seg, vil etter hvert vokse og modnes. Derfor har vi i forkynnelsen lagt vekt på å lære folk å leve med Gud i sitt eget liv, i familiesituasjonen og sammen som venner med de andre i menigheten. Et slikt liv vil bringe frukt.

Luthersk bakgrunn

HK: - Du har luthersk bakgrunn. I de senere år har det pågått en fornyelse

innen den lutherske kirken. Tror du ikke den fellesskapsform dere arbeider med her, kunne latt seg realisere innenfor rammen av Den norske kirke?

L.B.: - Hvis de aktive i den lutherske kirke virkelig ble fornyet, ville den eksisterende struktur bryte sammen. Det gjelder ikke bare den lutherske kirke - det gjelder alle kirkesamfunnsorganisasjoner.

Med fornyelse tenker jeg på noe langt dypere enn en viss åpenhet for karismatiske sannheter på luthersk eller frikirkelig grunn. Fornyelse er en radikal gjenoppdagelse av hva menigheten er sett med Guds øyne.

Det etablerte

HK: - Har dere ikke tro på den organiserte kristne virksomhet?

L.B.: - Tankegangen bak de organiserte kirkesamfunn skaper skiller mellom de kristne. Jeg tror den kirkesamfunnsmentaliteten som så lett preger oss, strider mot Guds natur. Mye av dette ligger på kollisjonskurs med Bibelens tankegang om hva menigheten er.

HK: - Hilken holdning har dere til andre brødre og søstre i Herren?

L.B.: - Vi ønsker å være åpne for samfunn med alle dem som er akseptert av Gud. Vi vil ha en uforbeholden åpenhet mot enhver kristen, uansett hvilken sammenheng vedkommende måtte befinne seg i. Men vi aksepterer ikke dermed menneskelagde systemer som hindrer Gud i å åpenbare sin menighet. Jeg vil understreke at vi ikke er opptatt av å stå i noe eller gå ut av noe. Vi er opptatt av at Guds liv skal bli synlig og få uttrykke seg iblant oss, og uansett hvor det skjer, er det positivt.

Lederskap

HK: - Hvordan leder dere menigheten?

L.B.: - Et lederskap er de som går inn under de andre. En leder er en som bærer byrden av de andre og som kjenner tyngden. Vi har ikke noe «toppskikt», men heller et «bånnskikt».

I Efeserbrevet taler Paulus om de forskjellige tjenester som Gud gir for å sette oss i rett stand til tjenestegjerning. Det er ulike måter å lede på: Du kan sitte på toppen og kontrollere, eller gå inn under og

bære byrden og være et forbilde ved din tjeneste.

Vi vil ikke plassere grunnmuren på toppen, for Paulus taler om lederskapet som en grunnvoll som kjenner vekten av de andre stenene og holder dem oppe.

HK: - Hva med synet på autoritet?

L.B.: - Mange av dem som bruker ordet autoritet i forbindelse med det åndelige lederskapet, er blant dem som plasserer lederskapet på toppen. Da kommer du inn ovenfra og kontrollerer de andre. Når vi kommer inn nedenfra, bærer vi hverandre.

Forøvrig ønsker vi å anerkjenne hverandres tjenester og fungere i dem slik som Gud har utrustet oss til. Det er bare så viktig at enhver leder i Guds rike har Jesus som forbilde for sitt lederskap. Jesus la sitt liv ned og gav avkall på seg selv. Et slikt lederskap har vi tro på. Når folk i menigheten ser det livet en slik leder fører, vil det gi dem tillit og trygghet.

HK: - Er det ikke en fare for at dere knytter mennesker til dere selv?

L.B.: - Vi ønsker at folks hjerter skal bindes til hverandre. Vi ønsker å se svært sterke bånd mellom mennesker. Det må bli slik at vi kristne virkelig kappes om å hedre hverandre. Forøvrig er det flere i menigheten jeg som leder ikke er knyttet så sterkt til, men som er bundet til andre i menigheten. Det vi legger vekt på, er imidlertid at vi ikke bare er bundet til Gud, men også bundet til hverandre. Forøvrig er det å være overgitt til Gud og knyttet til Hans legeme en og samme sak.

Fornyelse

HK: - Hva er din grunnholdning til det som skjer innenfor de kristne rekker i dag?

L.B.: - Dersom ikke korset er en grunnleggende realitet i våre liv og i alt det vi gjør, har jeg svært liten tro på det vi holder på med. Dette kan sies å være min holdning til alt som skjer også av fornyelse. Hvis ikke dette med å miste livet og bli ydmyket er noe av grunntonen, har jeg ingen tro på fornyelsen. Da er jeg redd det bare blir et blaff. Selv om ting kan virke ganske imponerende og storslagent, vil det ikke holde mål hvis det ikke hviler på en trygg og fast grunn. ☪

HVORDAN OPPLEVER DERE DENNE FORMEN FOR MENIGHETSLIV?

Her er noen av svarene vi fikk på dette spørsmålet:

De solgte alt

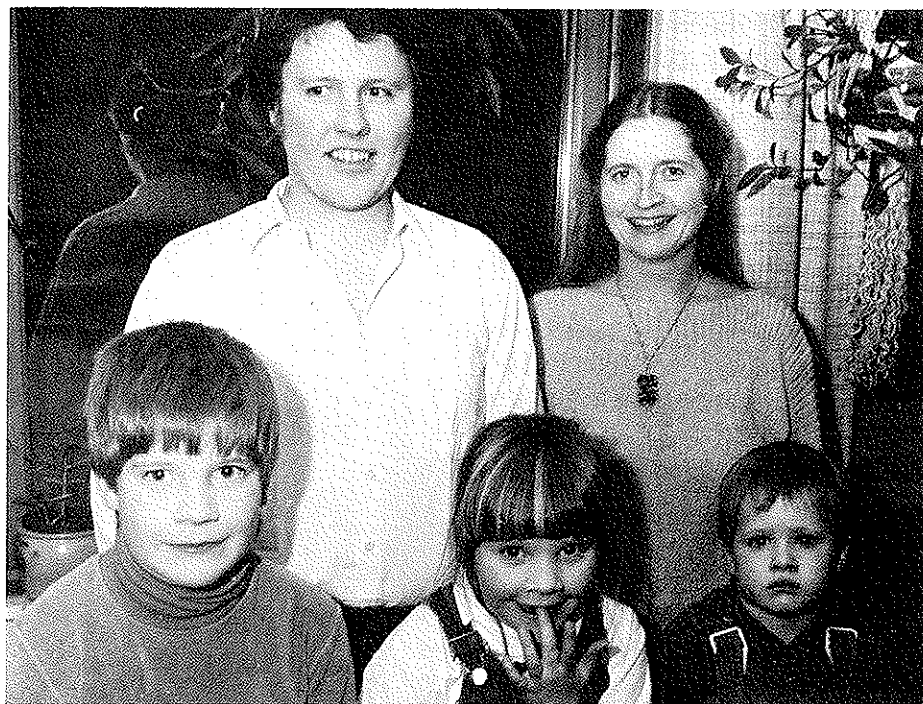
Vi snakket med et ektepar som solgte alt de eide for å kjøpe et hus i Askim. De ville flytte dit fordi de lengtet etter å se mennesker som virkelig gav seg til hverandre for å leve for Guds rike.

Inger og Per Knatterød forteller rolig og nøkternt om hva som førte til denne drastiske forandringen i deres liv. De traff hverandre i Ten Sing-miljøet i hovedstaden, og var etter at de giftet seg med i en av Oslos menigheter, samt i et bibelstudiearbeid.

- I bibelgruppa gjennomgikk vi et bibelstudium angående vårt forhold til hverandre som kristne. Vi begynte da å se noe av hva Gud lengtet etter: At folk satset livene sine sammen. Dette gav oss tanker om hvordan kristenlivet burde fungere.

Da vi så kom sammen igjen i bibelgruppa neste semester, var det bare å gå videre på et nytt bibelstudieopplegg, uten at det ble gjort noe som helst forsøk på å ta konsekvensene av det vi hadde lært. Vi ble frustrert av dette og begynte å spørre hva Gud ville med våre liv. Vi kjente Eirin og Lars Bjerke og hadde hatt en del kontakt med dem. Derfor fikk vi også kjennskap til menigheten i Askim.

Og i Askim fikk Inger og Per se et menighetsliv i funksjon som lignet det de lengtet etter. De fikk se mennesker som hadde gitt seg til hverandre og til livet i Guds rike. Samtidig så de klart hvilke konsekvenser det ville få å være med i et slikt menighetsliv: Det var å oppgi seg selv og leve i lyset. En kunne risikere å bli korrigert ved at folk sa en sannheten. Men dette skremte ikke Inger og Per. De brøt opp fra sin trygge

Øverst familien Knatterød. I midten finner vi Svein og Mette Birkenes med barna, og nederst Mette Birkenes.

tilværelse der de bodde i generasjonsbolig med Ingers familie, solgte alle sine møbler og kjøpte et hus i Askim.

- Vi hadde absolutt ingen ting da vi kom hit til Askim. Bare en gammel kiste vi ikke fikk solgt. Men her fikk vi oppleve omsorg og praktisk kristendom, og i løpet av et par uker hadde de i menigheten lånt eller gitt oss alt vi trengte av møbler og inventar.

Inger og Per bor i rekkehus i et boligfelt hvor også mange andre i fellesskapet bor. På mindre enn et halvt minutt kan de nå flere av dem.

- Kan ikke et såpass «nært» menighetsliv bli en belastning for privatlivet?

- Vi synes det er bare godt å ha mange venner rundt omkring her vi bor. Ønsker vi

å være alene, sier vi bare ifra om det. Om dagen er flere mødre sammen med barna på lekeplassen. Noen er mer venninner enn andre. Vi er venner på kryss og tvers - det er ikke slik at alle har det samme nære forhold til alle.

Forøvrig understreker Inger og Per at de er sammen med mange andre mennesker også - ikke bare folk fra menigheten. De har knyttet vennskap med sine ikke-kristne naboer og viser i praksis for disse hvordan kristenlivet fungerer.

- Det gjør unektelig inntrykk på naboene når folk fra menigheten stiller opp og hjelper oss med å beise hus og anlegge hage på én dag, mens de selv kanskje har holdt på i måneder med det samme.

- Hvordan blir barna tatt vare på? Har dere noen form for søndagsskolearbeid eller lignende?

- Vi legger vekt på å inkludere barna i alt vi gjør sammen som menighet. Barna blir involvert og kjenner seg betydningsfulle. Vi har ikke søndagsskole, men ungene får lære hva kristenliv er ved å se vårt levesett som foreldre. Det er viktigere enn noe annet at vi kan gjøre inntrykk på barna og vise dem hvordan de skal leve. De må lære hva sannhet er, be hverandre om tilgivelse, gi seg til hverandre og være venner.

- Hvordan er forholdet til lederskapet?

- Det er ikke noen form for avstand mellom lederne og de andre i menigheten. Samtidig opplever vi at de er ledere. De er mennesker i menigheten som har sett lenger enn andre og som vi har tillit til.

Inger og Per Knatterød angrer ikke at de brøt opp og flyttet til Askim: - Det å leve i menigheten er det eneste vi kan tenke oss. Vi er veldig tilfreds med å leve helt for Guds rike. Dette er livet for oss - og da betyr det ikke så mye hvor og hvordan vi bor.

Mette Birkenes – gift med Svein og mor til tre barn

- Hva betyr det for deg å være med i menigheten?

- Det betyr alt for meg å være med i menigheten, fordi det jeg får ved å leve der - ved å se de andre og være sammen med dem i dagliglivet - er helt avgjørende for det som kan kalles mitt liv.

Livet mitt er ikke delt opp i det å være kristen på den ene siden og det å være Mette på den andre siden. Mitt liv er én ting: Det livet jeg har fått av Gud. Helt konkret vil det si at jeg opplever hvordan Gud skaper sin kvalitet i livet mitt ved å gjøre meg trygg på de andre og den sammenhengen jeg er i, slik at jeg slapper av og kan være meg selv uten å være redd for at jeg skal bli støtt bort når jeg gjør noe feil.

Når jeg ser lederne og de andre i menigheten og ser hvordan de er ærlige mot hverandre og opplever at de er ærlige mot meg, skaper det trygget i mitt liv, og denne tryggheten er frigjørende. Jeg vet at de i ærlighet og kjærlighet vil være åpne mot meg.

Etter at jeg har smakt dette livet, er det utenkelig å fungere alene. ☹

- Vi forventer at Guds herlighet skal åpenbares, og Herrens «have» blomstre i den tiden som ligger foran oss før Jesus kommer tilbake. Når vekkelsen bryter fram, vil den også gå fram blant de narkomane og prostituerte fordi det vil blir flere som kan hjelpe! Det vil alltid være en sammenheng mellom mannskapet og størrelsen på den høsten som skal bringes inn! Derfor sa Jesus: «Høsten er stor, men arbeiderne få. Be derfor høstens herre sende arbeidere ut for å høste inn grøden hans».

- For å nå flere narkomane og prostituerte - men også folk fra alle samfunnslag - ser vi at vi må trene opp folk til å bli sterke i Herren og skape et åndelig miljø hvor vi kan ta oss av mennesker som kommer til tro, for å føre dem videre.

TEN CENTER SKOLEN

«VÅRT KALL Å PRESENTERE JESUS»

Denne målsetningen kommer fra Ole Bjørn Urne og Tor Arne Larsen, daglige ledere for Ten Center-skolen som har sitt tilholdssted i Ten Centers hovedkvarter ved St. Hanshaugen i Oslo. Den ærverdige gamle herskapsbygningen yrer av liv når unge kristne springer rundt på sokkelesten opp og ned trapper og ganger for å delta i undervisningstimer, forberede seg til praktisk arbeid eller evangelisering. Eller kanskje for å innta formiddagsmåltidet rundt den praktfulle kakkelovnen i storstua.

Å elske Jesus

- Vårt viktigste kall er å presentere Jesus, sier lederne. - Enten det er på «Strøket» eller i klasserommet. Vi vil lære mennesker å elske Jesus. Et nært fellesskap med Ham er grunnlaget for at unge kristne skal finne sin tjeneste i Guds rike. Tjenester og oppgaver begynner med at vi lærer å kjenne Jesus, og oppdager *hva vi er og hva vi har i Ham.*

Ten Center-skolen, slik den framstår i dag med «statstøtte og gode greier», har utviklet seg fra treningskursene som begynte i Totengata, der TC også startet sitt rehabiliteringsarbeid blant narkomane. Den gangen satt elevene innpakket i ulltepper gjennom kalde vintermånedene og bladde med skjelvende fingre i sine bibler. Det var omtrent som å undervise en gjeng med mumier! I så måte er det tidligere soveværelset i Geitmyrsveien - som nå blir brukt som klasserom - et stort skritt framover...

Å gjøre mennesker til Jesu disipler

Idéen bak Ten Center-skolen har hele tiden vært den samme: Når narkomane og prostituerte kunne gjøres til hengivne disipler av Jesus, kunne ikke de samme prinsippene utvikle lignende resultater for «vanlige» unge kristne som ønsker å lære hva det vil si å leve for Jesus?

- Vårt mål har alltid vært å gjøre mennesker til disipler av Jesus, enten vi har stått overfor narkomane eller veietablert, kristen menighetsungdom, forteller Ole Bjørn Urne. Ønsket om å bli i stand til å presentere Jesus for en sekularisert og kristendomsfremmed hovedstadsbefolkning har blitt forsterket i Ten Center gjennom de siste årene. Undervisningstilbudet på TC-skolen retter seg også spesielt til kristne som føler at de har et kall til å tjene Gud i hovedstaden.

Visjon for Oslo

- Vi har mer og mer følt at vårt kall i første rekke gjelder hovedstaden. Og vi opplever at Gud har gitt oss en visjon for Oslo. Vi vil bringe ut budskapet om Jesus både til de

narkomane og til andre mennesker.

Ten Center er jo landskjent for sitt pionerarbeid blant narkomane i Norge. Men man har hele tiden hatt flere ben å stå på, f.eks. informasjonsarbeidet i skolene over hele landet, gateevangelisering, oppsøkende arbeid på «Strøket», i fengslene osv.

De siste årene har også «tirsdagsmøtene» - som foregår i Frelsesarmeens storsal - fått en stor betydning, ikke minst i ettervernet for de mange narkomane som har blitt frelst. Men «tirsdagsmøtene» har også vist seg å fylle et behov i Oslo. Man samler nå 300-400 mennesker hver tirsdag til lovprisning og undervisning.

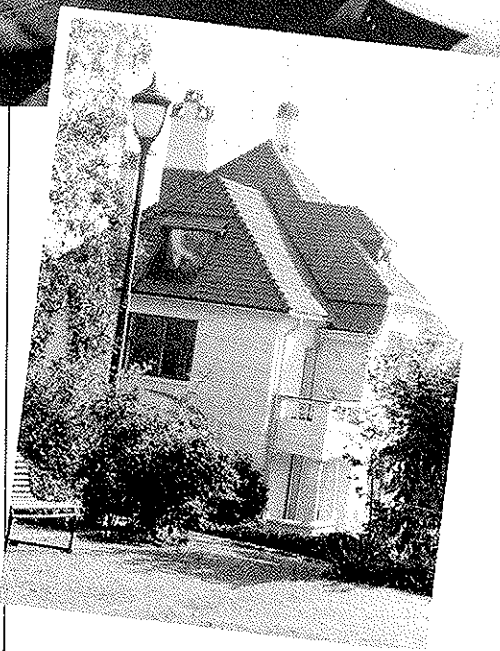
Undervisningsseminarer

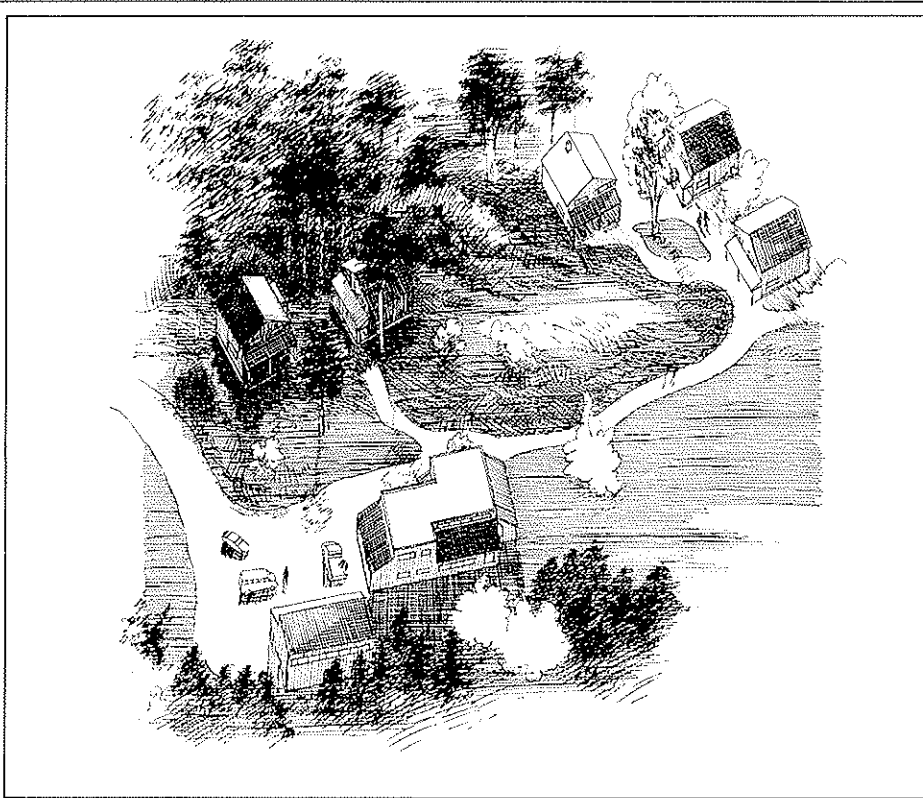
De siste par årene har det dukket opp an-

Ten Center skolen har utviklet seg fra treningskursene som begynte i Totengata. I så måte er det tidligere soveværelset i Geitemyrsveien - som nå blir brukt til klasserom - et stort skritt framover...

nonser i avisene for spesielle undervisningsseminarer i TC-regi. Vi spør Ole Bjør Urne og Tor Arne Larsen hva dette egentlig dreier seg om.

- Det er på en måte Ten Center-skolen for åpne dører. Vi vil nemlig veldig gjerne dele med andre noe av den forkynnelsen som vi føler har gitt oss så mye i vårt eget trossliv. Derfor har vi kalt til oss forkynnere som vi tror har et aktuelt budskap til hele Kristi legeme. Gjennom seminarene vil vi at så mange som mulig skal få del i denne

Når Ten Centers nye rehabiliteringssener i Røyken står ferdig, blir man istand til å ta seg av enda flere narkomane som ønsker hjelp.

Bilde i midten viser et utsnitt fra Tirsdagsmøtene, hvor lovsang og undervisning i Guds Ord står i sentrum.

Nederst: Ten Center bussen på «Strøket» i Oslo. «-Vårt viktigste kall er å presentere Jesus», sier Ole Bjørn Urne. «-Enten det er på «Strøket» eller i klasserommet vil vi lære mennesker å elske Jesus.

Ideen bak Ten Center-skolen har hele tiden vært den samme: Når narkomane og prostituerte kunne gjøres til hengivne disipler av Jesus og eksempler i menigheten, kunne ikke de samme prinsippene gi samme resultater for «vanlige» unge kristne som ønsker å lære hva det vil si å leve for Jesus?

undervisningen. Bibelen sier at «troen kommer av forkynnelsen». Og hvis vi skal innta denne byen for Jesus, trenger vi først og fremst tro!

Tro på Guds muligheter

-Trosforkynnelse har alltid vært svært aktuelt i Ten Center, fortsetter Ole Bjørn. - Vi har alltid behøvd tro. Hele Ten Center-arbeidet er basert på tro. Det var tro David Wilkerson behøvd da han gikk på gata for å vinne mennesker for Kristus. Og noe av hans tro smittet over på oss da vi leste i «Korset og Springkniven» om hva Gud kunne gjøre. Trosforkynnere som f.eks. Kenneth Hagin har hjulpet oss på den samme veien. Trosforkynnelsen har betydd enormt mye for oss når det gjelder å se «hvem vi er i Kristus og hva vi har i Ham». Den sterke forkynnelsen av Guds muligheter har minnet oss om hvor stor vår Gud er, og hvor ubegrenset Hans ressurser er.

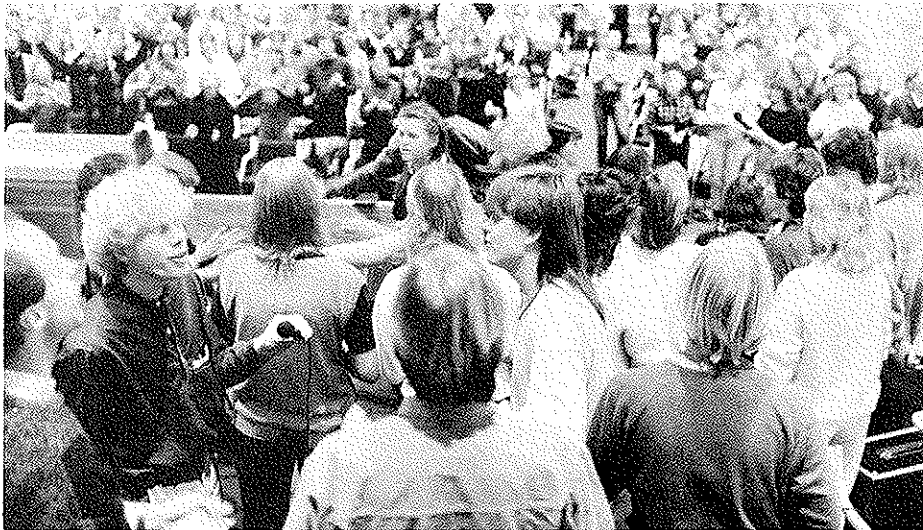
Ikke menneskers disipler

- Vi er takknemlige for de tjenere Gud bruker. Men vi vil aldri bli disipler av noe menneske. Vi vil være disipler av Jesus. Det er Jesus vi bygger på og Hans ord. Og all undervisning og alle impulser vi mottar gjennom forskjellige Guds tjenere, har bare betydning for oss i samme grad som de fører oss nærmere Jesus.

Gud reiser opp tjenere med forskjellige sider og tjenester. Vi tilhører ingen av disse tjenerne. Det er de som tilhører oss, og betjener oss med de gaver de har (se 1 Kor 3,21-23). Men i Kristus samles alle sidene, og i Ham finner de sitt balansepunkt! Vi tilhører Kristus, og til Ham alene står vår lojalitet - ikke til mennesker, kirkesamfunn eller tradisjoner. Målestokken for all sann kristen forkynnelse er om den fører oss inn i en dypere hengivelse til Jesus! Når forkynnelsen gjør Jesus stor og får vår tro til å vokse, skulle vi da ikke takke Gud for den?

Spesielt innrettet mot Oslo

Og at Jesus skal bli enda større, det har

Ten Center-skolen tro på for sine elever.

- Vi er frimodige nok til å tro at vi kan hjelpe mennesker til å bli sterke i Herren, så vekkelsen kan spre seg i alle samfunns-lag, ikke bare blant narkomane.

Gjennom det siste året har Ten Center bestemt seg for å legge grunnlaget for en enda større innsats i Oslo.

- Vi har måttet «prøve» våre liv og våre tjenester innfor Gud (2 Tim 2,15 og Fil 3,3). Vi opplever nå et sterkere fellesskap innad, hvor arbeiderne står sammen med en felles visjon. Når vårt nye rehabiliteringssenter i Røyken står ferdig, kan vi ta oss av enda flere narkomane som ønsker hjelp. Vi tror at vårt oppsøkende og rehabiliterende arbeid framover i større grad enn tidligere vil bli geografisk knyttet til Oslo. Samtidig tror vi at vi skal nå «vanlige» mennesker med et levende evangelium. Og vi har akkurat det samme budskapet til dem. Det er ikke bare de narkomane som trenger Jesus i dag.

En del av helheten i Kristi Legeme

- Vi tror at Ten Center er en del av Kristi Legeme som reiser seg i Oslo. Hans legeme strekker seg på tvers av alle kirkesamfunn og organisasjoner. Og denne helheten vil vi være en del av. Målet er ikke å samle folk til oss, men å tjene folk i byen og knytte mennesker til Jesus.

«Å bli sterke i Herren» er et nøkkelord for miljøet på Ten Center-skolen. Man vil hjelpe og undervise folk om å velge Jesus framfor alt annet.

- Det «kjøret» vi har som kristne, går først og fremst på alt det som vil forstyrre kjærlighetsforholdet til Jesus, sier Tor Arne. - Vi vil lære folk å velge Jesus framfor egne ambisjoner, oppgaver og aktiviteter, og framfor alt til ikke å velge menneskelige tanker og løsninger, men Jesus

English Vacation Courses ...

Christian holiday and study courses in England

Our two-week summer courses offer:

- 14 nights' accommodation with meals
- English language and Christian Study tuition
- Coursebooks
- 6 visits and tours, including London
- A full programme of activities and entertainments
- Contact with local churches and Christians
- Fellowship and much more!

Send for your free colour brochure now!

E.V.C., PO Box 83, St. Leonards-on-Sea
East Sussex TN37 6EQ, England

NAME _____
ADDRESS _____
COUNTRY _____

... Leading the Way

E.V.C.
Hastings &
St. Leonards

2
WEEKS
LIKE 275

Takhøyde. Forts. fra s. 33

enheten mer og mer, verden vil gjenkjenne oss som disipler av Jesus fordi vi lever Hans liv og gjør Hans gjerninger!

Kenneth Copeland fortalte at han under en innvielsesperiode hadde spurt Herren hva det største hinderet for vekkelsen var, og Ånden sa: «Deres stadige ønske om å tilrettevise hverandre!» Predikanter og ledere forsøker å vurdere og bedømme hverandre i stedet for å gjøre det Herren har kalt dem til. Men pris skje Gud! Vi er i ferd med å vokse ut av denne kjødelighet og åndelige umodenhet. Tiden er kommet da levende kristne vil stå sammen om å bekjempe den felles fiende og vinne sjeler. *Høsten er moden!* Da blir det «åpent rom» (1 Mos 26,22) så vi kan bli «tallrike i landet»!

Ulf Ekman sa det slik i oktobernr. av «Hvetekornet»: «Det er en mektig vekkelse på vei. Mye kommer til å forandres i de nærmeste årene. Gud gjør et verk både innenfor og utenfor de tradisjonelle sammenhenger. En fare jeg ser, er at en allfor mye prøver å strukturere og styre vekkelsen. Gud velger hvem Han vil, og en kan ikke sette seg selv i en posisjon der en mener seg å kunne ta ansvar for alt Gud gjør når det gjelder vekkelsen. Om mennesker forsøker å styre Gud, vil de bli til skamme, hvor bra intensjoner de enn har. Derfor mener jeg det viktigste er å forkynne Ordet og la Den Hellige Ånd lede mennesker, ikke legge dem i tvangstrøyer, det være seg gamle eller nye.»

Jeg kan bare si «amen», det er nettopp denne frihet fra både gamle og nye tvangstrøyer som kan gi oss «åpent rom, så vi kan bli tallrike i landet»! Guds fred og velsignelse være over alle som elsker Herren!

Så vil tiden vise hva som var menneskers verk, og hva som var født av Gud. Men ved å praktisere tjenersinn har vi reddet oss selv fra å «røre ved Herrens salvede» eller «gjøre Herrens profeter noe ondt»

TEN CENTER SKOLEN

Ten Center arrangerer ettårig kurs, varighet fra 26. august 1985 til juni 1986. Det vil være bibelundervisning av Ten Centers egne krefter og andre kjente talere både fra inn- og utlandet. Det blir også anledning til bl.a. gateevangelisering. Elevene får lån og stipend i statens lånekasse. Søknadsfrist er 15. mai. Nærmere opplysninger og/eller søknadsskjema kan fåes ved å skrive til:

TEN CENTER SKOLEN, Pb. 4346, Torshov, 0402 Oslo 4

Johnny Christiansen fra Bergen har vært leder for YWAMs evangeliseringsteam blant studentene i Baguio City.

En tverrkirkelig misjonsorganisasjon fyller 25 år i år. Det er Youth With A Mission (YWAM), i Norge representert av Ungdom i Oppdrag. Ett av landene de sender ungdommer til, er Filippinene i Sørøst-Asia. Flere av arbeiderne her kommer fra Norden, og vi har fått rapport fra en av dem om den framgangen evangeliet har i dette øyriket i dag. Youth With A Mission opplever for tiden en eksplosjonsartet vekst i arbeidet på Filippinene. Arbeidet her har pågått i 15 år, men det er særlig i løpet av det siste halvtannet året at store ting har skjedd.

Jeg kan huske en tirsdags ettermiddag vi var samlet i bønn. Herren talte til oss gjennom Jes 54,2-3: «Utvid plassen for ditt telt, la dem spenne ut teppene til din bolig, hindre det ikke! Strekk dine snorer langt ut, og gjør dine teltplugger faste! For du skal bre deg ut både til høyre og venstre, og din ætt skal ta hedningefolkene i eie og bygge opp igjen ødelagte byer».

Vi skjønte straks at vi stod overfor en periode av sterk vest, men hvordan skulle vi nå massene med kun 15 misjonærer? Landet lå vidåpent for oss med sine 52 millioner innbyggere. Myndighetene var velvillige, og filippinerne mottakelige. Herren løste vårt problem ved å sende oss flere misjonærer. På ett år vokste staben fra 27 til ca 100. I dag er vi ca 120 fulltidsarbeidere, 60 av dem er filippinere. Dersom vi regner med kortidsarbeiderne også, er vi

Nordiske misjonærer i slumstrøket i Manila, Filippinene. Fra venstre Åsmund Ørjasæter, Simin Hansen, Elisabeth Askham, Turid Hansen og Marit Håøya.

300-400 arbeidere. Vi takker Herren for alle de nye medarbeiderne Han har sendt oss. Ordene fra Jesaja har gått i oppfyllelse like foran øynene våre.

Krisetider - Kristustider

1984 har vært et vanskelig år for Filippinene. Tyfoner har drept tusener og forårsaket enorme ødeleggelser. Vulkanen Mayon våknet til liv og gjorde mange hjemløse. Gruveulykker har tatt livet av mange. I tillegg har landet opplevd økonomisk krise og politisk uro. Men når det er vanskelige tider, kommer mange til Kristus. Det viser kirke- og vekkelshistorien, og det har vi sett her.

YWAM sendte et team til området som opplevde ødeleggelsene pga. utbruddet i

Mayon- vulkanen. De kunne rapportere at flere tusen ble freist der. Mange mennesker kommer til tro på Kristus på Filippinene nå, og særlig yngre mennesker.

Manila

Manila er en larmende by med omkring 10 millioner innbyggere. Manila er en storbyen med storlatte parkanlegg og høyblokker, men også en by med voksende slumstrøk der hundretusener lever og dør i en elendighet vi knapt kan forestille oss. Hver måned kommer nye 20 000 til byen i håp om å finne arbeid. Men håpet slukner raskt for de fleste. Manila er byen som mer enn noe annet trenger Guds kjærlighet.

YWAM har nå seks sentra i forskjellige deler av byen. Evangelisering, disippeltrening og barmhjertighetsarbeid med utdeling av mat, klær og medisinsk hjelp, er stikkord for arbeidet vi driver her.

For ikke så lenge siden åpnet vi et nytt senter i Tondo, et av Asias verste slum-

strøk med 4 millioner mennesker stuet sammen på 8 km²! I denne bydelen finner vi også søppelfjellet Balut som norske fjernsynsseere har stiftet bekjentskap med. Tondo er et senter for forbryterverdenen i Manila. Knivstikking og drap hører til dagens orden sammen med narkotikaomsætning og prostitusjon.

Mange har blitt vunnet for Jesus i Tondo siden vi åpnet senteret. Blant annet er 80 fanger blitt kristne gjennom besøkstjenesten vi har i de overfylte og uhygieniske fengslene.

Et annet av Manila-sentrene ligger i Quiapo, hvor også universitetet er å finne. Teamet her er følgelig spesielt engasjert i skoleevangelisering. Pr i dag har vi inngang i 8 av de 30 høyskolene og universitetene.

«Knivstikking og drap hører til dagens orden sammen med narkotikaomsætning og prostitusjon».

---

25 mil nord for Manila ligger universitets- og feriebyen Baguio, 1300 meter over havet med deilig natur og klima. Her har YWAM arbeidet i 14 år, spesielt med skoleevangelisering, disippeltrening og en bokhandel. Baguio er også base for evangelisering av stammene i fjellene nord i landet. Flere team arbeider nå med å gi evangeliet til disse.

Vi har nå fem klinikker der folk kan få medisinsk hjelp og veiledning om familie- og hygienespørsmål. Kristne i USA har sendt oss hundrevis av pakker med klær, medisiner og vitaminer som vi deler ut til dem som har størst behov. Men denne delen av arbeidet lider under bemanningssproblemer, og vi kan bli nødt til å stenge ett eller flere av dem hvis vi ikke får flere arbeidere med helseutdanning. Vær med oss og be om at Gud vil sende ut flere leger og andre helsearbeidere.

Dersom Gud kaller en til å arbeide i YWAM, må en gjennomgå et seks måneders disippelkurs. Vårt senter for slik trening her på Filippinene ligger i Antipolo, like utenfor Manila. Skolen har elever fra hele verden og har flere forskjellige studieretninger.

YWAM er også åpen for såkalte kortidsarbeidere, dvs. mennesker som gir noen uker eller måneder av året til YWAMs misjonsarbeid. Disse behøver ikke å gå gjennom disippelkurset. Alle er hjertelig velkommen til å gjøre en innsats, uansett yrkes- eller studiebakgrunn!

Mer informasjon får du ved å skrive til YWAM, P.O. Box 2725, Manila 2800, Filippinene 🍃

Et glimt fra en av YWAMs helseklinikker i Manila. Sykepleier Maria Morris til høyre.

Slumsvartebelgondo i Manila er et av de verste i Asia. Her bor flere millioner mennesker stuet sammen på omkring åtte kvadrat-kilometer. De lever i ekstrem fattigdom. Mange av disse Manilas yelennene er blitt vunnet for Jesus.

- Når vi er ute på evangelisering, stimler folk sammen for å høre på oss. Det er en ny og uvant situasjon for oss nordboere, men det viser at åpenheten er stor her på Filippinene, forteller Turid Hansen som er leder for et av misjonsteamene.

Det er et nordisk team på seks som forteller dette fra Manila. Teamet arbeider innen den internasjonale bevegelsen Youth With A Mission. (Ungdom i Oppdrag er den norske søsterorganisasjonen.) Bare i Manila har YWAM seks sentre, og nordboerne holder hus like i nærheten av slumområdet Tondo. Nettopp det området er et av teamets arbeidsfelt. Alle som én har tapt sitt hjerte til folket som lever i og av søppel.

Den opprinnelige planen var at teamet, som egentlig var på fem, skulle vende hjem like før jul. Men alle var innstilt på å fortsette. Bare en, Símin Hansen fra Færøyene, måtte tilbake til Norge hvor andre misjonsoppgaver ventet på ham. Etter jul ble teamet forsterket med to arbeidere til. Teamet består nå av Turid Hansen, Åsmund Ørjasæter og Marit Håøya fra Norge, Elisabeth Askham fra Færøyene, Gunilla Bäckman fra Finland og Jørgen Johansen fra Danmark.

- For oss har det vært trosstyrkende å oppdage at Gud har lagt ferdig gjerninger for oss, forteller teamleder Turid Hansen. - Under evangeliseringen i Mabini, et distrikt av Manila med stor narkotikaomsetning og mye prostitusjon, møtte vi en tysk gutt i 25-års alderen. Han var på vei hjem til Tyskland etter en tur i Østen. Vi snakket med ham i flere timer den kvelden, og dagen etter ble han med i kirken. Alt dette gjorde et sterkt inntrykk på ham, og samme kveld inviterte han Jesus inn i livet sitt, forteller Turid.

På senteret fikk han snakke med et tysk ektepar som hadde kommet for å være med i evangeliseringsarbeidet en tid. De anbefalte en menighet han kunne oppsøke når han kom hjem.

En tid etter sendte han brev hjemmefra

og fortalte at han var blitt godt mottatt i menigheten. Lederen der hadde bedt for ham, og Jesus hadde løst ham fra ting han hadde vært med på tidligere, bl.a. Trancendental Meditasjon og ny-nazisme.

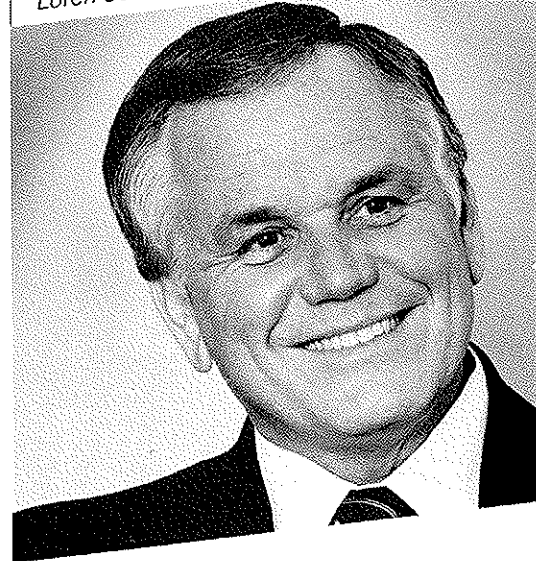
- I slumområdet fikk vi veldig god kontakt med en stor familie, som forøvrig tilhører en ikke-kristen sekt. De er til sammen syv voksne og seks barn og bor i noe vi ville kalle en hytte på 3x4 meter. Der sildrer regnet inn, forteller Turid.

- En av de minste guttene i familien ble bønnebarnet vårt nesten med en gang. Selv om han bare er fem år, blir han hundset med og stadig omtalt som den slemme gutten. Vi har tatt oss av ham og vist ham spesiell omsorg, og vi ser stor forskjell fra første gang vi traff ham og til nå.

For nordboere som vel er vant med kuldegrader på denne årstiden, er det litt av en overgang å komme til intens varme med luftfuktighet på 90 %. Levesettet er enkelt, og ufyselige husdyr som maur, svarte krypdyr og enkelte rotter gjør situasjonen enda mer spennende. Men det som alle anser som meget meningsfylt, er å kunne bringe Jesus inn i en håpløs hverdag enten det er blant slumbefolkningen eller de prostituerete. De seks har gitt seg til tjenesten for Jesus, uten å få fast lønn verken fra YWAM eller UiO. Opphold og reise blir dekket av gaver de får. Så det er en del kristne hjemme i Norden som støtter dem både gjennom bønn og finanser. Ikke minst forbønn er viktig i et slikt utadrettet arbeid.

- Vi føler virkelig at Filippinene står foran en innhøstningsperiode. Dette er et riktig og viktig sted å satse, forteller Turid, som legger til at det merkes når kristne hjemme i Norge står med dem i bønn.

Loren Cunningham

**UNGDOM OG
EVANGELISERING
I FOKUS**

STOR «GO-F

- Mange tror at misjon og evangelisering er for noen få utvalgte, at det er ensbetydende med å trekke i tropehjelmer og bo i jungelen resten av livet. I tillegg må du ha vært kristen i 20 år og ha minst 20 års utdanning. Det er ikke slik. Gud ønsker å bruke oss alle, enten vi er unge eller gamle, erfarne eller uerfarne, mye eller lite utdannet, sier Floyd McCiung.

Han er leder for Youth With A Missions arbeid i Europa, Midt-Østen og Afrika, og i sommer er han medansvarlig for en stor GO-festival i Randers, Danmark. Alle fra 17 år og oppover er velkomne til å bli med på festivalen som er fra 22. til 28. juli.

«GO-festivalen» markerer YWAMs 25-årsjubileum, ikke som et nostalgisk tilbakeblikk, men med en utfordring og inspirasjon til å gå ut og gjøre alle folkeslag til disipler.

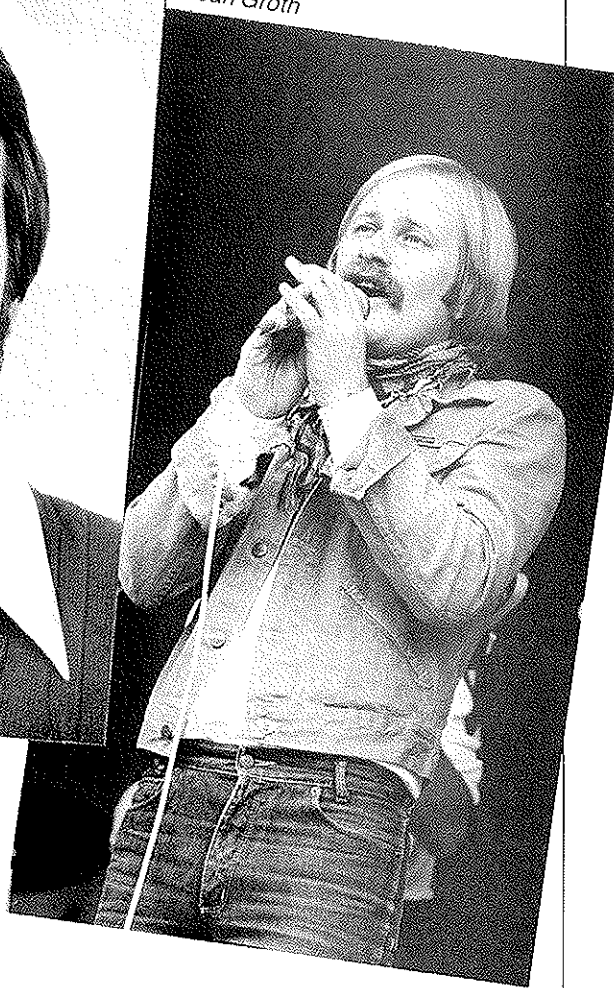
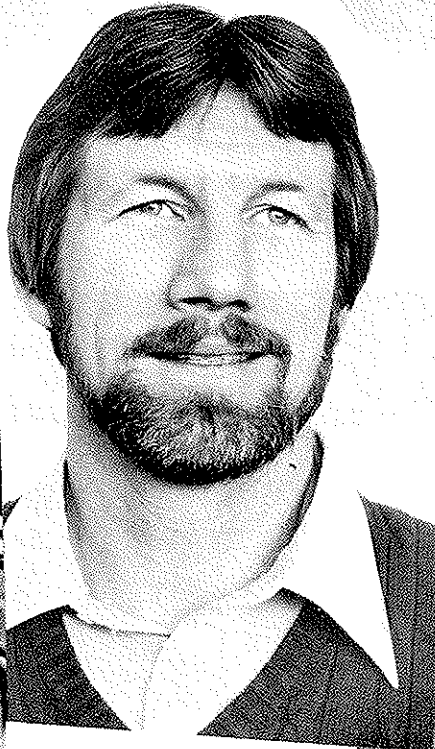
Arrangementet i Randers etterfølges av operasjon Ninive, et evangeliseringsframstøt i Europas storbyer. Omkring 100 team vil dra ut på evangelisering i en rekke av

Floyd Mc Clung

Jan Groth

Arthur Blessitt

FESTIVAL» I DANMARK

de større byene, også til Norge. Her i landet er det Ungdom i Oppdrag som har ansvaret for denne delen av opplegget, og operasjon Ninive blir i år det samme som UiOs årlige sommertjeneste. For tiden arbeides det med å finne fram til menigheter som kan samarbeide med teamene i de forskjellige norske byene.

– Det er viktig at dette skjer i samarbeid med kristne på hvert enkelt sted. Hvis ikke, blir dette bare et slag i luften, understreker Arne Nordahl, som forøvrig sitter i arrangementskomiteen for «GO-festival». I tillegg til de som blir fast på teamene, er det fullt mulig for de lokale kristne å bli med så langt de har tid og anledning.

En av hovedtalerne under «GO-festival» blir Youth With A Missions grunnlegger og internasjonale leder, Loren Cunningham. Han begynte å hjelpe ungdom ut i aktiv misjonstjeneste i 1960, med sitt hjem som hovedsenter. Han og ungdommene fristet mange ganger en kummerlig tilværelse der de drev misjon. I dag er YWAM en av ver-

dens største misjonsorganisasjoner. 12 000 unge er tilknyttet YWAM, og 4500 av disse er fulltidsarbeidere i 60 forskjellige land.

Foruten Loren Cunningham kommer Broder Andreas - kjent fra sitt arbeid bak jernteppet, Luis Palau - også kalt Sør-Amerikas Billy Graham, Arthur Blessitt - mannen med det store korset og Don Richardson som har drevet pionermisjon på Papua, Ny Guinea.

En rekke yngre sangere og musikere kommer med Jan Groth og hans band i spissen. Vi kan nevne Rodney Corder, Karen Lafferty, Elly & Rikkert, Back to back og Randall Bane. Disse vil ha flere konserter i løpet av dagene.

Deltakerne kan velge mellom en rekke seminarer og arbeidsgrupper som tar for seg forskjellige sider av misjon og evangelisering, så som drama, musikk, storbyevangelisering og hvordan kommunisere over kulturbarrierer.

Myndighetene i Randers har lagt forholdene godt til rette. De har blant annet still

både idrettshallen, stadion, kirker og skoler til rådighet for «GO-festivalen». - Vi venter mellom 5000 og 15 000 ungdommer til «GO-festival», forteller Arne Nordahl.

- Jeg tror den misjonsutfordringen som blir gitt, vil få stor betydning i årene framover, sier Nordahl. Vi i UiO, og mange med oss, har i mange år fått høste frukter av turnéen med Broder Andreas og Loren Cunningham i Norge i 1974. En rekke unge mennesker fikk både inspirasjon og misjonskall den gangen, sier Arne Nordahl og legger til at de som vil vite mer om Randers-festivalen og sommer-tjenesten, kan skrive til Ungdom i Oppdrag, 2312 Ottestad, etter brosjyre.

- Jeg tror at å tjene Gud er den største opplevelsen vi kan ha i livet, og jeg tror at «GO-festivalen» vil være med på å vise dette, sier Floyd McClung jr. 🍀

Tekst: Sven Nilsson
Tegning: Svein Thorkildsen

Artikkel 7

ÅNDELIG
MAKTSKIFTE

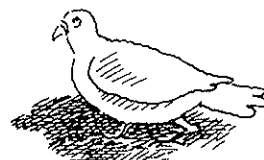

GUDS RIKE
GJENOPPRETTES

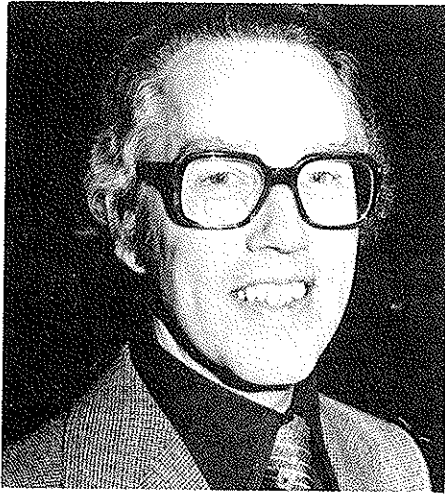
BEGYNN Å REGJERE NÅ!

«Det er de som
ber som dirigerer
trafikken . . .»

Svein 85

Det perspektiv jeg har tegnet for Guds rikes tilsynkomst, virker kanskje for stort til at du skal kunne fatte det med din tro og se hvordan det berører ditt eget hverdagsliv. Derfor vil jeg nå vise deg hvordan vi kan gi et personlig gjensvar på det Gud åpenbarer for oss.

Jeg tror nemlig at menigheten på en svært konkret måte kan handle for å berede vei for Kong Jesus. Hver enkelt kristen og hver lokal menighet kan være med på dette. Men for at vi skal forstå hva som virkelig har betydning på dette planet, er det nødvendig at vi forstår Guds plan i den store helheten - verdenshistorien. Med det mener jeg ikke at vi skal spekulere i detaljer. Men vi kommer til å miste retningen og orienteringen i den lille sammenhengen hvis vi glemmer hva Gud har åpenbart for oss når det gjelder det store perspektivet. Mye av det vi nå sysler med, må kanskje prøves i lys av hva Gud sier om menighetens oppgave i den siste tiden.

Innta ditt ansvarsområde for Guds rike!

Bibelen sier at vi skal regjere med Kristus når Han kommer i sitt Rike. I Åp 20,4-6 står det at de som har del i den første oppstandelsen (de som er døde i Herren før Kristi gjenkomst) og de som lever i tro på Ham når Han åpenbarer seg, skal regjere med Kristus på jorden i tusen år. Men av Jesu egen undervisning forstår vi at vi forberedes for denne oppgaven ved at vi allerede nå viser trofasthet på det ansvarsområdet Gud har gitt oss.

«Mens de nå hørte på, fortalte Jesus enda en lignelse, for han var nær Jerusalem, og mange mente at Guds rike snart ville komme til syne. Han sa: Det var en gang en mann av høy ætt som skulle dra til et land langt borte for å bli innsatt som konge og deretter vende tilbake. Han kalte til seg ti av sine tjenere og gav hver av dem ett pund og sa: «Driv handel med disse pengene til jeg kommer igjen». Men hans

landsmenn hatet ham og lot sendemenn dra etter ham for å si: «Vi vil ikke ha denne mannen til konge over oss». Da mannen var blitt konge og kom tilbake, kalte han til seg de tjenerne som hadde fått pengene, for å finne ut hvor mye de hadde tjent. Den første kom fram og sa: «Herre, det pundet du gav meg, har kastet av seg ti pund». Han svarte: «Det er bra, du gode tjener. Fordi du har vært tro i smått, skal du få styre ti byer» (Luk 19,11-17).

Vi ser altså at Jesus forventer at vi begynner å gjøre bruk av den autoritet Han allerede har lagt i våre hender, til å forvalte himmelrikets muligheter på jorden i dag.

De som ber har initiativet

Vi har alle et område der vi kan få se Guds rike komme til syne og der Kristi herredømme kan bli åpenbart. Egentlig representerer vi Guds rike hvor vi enn står - i menigheten, familien, vennekretsen eller på arbeidsplassen. Har du inntatt det som tilhører Gud på disse områdene?

Å regjere med Kristus er å komme innfor Faderen og begjære at det som binder mennesker og hindrer dem i å innta sin arvedel i Kristus, skal ryddes av veien.

Jeg tror at vi kan søke Herren for å få vite hvilket område Han vil gi til vår tro.

I dag er det de som ber som har initiativet. La ikke Satan innbille deg at det som hender rundt deg av nedbrytende ting, bare skal fortsette. Gud vil la deg dele sin vrede mot Satan, slik at du blir fylt av nidkjærhet for at Jesus skal bli opphøyd og forherliget. Jesus har kommet for å gjøre ende på djevelens gjerninger. Han vil bruke sin menighet til å iverksette dommen allerede nå.

Jeg tror det er særdeles viktig at kristne som arbeider på samme arbeidsplass, lærer seg å kjempe sammen. Dere behøver ikke å finne dere i den rå og urene åndelige atmosfæren som råder der. Han som er i oss, er større enn han som er i verden! Om

dere kommer sammen for å be for de mennesker dere har rundt dere, kan Guds Ånd bryte igjennom og forandre hele situasjonen. Arbeidsplassen kommer ikke lenger til å være noe som ligger ved siden av din åndelige aktivitet. Den blir selve frontlinjen i din strid, der Herren vil bruke deg.

På samme måte tror jeg kristne foreldre kan komme sammen og be for barnas skoler, for lærerne og for selve skolemiljøet.

Offensiv!

Menigheten har lenge nok vært på defensiven mens det har foregått en gigantisk opprustning fra mørkets rike. Fienden blir frekkere og frekkere i sin utfordring, og vi tillater at han får røve og forderve midt inne i Guds menighet. Ta opp striden på det området der du står!

Når du gjør dette, skal du vite at du er en del av Herrens armé som reiser seg over hele verden i dag. Selv om du ikke har overblikk over alt som skjer, skal du se at du for din tros skyld er med på å berede vei for Kongen. Samtidig som du konkret inntar ditt spesielle ansvarsområde, skal du be om at Jesus snart blir innsatt som konge på jorden. Jesus har lært oss å be store bønner:

- at Guds rike skal komme!

- at Guds vilje skal skje på jorden som i himmelen!

Våre forventninger bør stå i forhold til den beslutning som Gud har tatt «om den ordning som i tidenes fylde skulle komme i stand, den beslutning å sammenfatte alt i Kristus, alt som finnes i himmelen og på jorden».

Tiden nærmer seg med hast da Gud setter sine planer i verk.

Øg du er en del av dem! ✍️

Dette var siste artikkel i denne serien. Sven Nilsson vil komme tilbake med en spesialskrevet serie for Hvetekornet der han berører helt grunnleggende ting i vårt kristenliv.

OPPDALSKONFERANSEN -85

23.-27. mai 1985 (Pinsen)

ULF EKMAN

Jonny Slottheden

Janny Grein

Wenche og Thorbjørn Baksvær – Ambassadør

Store formiddags- og kveldsmøter. Seminarer. Bønnenatt. Egen barnekonferanse.

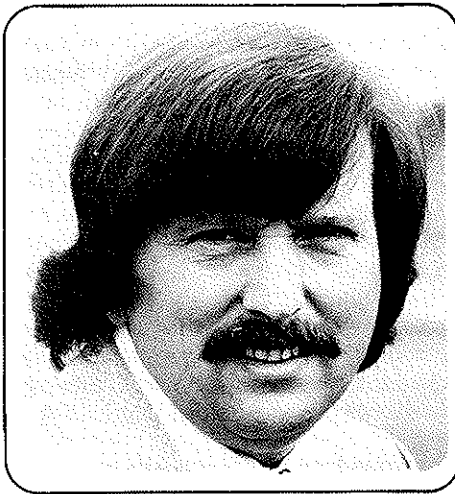
Kjente forkynnere og ledere, som står sentralt i det Gud gjør i dag, deltar.

Skriv eller ring etter påmeldingsskjema/program til:

Oppdalskonferansen -85, 7340 OPPDAL, tlf. (074) 21 663.

Arr.: Sionfjellets Center, Oppdal

Svar på tiltale

Denne gang:
**ARIL
EDVARDSEN**

Tekst/foto: Rolf Erik Janøy

HVORFOR ER DU SÅ MYE I USA?

Aril Edvardsen tilbringer nå minst tre måneder hvert år i USA. Vi besøkte Kari og Aril Edvardsen i deres hus i Fort Lauderdale i Florida for å høre hvorfor han nå bruker så mye tid i et land som han tidligere besøkte lite, og Edvardsen gav svar på tiltale.

Hvetekornet: - Det var jo flere år som du ikke hadde noe tro for å arbeide i Amerika. Du tenkte vel som så mange andre, at her er forkynnere nok fra før. Hvorfor bruker du nå så mye tid her?

Aril Edvardsen: - Det er riktig at jeg syntes det var så mye kristent arbeid i Amerika, at jeg ikke så noen grunn til at jeg skulle virke her. Og jeg mener fremdeles at jeg ikke har så mye å gjøre i USA som evangelist.

Men en del norsk-amerikanere som støttet arbeidet vårt, ba oss om å lage en amerikansk gren av arbeidet slik at de kunne trekke gavene sine av på skatten. Det amerikanske skattesystemet gir jo anledning til å trekke gaver til kristne, amerikanske organisasjoner av på skatten. Så vi begynte her for bedre å kunne utnyttet det misjonspotensialet som finnes i USA.

Penger i bygninger

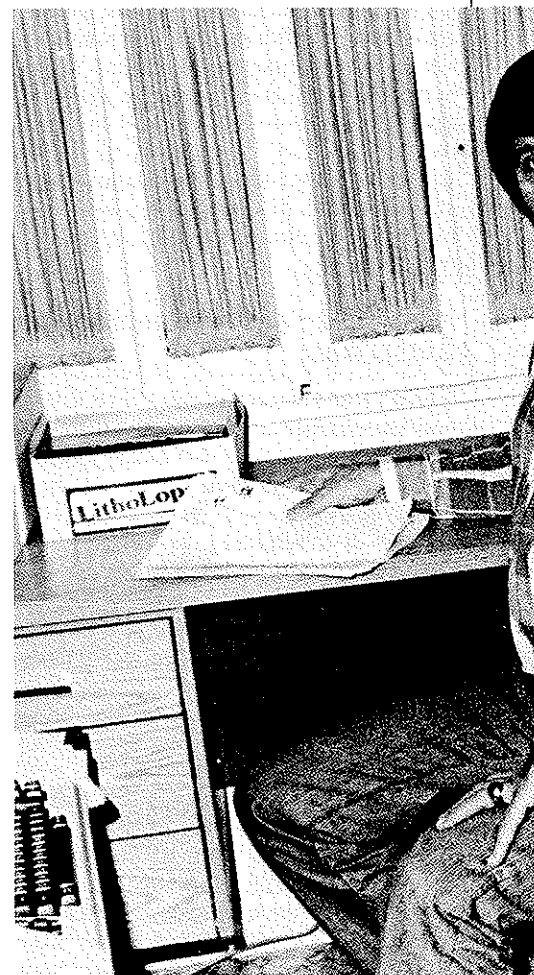
HK: - Har du maktet å vekke interesse for det arbeidet som drives ut fra Sarons Dal her i USA?

A.E.: - Mitt inntrykk er at amerikanske kristne er svært misjonsinteresserte, men

de gjør ikke så mye med det. De har tradisjonelt vært uvillige til å gi penger til virksomheter de ikke selv kontrollerer. Innfødte misjonærer er f.eks. lite brukt av amerikanske misjonsselskaper.

Da jeg begynte å reise litt i Amerika for tre-fire år siden, fant jeg ut at det arbeidet vi driver i Sarons Dal, er langt større enn jeg hadde trodd. Ikke når det gjelder budsjett eller bygninger, men til nå har ikke jeg funnet noen kristen virksomhet i USA som når så langt ut som vi gjør gjennom stiftelsen Troens Bevis.

Jeg føler for å utfordre amerikanske kristne til sterkere satsing for misjonen. Ca 95 % av alle midler i verden som blir samlet inn til kristne arbeider, blir samlet inn her. Mesteparten av disse blir også brukt her. Det har aldri blitt samlet inn så mange penger til kristne formål i Amerika som i de siste årene, men en stadig større prosent av midlene blir her i USA. Pengene går for en stor del til bygninger - kirker, universiteter, mediabygg og forskjellige slags sentra. Evangelister som før dro rundt i verden og holdt korstog, må nå holde seg i USA for å vise seg på fjernsyn hver uke slik at inntektene ikke synker.

HK: - Mange menigheter og organisasjoner her i USA operer jo med millioner av dollar på sine misjonsbudsjetter. Det må vel gi mye til misjonsprosjekter rundt om i verden ?

A.E.: - Når amerikanske menigheter og evangelister skryter av store misjonsbudsjett, må en ta tallene med en klype salt. Deres egne reiser, administrasjon, kampanjer i USA for å samle inn penger o.l. går ofte inn i disse tallene. Og det man sender til misjonen, går ofte til en stasjonær forkyner som ikke er involvert i å nå nye mennesker med evangeliet.

Vekke misjonsinteresse

HK: - Startet dere arbeidet i USA for å samle inn penger til arbeidet i Sarons Dal?

A.E.: - Jeg har ikke følt at min viktigste oppgave her har vært å samle inn penger til vårt misjonsarbeid, men heller å inspirere de amerikanske menighetene til sterkere satsing på sitt eget misjonsarbeid. Og jeg har mange ganger opplevd at hele menigheter har innviet seg til større misjons-satsing. I de fleste menigheter er det veldig åpent for dette budskapet. Hele menigheter har brukt tid på kne i bønn og gråt innfor Herren etter jeg har forkynt behovet for misjons-satsing, og det er ikke ofte en opplever slikt her i USA. Det har riktignok hendt et par ganger at pastoren har blitt veldig nervøs fordi menigheten har stått midt i et byggeprosjekt eller andre pengekrevede perioder.

H.K.: - Så din innsats her i USA har altså ikke gitt noen særlige inntekter til virksomheten i Sarons Dal ?

A.E.: - Til nå har det ikke blitt noen gullgruve for oss, men det har jeg ikke gått så veldig inn for heller. Jeg har vært svært forsiktig med å be om penger til vårt arbeid - det er så mange som tigger i USA. Men arbeidet her har i alle fall finansiert enkelte prosjekter, som f.eks. en kampanje på Barbados som vi nå er i gang med. Den har et budsjett på ca. \$ 10 000. Og en maskin til videoproduksjonen som kostet 60 000 kr., har vi fått midler til herfra.

HK: - Hvilket inntrykk har du fått av de amerikanske menighetene etter at du har besøkt en del?

A.E.: - Jeg har besøkt et tverrsnitt av menigheter av ulike slag rundt om i hele USA. Jeg har prekt i et sted mellom 50 og 100 menigheter, fra små landsens forsamlinger til de store, ekspansive kirkene. Mitt inntrykk er at forsamlingene her er mye mer livfulle og spontane enn hjemme i Norge. Lokalene er ofte sprengfulle til tre møter hver søndag.

Amerika opplever en veldig menighet-svekst i dag, men det går ofte på bekostning av gamle menigheter fordi det blir grunnlagt nye menigheter som trekker folk fra de mer etablerte. Så går det bja for de nye en tid inntil lufa går ut av balansen og folket trekker over til neste menighet igjen. Slik går det med en del av dem, men like mange overlever nok. Amerikanerne går i den menigheten de trives, de er ikke like

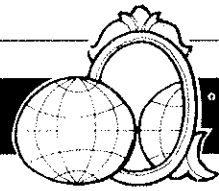
bundet av lojalitetsbånd som mange skandinaver er, sier Aril Edvardsen som sammen med Kari må dra for å besøke noen venner i byen der til middag, som i USA ofte spises om kvelden.

De forsikrer begge at de stortrives i huset som de kjøpte med egne midler, bl.a. for å ha som et sted hvor de kan hvile ut mellom møter og kampanjer. I et hjørne av kjøkkenet er det innredet et kontor, - vi har det omtrent slik her som vi hadde det den første tiden i Norge. Før virksomheten vokste til, hadde vi hele kontoret hjemme, forteller Aril smilende.

Når vi spør om det har vært mange norske og besøkt dem, forteller han at det heldigvis ikke har vært det. - Det er få som vet hvor dette huset ligger, og vi har hemmelig telefon-nummer. I disse dager kommer det så mange fra Skandinavia til Florida at om mange av disse skulle oppsøke oss, ville det bli lite privatliv.

Det er en velutstyrt bolig inne på et fredelig område som gir mulighet for både hvile og arbeid. Når de selv ikke er der, hender det også at den leies ut, slik at kostnadene kan holdes nede. De har også hatt med nære medarbeidere og venner ved enkelte anledninger som har fått noen dagers ferie i dette lille oase-området av Amerika som Aril foreløpig har inntatt - for egen regning. 🍃

Fuller oppretter David Du Plessis Center

Fullers teologiske seminar i Pasadena, California, USA, har opprettet et David Du Plessis Center for å fremme kristen åndelighet. Den kjente pinsepastoren og karismatiske forgrunnsfiguren David Du Plessis, flytter nå sitt bibliotek og arkiv, bygd opp i løpet av 50 års aktiv tjeneste, til dette sentret som skal trene pastorer og andre ledere med en karismatisk og økumenisk tjeneste. Du Plessis og hans hustru flytter til en leilighet i nærheten av sentret.

Fra Hemmets Vän

Straffbart å lede mennesker til omvendelse i Hellas?

Tre misjonsledere, en amerikansk, en engelsk og en gresk, ble like før jul dømt til 3,5 års fengsel av en gresk domstol for såkalt proselyttvirksomhet. Grekeren Costas Macris er leder for Helleinic Missionary Union, mens de to andre, Don Stephens og Alan Williams, er ledere for Anastasis, den internasjonale misjonsbevegelsen Youth With A Missions båt.

De tre ble dømt fordi de hadde forkynt evangeliet slik at en 16 år gammel greker gikk over fra den gresk-ortodokse kirke til et evangelisk kirkesamfunn.

Don Stephens forteller her om hva som er opphavet for denne saken:

- Vi møtte 16 år gamle Kostas Kotoupolon for første gang i landsbyen Megara, hvor vi drev hjelpearbeid etter jordskjelvet i februar 1981. Etter at vi hadde hjulpet menneskene i jordskjelvområdene med materielle ting så godt vi kunne, reiste en del av mannskapet tilbake for å gi åndelig og sjelelig hjelp. Vi fortalte om Jesus gjennom sang og drama.

- 16 år gamle Kostas bodde alene med faren fordi foreldrene var skilt. Etter at en av mannskapet på Anastasis traff Kostas, var han ofte sammen med jevnaldrende barn av mannskapet. Faren tok ham med seg til skipet, og det var i første rekke språktrening i engelsk han var ute etter. Både språkpraksis og fellesskapet med andre tenåringer som godtok ham, gjorde at han kom igjen. De snakket åpent om Jesus, og Kostas ba om å få et nytestamente. Han leste flittig i det. Gjennom alt dette fikk han trøst og hjelp for de sårene han hadde fått av bitterheten mellom foreldrene.

- Moren mislikte det som skjedde, og hun forbød gutten enhver kontakt med mannskapet på Anastasis. Vi oppfordret Kostas til å etterkomme morens ønske. Han fikk imidlertid navnet og adressen til Costas Macris, en respektert kristen leder såvel i Hellas som i utlandet. Han står som leder for Helleinic Missionary Union, og der fant Kostas venner på sin egen alder og han fikk tilfredsstilt sitt behov for meningsfylt fellesskap.

Først 2,5 år etter at Anastasis hadde forlatt Hellas, fikk Don Stephens og Alan Williams nærmest ved en tilfældighet vite at det var reist sak mot dem. De mottok ingen rettslig innkalling, men bestemte seg for å møte opp sammen med Macris etter å ha rådført seg med flere kristne ledere i Hellas. De stilte ikke opp for å forsvare seg selv, men får å tale evangeliets sak og hevde den selvfulgjelige menneskerett det er å forkynne om Jesus. Slik situasjonen er i dag, er evangeliske kristne en forfulgt minoritet i Hellas.

Straffen de tre er blitt idømt, er den strengeste som er blitt avsagt i en slik sak i Hellas i dette århundret. Domstolen har støttet seg til en lite brukt lovparagraf som ble vedtatt under diktator Johannes Metexas styre (1938-1939).

Det ser nå ut til at den gresk-ortodokse kirke, som er vedtatt å være landets offisielle religion, prøver å styrke sin posisjon. I løpet av de siste årene har flere kristne ledere som står utenfor den ortodokse kirke, fått merke en strammere holdning. Saken mot de tre misjonslederne er anket inn for gresk høyesterett, og man frykter at en stadfestelse av dommen der vil gjøre det lettere å få lignende saker igjennom senere. Fri religionsutfoldelse i Hellas vil bli ytterligere begrenset.

- Dommen viser at Hellas er det eneste vest-europeiske land som ikke har religionsfrihet i dag, uttaler Don Stephens. Dette er et brudd på menneskerettighetene som Hellas har forpliktet seg på gjennom sitt EF-medlemskap og sin undertegnelse av Hel-

sinkiavtalen, Romatraktaten og FN-charteret.

- Be om at Gud skal bøye de greske ledernes hjerter, sier Don Stephens. Be for oss at vi kan stå i rettsalen med visdom og frimodighet når saken kommer opp igjen. Vi kan risikere å måtte gå i fengsel. Stå sammen med oss i bønn i likhet med tusener av kristne over hele verden, og ta et initiativ overfor greske myndigheter og ambassader, oppfordrer Don Stephens.

Oppfordringen går til så vel politikere og kristne ledere som til legfolket om å skrive brev til den greske ambassaden og greske politikere med bønn om forandring av den loven som begrenser fri forkynnelse av Guds ord, og som følgelig er en begrensnings av en selvfølgelig menneskerett.

Amnesty International vil nå se nærmere på dette bruddet på religionsfriheten i Hellas etter en henvendelse fra biskop Håkon E. Andersen.

I tillegg til de greske ambassadene i Norden, er dette en del aktuelle personer å skrive til:

Delta Magakis, Minister of Justice; Mr. Kaklamanis, Minister of Education and Religion; Konstantinos Karamanlis, President of Greece; Andreas Papandreaou, Prime Minister. Alle med adresse Athens, Hellas.

Orientering fra Runc Aasen

Islam vokser hurtigst

Islam, verdens raskest voksende religion, hevder å ha nær 1 milliard tilhengere. Kristendommen er anslått å ha omtrent like mange. Islam har vokst med ca 500% siden 1934. I den samme perioden har kristendommen vokst med 47%. Hinduismen hevder å ha 500 millioner tilhengere, buddhismen 245 millioner og jødedommen 15 millioner tilhengere.

Fra Christianity Today

Profetisk samling i Jerusalem påsken 1986

Påsken 1986 vil det bli holdt en profetisk konferanse i Jerusalem i tiden 24. mars-1. april. Den store kongresshallen Benienem Hauma er leid, og kristne fra alle nasjoner innbys til å delta.

Før den åpne konferansen vil det være en mindre samling på Karmel-fjellet for mennesker med forbønns-tjeneste eller en profetisk tjeneste. Sammen vil de lytte til hva Herren har å si til sitt folk i dag, og dele med hverandre det Herren allerede har åpenbart den enkelte.

Det er Clifford Hill som har tatt initiativet til disse samlingene. Etter at Herren talte til ham om å arrangere en stor konferanse i Jerusalem påsken 1986, har han delt sine tanker med mange kristne ledere fra forskjellige land, og de har sanksjonert hans tanker. En rekke kristne organisasjoner og kirker vil sammen med den internasjonale forbønnsbevegelsen være engasjert i denne storsamlingen.

Fra Förbedjare för Sverige

Ny Amsterdam-konferanse

Den amerikanske evangelisten Billy Graham har offentliggjort planene for en ny internasjonal konferanse for evangelister 12.-21. juli 1986 i Holland. En regner med at omkring 8 000 evangelister fra nesten 150 land kommer til denne konferansen. Det vil gjøre den til den største i sitt slag i kirkens historie, sier Graham.

En tilsvarende konferanse ble holdt i Amsterdam i 1983, da 4 000 evangelister fra mange deler av verden deltok. Men tusenvis av evangelister var forhindret fra å komme på konferansen, mange pga. økonomiske vanskeligheter. Mange har bedt om at det blir holdt en ny konferanse, og den vil altså bli holdt i 1986.

Fra Hemmets Vän

OASE OSLO

Det vil ikke bli noe landsstevne i OASE-bevegelsen i sommer. I stedet satses det på regionale samlinger. I tiden 3.-7. juli vil samlingen for Østlandsregionen gå av stabelen i Ekeberghallen i Oslo under navnet OASE OSLO. Det vil bli bibeltimer, spesielle temamøter, lovsangsmøter, friluftsmøter, «tid for fellesskap» og selvsagt åpne kveldsmøter. Av forkynnere kan vi nevne Kjell-Petter Dahl, Tormod Engelsen og Øistein Garcia de Presno. Lars Mørli og Peter Sandwall deltar på lovsangskvelden. For de yngre vil det bli arrangert spesielle aktiviteter og seminarer alt etter alderen.

Arrangørene understreker at de er helt avhengig av den enkeltes forbønn for at arrangementet skal kunne fungere på den måten de ønsker. Deres største ønske er at det som skjer under sommerens stevne, skal få ringvirkninger ut i hver enkelt menighet og forening.

Kristen sommerskole i England

Kanskje du er en av mange ungdommer som har i tankene å reise på språkkurs til England i sommer. Er du klar over at det finnes et kristent alternativ? Organisasjonen heter English Vacation Courses, og kursene blir holdt i Hastings og St. Leonards på sørkysten av England, bare 90 minutters kjøring fra London.

Nedre aldersgrense for kursene er 17 år, og de varer i 14 dager. Elevene blir innkvartert hos kristne vertsfamilier, og spiser alle sine måltider hos dem. Gjennom vertsfamiliene får deltakerne kontakt med de lokale, kristne forsamlingene. I tillegg til vanlig engelsk-undervisning er det også lagt opp til en times bibelstudie og -samtale hver dag.

Undervisningen skjer i klasser på maksimum 12 elever, og kursene er tilpasset den kunnskap elevene har i engelsk fra før. På alle nivåer er det lagt vekt på å forstå og kunne samtale med et minimum av skriftlige øvelser. I kursavgiften er det inkludert heldagsutflukter til London og Canterbury.

Vil du ha mer informasjon, er adressen: E.V.C; P.O.Box 83; St Leonards-on-Sea; East Sussex; TN37 6EQ; ENGLAND.

50 kristne topp-artister til Nederland i sommer

Fleire år på rad har kristne sangere og musikere av den yngre garde fra hele verden satt hverandre stevne i Nederland. Også i år vil de ha en slik samling i tiden 5.-10. august. Samlingen er ikke bare for aktive utøvere, men også for vanlig musikkinteresserte. I fjor deltok 1100 mennesker fra 26 land og alle kontinenter, en merkbar økning fra den første samlingen i 1980 da 400 var til stede.

I tillegg til konserter av forskjellige slag vil artistene dele sine personlige vitnesbyrd med deltakerne, og det vil bli arrangert 400(!) forskjellige seminarer både om musikk og andre tjenester i Guds rike. Det vil også bli anledning for deltakerne å motta personlig veiledning og sjelesorg.

I anledning av at 1985 er både det internasjonale ungdomsåret og musikk-året, vil arrangørene av konferansen holde en stor konsert i Rotterdam 17. mai. Av artister kan nevnes Ingemar Olsson, Jan Groth, Bileams Asna og Jessy Dixon. Tanken bak konserten er å gi dagens rotløse og frustrerte europeiske ungdom svaret på deres søken, i en musikalsk impakning de forstår.

Vil du ha mer informasjon om musikkseminaret eller konserten, kan du skrive til: Christian Artists Europe, Postbox 81137, Rotterdam 3110 GC, HOLLAND.

Stor Europa-konferanse i England neste sommer

Neste sommer i tiden 23.-27. juli 1986 vil mer enn 10 000 mennesker fra hele Europa samles til konferansen Acts 86 (Acts - gjerninger; Apostelgjerningene) i Birmingham, England. Konferansen, som også vil bli kalt «Europeisk trosfestival», er under planlegging av en gruppe europeiske ledere fra mange land. Alle de skandinaviske landene er representert, så vel som Nederland, Øst- og Vest-Tyskland, Østerrike, Frankrike, Sveits og Storbritannia. Formann i gruppen er finnen Olli Valtonen.

Et hovedtema på konferansen vil bli evangelisering med tegn og under. Bare ved Den Hellige Ånds kraft kan strømmen vekk fra Europas kirker snu og bli til et mektig tilslag slik vi ser det i andre verdensdeler.

Fra Renewal

Ut konkurrerer ikke den lokale forsamlingen

Kristent radio og TV innvirker ikke på aktiviteten i lokale kirker og forsamlinger. Det viser undersøkelser som er gjort i USA. Det er heller ikke bevist at det finnes noen «elektronisk kirke» som kun samles foran TV-skjermen.

Undersøkelsene er gjort av professor Ge-

org Gerbner ved universitetet i Pennsylvania i samarbeid med Gallup-instituttet. Resultatet viser at de som ser på kristne TV-programmer eller lytter til kristne radio-programmer, gir mer til de lokale menighetenes arbeid enn andre. De har også større tillit til de lokale kirkelederne, leser mer i Bibelen og er faktisk også mer aktive ved politiske valg enn andre.

Professor Gerbner fant at 6,2% av amerikanerne er trofaste seere av religiøse TV-programmer.

Fra Hemmets Vän

Antall lutheranere synker

Antall lutheranere i verden gikk i 1984 tilbake fra 68 691 882 til 68 493 170. 54 397 462 av disse er medlemmer i Det lutherske verdensforbund.

Pr. i dag finnes det i alt 3,9 mill. lutheranere i Afrika, en vekst på 3,1% i forhold til året før. I Asia er tallet 3,4 mill., og en svak økning i Latin-Amerika gir der et tall på 1,2 mill. lutheranere. I Europa har antallet sunket til 50,5 mill. I USA og Canada er tallet 8,8 mill. og i Australia omkring 700 000.

For første gang kan Den evangelisk lutherske kirke i Tanzania telle 1 mill. medlemmer.

Den etiopiske evangeliske Mekane Yesus-kirken vokste med mer enn 100 000 medlemmer siste år - til totalt 667 035, en vekst på 19% pr. år.

Fra Utsyn

Svensk moské på tvangsauksjon?

Hadde ikke muslimenes frammarsj blitt stanset ved slaget i Poitiers i år 732, hadde Europa trolig vært muslimsk i dag. Men selv om de ikke greide å erobre Europa, har religionen lagt under seg et «verdensrike» fra Kina i øst til Afrikas vestkyst. Og det de ikke greide å oppnå i Europa med våpen i hånd for 1200 år siden, prøver de nå å oppnå med andre midler.

I 1983 begynte byggingen av en moské i Malmö. Islamic Center, Nordens største moské, er ikke i første rekke bygget med tanke på at muslimske innvandrere skal få et gudshus, men er tenkt å være et bruhode for islamsk misjon i Skandinavia. Av byggekostnadene på ca 6 millioner kroner er hittil 1,3 millioner betalt, hovedsakelig finansiert fra Libya.

Nå har Islamic Center opplyst at de ikke vil betale de resterende 4,6 millioner kroner fordi det strider mot Koranens bud å betale moms og renter. Firmaet som har ført opp bygget, har gjort tingsretten i Malmö oppmerksom på forholdene, og hvis ikke pengene blir betalt innen en fastsatt frist, vil moskéen bli solgt på tvangsauksjon.

Fra Förbedjare för Sverige

Sovjetisk samvittighetsfange får sone i husarrest

Russiske Galina Vilchinskaya ble nylig satt fri etter å ha sonet to år av en større dom i arbeidsleir i Sibir. Hun soner nå resten av sin dom i husarrest i sitt hjem i Brest. Den 25 år gamle russiske kvinnen har tilbragt mesteparten av de siste 5 år i arbeidsleirer med strengt regime i Sibir. Hun soner nå sin andre dom for å ha drevet kristent barnearbeid.

Til tross for sykdom og dårlig behandling, så Galina det som Guds vilje at hun var i arbeidsleiren: «Det er mye mer bruk for meg her enn hjemme. Det er så mange her som aldri har hørt om Jesus», skrev hun i et brev til sin mor.

Fra Charisma

Filippinsk gerillia angriper kristne

Filippinene har vært hjemsokt av vanskeligheter de siste årene. Særlig siden opposisjonslederen Benigno Aquino ble drept, har den politiske uroligheten blusset opp. Mange har forlangt president Marcos avsatt, mens andre grupper - deriblant mange kristne - har reist krav om politiske reformer og større respekt for menneskerettene.

Mange kristne grupper har fått merke trykket fra forskjellige militante gerillia-grupper. Særlig er den sørligste delen av landet, øya Mindanao, hjemsted for mange grupper. Det er vanskelig å få tak på sikre data, men en vet med sikkerhet at minst 14 medlemmer av kristne forsamlinger er blitt drept. Dette er både menighetsledere som har blitt kidnappet fra sine hjem, og vanlige medlemmer som har blitt drept når gerillia har gått til angrep under gudstjenester.

Den maoistiske gerilliaen New Peoples Army har stått bak en del av angrepene, trolig som hevn for at de kristne har nektet å støtte dem eller la seg bruke av dem. En radikal islamsk gruppe står også bak en del angrep.

85% av landets 53 millioner innbyggere er romersk-katolske. 3,5% er protestanter, 5% muslimer. De resterende ca 7% er til-

hengere av forskjellige andre religioner. De kristne kirkene vokser med en enorm hastighet til tross for alle vanskelighetene. I siste halvdel av 70-årene vokste de 14 største kristne samfunnene med en gjennomsnittlig vekst på 23%. Veksten er trolig enda større nå.

Fra Christianity Today

Hobart Freeman død

Den ekstreme helbredelsesforkynneren og grunnlegger av Faith Assembly, Hobart Freeman, (se Speilet i Hvetekornet nr. 2/85) døde 8. desember 1984. Han led av hjerte/karsykdom, og et lettere tilfelle av lungebetennelse var den direkte dødsårsaken.

Freeman ble gravlagt nær sitt hjemsted i Indiana, USA. Ingen var til stede på kirkegården under seremonien, og så vidt vites har det heller ikke vært noen minnehøytidelighet etterpå. Men Faith Assembly er en lukket menighet i den forstand at bare medlemmer får delta på samlingene, så det kan ha vært avholdt et lukket minnesamvær.

Faith Assembly lærer vanligvis at døden er en straff for synder og et resultat av manglende tro. Men Freemans død vil trolig bli tolket som en måte å ære Gud på nå i en prøvelsens tid for forsamlingen, mener John Davis, teologi-professor ved Grace Theological Seminary og den utenforstående som trolig kjenner Faith Assembly best.

Menigheten ble dannet i 1963 og teller i dag ca 2000 medlemmer. Faith Assembly har møtt økende vanskeligheter de siste månedene. Mange medlemmer har forlatt forsamlingen, deriblant Freemans svigersønn og en sentral skikkelse i sekten, Bruce Kinsey. Flere medlemmer har blitt stilt for retten, anklaget for å ha voldet sine nærmestes død ved å nekte medisinsk behandling. En sak mot Freeman selv var under forberedelse.

Freemans død kan føre til forandringer i denne omdiskuterte trosretningen. Men Davis mener at selv om Freeman er borte, vil ikke sekten forandre seg drastisk fordi hans lære er så godt befestet i hans etterfølgere. Men ingen kan overta Freemans plass fullt ut fordi sekten ikke har noen med hans evner til klar, konsis og inspirerende for-

kynnelse, mener Davis.

Freemans logiske etterfølger er svigersønnen Steve Hill. Han står helt på Freemans linje i lærespørsmål. Hans enke vil trolig også spille en viktig rolle nå i en overgangstid etter tapet av sektens grunnlegger og lærer.

Fra Christianity Today og Charisma

Guds rike eller Storebror?

Under konferansen «Guds rike eller Storebror» som ble holdt i Örebro i vinter, ble det undervist om viktigheten av at kristne på samme arbeidsplass og i samme yrkesgruppe finner sammen i åndelig enhet. Mange fikk del i Guds visjon for sin yrkesgruppe, og mange konkrete idéer om arbeidsmåter ble født. Journalistene på konferansen erklærte seg som «journalister for Guds rike», og kunstnerne begynte å arbeide med tanken om å lage kristne kultursentra i de større svenske byene.

I det svenske storkonsernet Ericssons har de kristne nå begynt å samle seg til bønn i lusjupausen en gang i uken. Foreløpig er 2 grupper i aktivitet, mens den tredje trolig vil komme i gang om kort tid. Gruppene er økumeniske, og deres bønnemner er i første rekke bedriften og dens ledelse, arbeidskolleger og åndelig krigføring mot Transcendental Meditasjon og annen okkult påvirkning på arbeidsplassen.

Fra Förbedjare för Sverige

Folkehøyskolene en viktig del av det kristne ungdomsarbeidet

Guds rike vokser - også på folkehøyskolene, påpeker Ommund Rolfsen, lærer ved Soltun Folkehøgskole ved Harstad. Skolen eies og drives av metodistene.

I høst har åtte-ti elever nådd fram til kristen tro her ved Soltun, forteller Rolfsen som påpeker at dette ikke er noe enestående for denne folkehøgskolen. Han mener at folkehøgskolene er en viktig del av det kristne ungdomsarbeidet.

- På en folkehøgskole får kristne elever lære seg å leve sammen med ikke-kristne kamerater døgnet rundt. Her på Soltun har vi opplevd at mange av de kristne elevene er bevisst på sin funksjon. Her utfordres de til gi sine medelever menneskelig og åndelig støtte, og til å fortelle om sin kristne tro på en ekte og naturlig måte gjennom ord og liv. Vi har ofte hørt elever fortelle at de på Soltun møtte en glad, lys kristendomsform som har gitt dem et møte med Kristus.

- Etter at de er ferdige her på skolen, er vi opptatt av å føre dem tilbake til sine menigheter på hjemstedene. Og her tar vi ikke konfesjonelle hensyn. Vi skriver brev til lederne i de menighetene elevene har sin naturlige tilknytning til, og det vil ofte si Den norske kirke, forteller Rolfsen.

Fra Vårt Land

Afrika får sin første kristne TV-stasjon

Det kristne amerikanske TV-selskapet Trinity Broadcasting Network (TBN) opplyser at det har fått tillatelse til å bygge opp en TV-stasjon på øya Siskei.

Siskei ligger like utenfor kysten av Sør-Afrika, og har nylig fått sin uvhengighet. Mesteparten av landets befolkning, som hovedsakelig er svart, snakker engelsk. Derfor

vil en i første omgang kunne bruke programmer som allerede er produsert for USA. Programmer vil etter hvert bli produsert i TBNs lokaler i hovedstaden Bisho.

Stasjonen er nå under oppbygning, og vil trolig koste 15-20 millioner kroner. TBN håper å kunne begynne sendingene, som skal kunne nå hele sydlige Afrika, i løpet av 1985.

Fra Charisma

Silas Owiti

I mars nummret hadde vi melding om bilulykken Silas Owiti var blitt utsatt for. Dessverre falt bilde ut, så vi tar med her. Bilde er tatt for et par år siden og vi ser Silas til venstre sammen med to norske besøkende. Pastor Charles Agumba som er pastor i hovedmenigheten til den pinskeretning som Silas leder i Kenya til høyre. Charles er kjent av flere også i Norge etter at han gikk et år på bibelskolen i Sarons Dal. I midten står fru Owiti som ble drept i ulykken. Om noen vil sende en hilsen til vennene i Kenya gjentar vi adressen:

Veier av betong eller kjærlighet?

Volvosjefen Per Gyllenhammar vil sammen med en gruppe industriledere i Europa knytte Europas kommunikasjoner tettere sammen. På samme måte som Rom fikk sitt verdensherredømme ved å satse på kommunikasjoner, vil Gyllenhammar nå gjøre Europa til verdens sentrum. Han har tanker om en motorvei fra Oslo til Lübeck, den

såkalte Scandinavian Link, som vil forkorte reisetiden for lastebiler med 50%. Gyllenhammars sammenknytning av Europa gjennom bedre kommunikasjoner kan kanskje være med på å danne grunnlaget for et antiktrelig rike.

Veier mellom mennesker bygges ikke bare av asfalt og betong, men også av kjærlighet og forbønn.

Fra Förbedjare för Sverige

Blott til glede

Har du funnet feil i dette bladet, så husk at de er der av en bestemt grunn. Det finnes nemlig noen som alltid leter etter feil, og vi synes at disse også bør ha noe å glede seg over.

Fra et misjonsblad

Forts. fra side 37

men den vil også love trøst til dem som omvender seg. Gud kaller bibeltroende kristne verden over til å ta del i den endetids-tjenesten det er å forberede Israels hjerter for deres Messias.

For kristne som er rede til å adlyde Gud og bringe dette budskapet om trøst til Israel, gir Jesaja 40,9 stor oppmuntring:

«Stig opp på et høyt fjell, du Sions gledesbud! Rop høyt med kraftig røst, Jerusalems gledesbud! Rop høyt, og vær ikke redd! Si til byene i Juda: Se, der er deres Gud.»

Beställ 2 nr av EXODUS för 15:- (ord pris 26:-)

- Jag beställer nr 2/85 och 3/85 av EXODUS för bara 15:-. Inga andra kostnader tillkommer.

Vid prenumeration på EXODUS får Du dessutom GRATIS välja valfri kassett (värde 30:-) nedan:

- Sven Reichmann — Frälsningens hemlighet
 Bill Stenberg — Den undergörande tron
 Clifford Hill — Tala om för mitt folk att jag älskar dem
 Lovsångskassetten "Allt är väl" med Sivert & Anneli Björkman (värde 49:-). En musikkassett med bra kvalitet.

EXTRA

- Jag vill börja prenumerera på EXODUS från nr 4/85 och ett år framåt för 128:-. EXODUS utkommer med 10 nr/år.

(Glöm inte att pricka för kassetten ovan!)

Namn _____

Adress _____

Ort _____

Tel _____

Skicka in till: EXODUS, Box 10074, 200 43 Malmö.
Tel 040/97 78 06

US EXODUS EX

NY TIDNING FÖR ANDLIG FÖRNYELSE

Nr 3 1985

Gemenskapen som förenar svarta och vita
 Rapport från Johannesburg i Sydafrika.

John Osteen:
 Realistisk tro för det omöjliga

Clifford Hill om uttåget ur Sovjet.
 Hungersnöd banar väg för judarnas exodus

Gifta, skilda och gifta igen.
 Om hur Gud upprättade Horsts och Mariannes trasiga äktenskap.

Han förde Solzienitzyn till Kristus
 Läs om den ryske juden och läkaren Boris Kornfeld.

Välkommen till sommarens stora nordiska

TROSKONFERENS

5 - 11 augusti 1985 i Uppsala, Sverige

Huvudtalare: Lester Sumrall

Livets Ord Bibelcenter 85-86 DET ÄR DAGS ATT SÖKA NU!

Syftet med Livets Ord Bibelcenter är att utrusta dig med Guds trosord och ge dig de andliga vapen du behöver för att kunna tjäna Honom effektivt i de Helige Andes kraft.

Du får praktiskt tillämpad undervisning av erfarna lärare i 22 ämnen som berör: Tro, Helande, Den kristnes auktoritet, Bön, Andens gåvor, Evangelisation, m.m. Dessutom erbjuder Livets Ord regelbundet veckoseminarier med tillresande lärare. Bland talarna kan nämnas Sandy Brown och Jim Kaseman. Allt syftar till att fördjupa dig i trosundervisningen. I år har vi plats för **minst 500 elever**.

Även du som redan är i Herrens tjänst vill vi uppmuntra att komma för ett år av fördjupning och inspiration.

I år har vi både dagis och skola för 1-3 klass!

Direktor för skolan är bibelläraren Ulf Ekman.

För ytterligare information

Livets Ord Bibelcenter
Box 24050, 750 24 Uppsala, Tel. 018-15 59 40.

Välkänd evangelist som rest i över 100 länder med stora under och tecken i sin mångåriga tjänst för Herren. Genom sina stora evangelisationskampanjer och TV-program har han vunnit hundratusentals människor för Jesus och startat hundratals församlingar över hela världen.

Kom i Jesu namn och förvänta dig stora under av Herren! Dessutom kommer **Ulf Ekman, Jim Kaseman, Sam Whaley samt Sten Nilsson** att tala. Speciella **barnmöten** för små och stora barn kommer att hållas. **BOKA IN HELA VECKA 32 REDAN NU!** För mer information skriv eller ring till: **Livets Ord, Box 24050, 750 24 UPPSALA, 018-15 59 40.**

Fem nya serier av Ulf Ekman!

- UES4 Ekonomiskt överflöd - 4-bandsserie 120:-
- UES5 Den invärtes människan - 3-bandsserie 90:-
- UES6 Änglar och andemakter - 5-bandsserie (11 lektioner!) 140:-
- UES7 Hur vet du att Bibeln verkligen är Guds Ord? - 4-bandsserie (8 lektioner!) 120:-
- UES8 Liv och död är på din tunga - 3-bandsserie (6 lektioner) 90:-

Beställ serierna och komplett bok-, band- och videolista från Livets Ords Förlag, Box 24050, 750 24 Uppsala, 018-15 59 40.

Ny bandserie av Ulf Ekman!

"Den kristnes auktoritet" UES09 (OBS! 4 lektioner!) Pris 90:-

Människans ställning i Jesus Kristus är unik. Det är samma ställning som Adam hade innan syndafallet!

Jesus visade genom sitt liv på jorden hur vi ska råda över skapelsen. Och genom segern på korset över Satan gjorde han det möjligt för oss. Denna serie kommer ge dig vidgade vyer om vem du är i Kristus och vad du kan göra genom honom. Beställ den idag: **Livets Ords Förlag, Box 24050, 750 24 Uppsala, Tel. 018-15 59 40.**

Vi har många nya videos för uthyrning och köp! Med Sandy Brown, Ulf Ekman, Jim Kaseman och senare med Kenneth och Gloria Copeland mfl. Beställ videolistor från: **Livets Ord, Box 24050, 750 24 UPPSALA.**

Två nya böcker av Kenneth E. Hagin

"Måste kristna lida?"

Författaren tar i detta häfte upp olika sorters lidanden och vad Bibeln säger om dessa. Lidandets plats i en kristen människas liv är väldigt viktigt att känna till och i detta häfte ger författaren en beskrivning av hur kristna kan förhålla sig till lidande och svårigheter. Vilka lidanden måste vi möta och vilka ska vi stå emot? Beställ boken som är på 46 sidor och kostar 30:-

"Du kan växa andligen"

Denna bok kommer att hjälpa dig att bli lik Jesus i ditt sätt att fungera och tala. Om du vill växa andligen - skaffa den! Pris: 55:-

Kan beställas från: **Livets Ords Förlag, Box 24050, 750 24 UPPSALA. 018-15 59 40.**

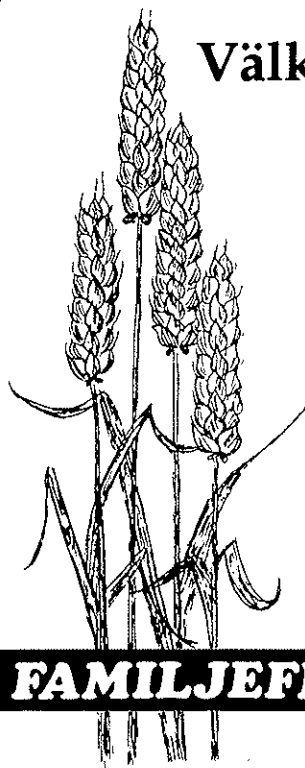
★★ Månadens bok: april ★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

"Överflödets lagar" av Kenneth Copeland

Gå med i **Livets Ords Bokklubb** och du får del av den mest aktuella undervisningen i den väckelse som pågår i dessa dagar. April månads bok heter **"Överflödets lagar"** av **Kenneth Copeland**. Som bokklubsmedlem har du **40 % rabatt** på ord.pris, 45:-, vilket gör att du betalar **endast 27:-**

"Guds Ord ger oss instruktioner om hur man

lever ett framgångsrikt liv." Verkligt välstånd är förmågan att tillämpa Guds kraft för att möta varje behov - andligt, mentalt eller fysiskt. I denna bok förmedlar Kenneth Copeland uppenbarelsen om de andliga lagar som styr framgång och välstånd. Överflödets lagar har skrivits för att lära Dig att tillämpa dessa i Ditt eget liv så att Du kan börja njuta av det fantastiska och överflödande liv som endast Gud kan erbjuda. Anmäl dig genom att ringa eller skriva till: **Livets Ords Bokklubb, Box 24050, 750 24 Uppsala, Tel. 018-15 59 40.**

Välkommen till Allkristen Familjekonferens i Ljungskile, 16-21 juli

Medverkande: Roger Price, Kjell Sjöberg, Sven Nilsson, Bill Stenberg, Rolland & Carrie Smith, Gunnar Olsson, Magne Smith, Claes-Göran Nilsson, Ingemar Johansson, Jonnie Slottheden, Mikael Tellbe, Kent Pekår, Elsa Huitfeldt, Gunilla Gniste med barn- og dramagrupper.

Tema: Tillkomme Ditt Rike.

Dagsprogram: Undervisning i seminarier på för- og eftermiddagar. Särskilda tonårsgrupper. Drama og undervisning för barn i olika åldrar. Stor lovsångs- og festsamling på kvällarna.

Västkusten bjuder på fin natur og hälliga bad.

FAMILJEFESTEN

Vi sänder gärna inbjudan med mer information. Sänd in kupongen till Familjefesten Bräckavägen 36, 437 00 Lindome

Ja tack, sänd inbjudan till:

Namn .....

Adress .....

Postadress .....

HK

Stevne tips i sommer

Sist sommer besøkte vi de fleste større stevner med stand for HVETEKORNET, og fikk et godt inntrykk av de mange fine tilbud som finnes på dette feltet. Du får en ganske god oversikt bare ved å følge med i annonsene i HVETEKORNET. Vi har lyst til å gi våre lesere noen «innside-tips» når du skal planlegge sommer-ferien og vil legge inn et eller flere stevnebesøk. Den uten tvil sterkeste samling vi besøkte sist sommer var den «Allkristne Familjekonferensen» i Ljungskile. Stedet ligger rett syd for Udevalla bare en drøy times kjøring syd for Svinesund. Mange tusen kristne fra hele Norden var med der nede, og hvilken lovsang og trosatmosfære. Jeg møtte flere nordmenn som hadde oppdaget dette stedet, og de 1 var alle begeistret. Det er noen kristne familier fra ulike kirker som står sammen om denne konferansen, og de har ingen annen målsetting enn at konferansen skal være med å tjene Guds planer i den tid vi lever. Derfor er de mye i bønn om hvem de skal kalle til talere og sangere, og om de skal holde konferansen. Nå har de fått tro for å holde en ny konferanse 16 til 21 juli (se annonse i dette nummer). Som navnet antyder er det opplegg for hele familien, fra de yngste til de eldste, og for hele Guds familie fra statskirken til ...

Har du flere ungdommer i familien så er Kristen Ungdomsfestival på Hedemarktoppen et fint sted å besøke. I sommer var

det et markert innslag også av foreldre på festivalen som syntes å stortrives. Festivalen er preget av mye sang, musikk, tilbedelse og frisk aktuelle forkynnelse. Et team av unge pinse-forstandere står for opplegget, som er åpent for alle kristne. Om du blir med på denne samling 5 - 7 juli vil du sikkert forstå hvorfor det har vært økende tilstrømning til Kristen Ungdomsfestival de siste årene!

NY BOK – T.L. Osborn

Vil Gud at vi skal lykkes med det vi gjør?

I denne boken tar Osborn frem at Gud vil fremgang og vekst, og han går imot nederlagsforkynnelse. VIL DU LESE OG ERFARE DISSE SANNHETER I DITT LIV?

Pris poc. kr. 38,-
5 eks. eller fler – 30 % rabatt.
50 eks. eller fler – 50 % rabatt.

Hans Erik Haldorsen
Skiferveien 1, 4875 NEDENES.
Tlf. 041/95 045

En kvalifisert kristen journalistutdannelse

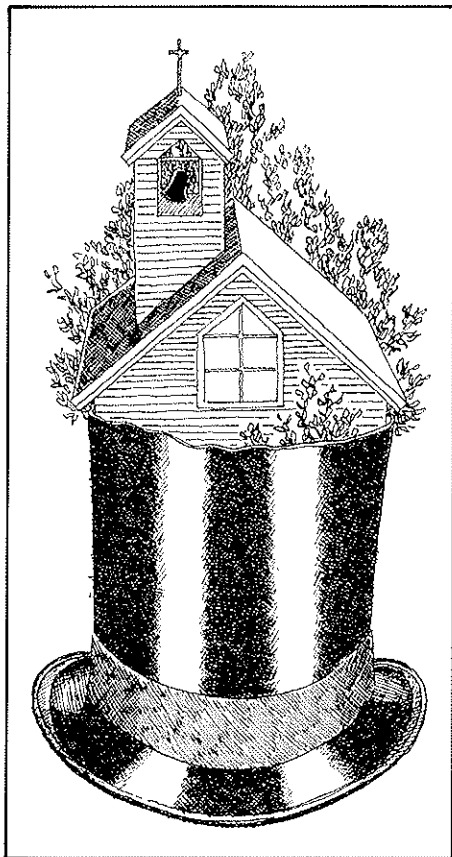
gis ved
**NORDISK JOURNALISTHØGSKOLE
i Mullsjö, Sverige**

NJH tilbyr 3 års akademiske studier i **massemediakunnskap, statskunnskap, økonomi og religion.**

Utdannelsen kvalifiserer til **magistereksamen i journalistikk.** Professorer og øvrige eksperter kommer fra Norden, Vest-Tyskland og USA.

Bestill brosjyre og skriv navn, adresse og telefonnummer i ditt brev, el. ganske enkelt ring oss.

**NJH, Boks 84, 56 500 Mullsjö, Sverige
Telefon: 095-46 392 11 400**

TAKHÖYDE, ROMSLIGHET OG STORSINN

Tekst: Åge Åleskjær

Tegning: Svein Thorkildsen

Det er avgjørende for å kunne flytte i enheten i Kristi kropp at vi har tjenerens innstilling. Da akter vi hverandre høyere enn oss selv, og setter oss ikke til dommer over det andre har tro for å gjøre for Herren. Tjenersinn gir takhøyde, frihet og romslighet i de kristne rekker. Det er utvilsomt den beste måten å fremme enhet på.

LA INGEN BITTER ROT VOKSE OPP!

En tjener har storsinn

Det finnes vidunderlige eksempler i Skriften på at tjenere har STORSINN. Da døperen Johannes sto midt i en sterk vekkelser, begynte Jesus sin virksomhet. De var begge sendt av Gud og gjorde det deres Herre hadde sendt dem til. Men Jesus gikk aldri inn i «Johannes-vekkelsen» for å overta hans virksomhet, selv om Han gikk dit og ble døpt av Johannes. Jesus fylte «ny vin i nye skinnsekker» og drev sin virksomhet uavhengig av Johannes. Snart var «Jesus-vekkelsen» størst, og mange av disipler av Johannes var gått over til Jesus.

Da kommer noen for å vekke negative reaksjoner hos Johannes og sier: «Han du døpte, døper nå flere enn deg». Men en tjener har ingen vanskeligheter med andres framgang, selv ikke når det tilsynelatende går ut over det arbeidet han selv driver med. Johannes ser inn i Guds plan med det hele og sier: «Han skal vokse, jeg skal avta». Johannes frydet seg over Jesu framgang. «Et menneske kan ikke få noe om det ikke blir gitt ham fra himmelen», sier han videre. «Han som kommer ovenfra, står over alle» (Joh 3,26-4,1).

Johannes og Jesus virket en stund samtidig, drev hver sin virksomhet med hvert sitt særpreg. De hadde bare en viss kontakt med hverandre direkte, men TALTE GJENSIDIG GODT OM HVERANDRE OG VELSIGNET HVERANDRE! Johannes «skrøt» av Jesus og sa at han selv ikke var verdig til å løse sandalremmen Hans. Det er tjenersinn!

Og Jesus «skrøt» av Johannes og sa at han var den største født av en kvinne, han var mer enn en profet osv. Ingen av dem forsøkte å kontrollere den andre, ingen av dem konkurrerte om å være størst, ingen av dem var redd for at den andre skulle stikke av med folket og kollekten. De respekterte hverandre, «skrøt» av hverandre og sendte hilsninger til hverandre. Og lederen for den første vekkelser forsto at den nye vekkelser var på vei opp, den

første på vei ned. Johannes leverte stafett-pinnen med glede og oppmuntret folk til å gå videre inn i det nye som Gud nå gjorde. Den nye vekkelser hadde en annerledes ytre ramme, og noen av Johannes sine disipler undret seg over det. Alt lå til rette for to partier med innlegg for den ene mot den andre. Men for Johannes var det tydeligvis intet problem, ei heller for Jesus.

Her er det mye å lære. Ofte står ledere for tidligere vekkelser imot den neste vekkelser, men Johannes viser hvordan det å tjene, ikke herske, er svaret på hvordan man takler dette problemet. Enheten var intakt til tross for forskjellig ytre ramme.

Rom nok for alle!

Et annet «skoleeksempel» finner vi i Luk 9,49-50. Disiplene ønsket å stoppe en bror som «drev for seg selv» og ikke var sammen med dem. Ser du trangen til å ha «monopol», trangen til å dominere, kontrollere, vurdere og boikotte?

Men Jesus er klar i sin tale: «Dere skal ikke hindre ham! For den som ikke er mot dere, er med dere». Jesus anerkjente «den ukjente broderen» som var så frimodig at han begynte å helbrede syke og drive ut onde ånder i Jesu navn uten å være kjent av Jesus og disiplene. Jesus så ham ikke som en «parasitt» eller konkurrent, men som en MEDARBEIDER! *Disiplene så ulikheten, Jesus så enheten!* Her har Skriften og Jesus statuert et herlig eksempel til etterfølgelse når det gjelder hvordan vi skal stille oss til brødre «som ikke er sammen med oss». Vi er ETT med dem!

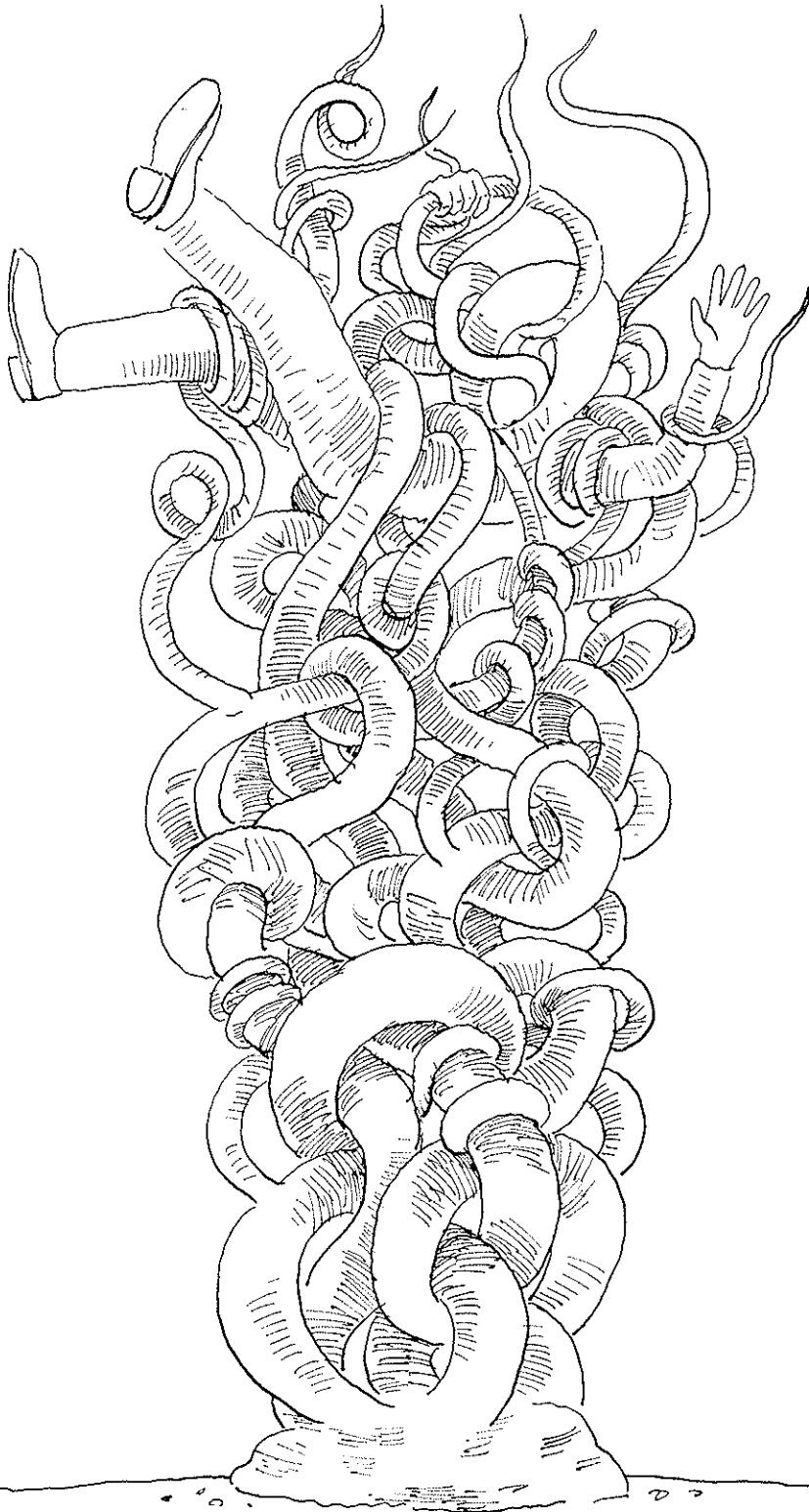
Åpent rom

I 1 Mos 26,16-22 leser vi en talende beretning om Isak som gravde opp igjen brønner fra Abrahams tid. Kirkehistorien de senere hundreår har jo vært en slik oppgraving av brønner, helt siden Luther oppdaget rettferdiggjørelsen ved tro.

Men for hver ny brønn ble det strid, og for

«La ingen bitter rot vokse opp og volde mén...»

Respekt for lederskapet

Guds ord taler om at vi skal ha respekt for all autoritet. Men vær på vakt om noen vil være herre over din tro. Om du derfor kommer i stadig konflikt med lederne i den sammenhengen du står, er det bedre å finne et sted der du mer kan identifisere deg med det lederne står for. (Tro forresten ikke at du kan finne den «fullkomne» menighet eller fellesskap. Det er i hvert fall ikke fullkomment når du eller jeg blir med!) Vær *positiv* i den sammenheng du er med!

Jeg tror det er galt å være i stadig opposisjon til sine ledere, enten du mener de er salvet av Gud eller ei. En opprøsk ånd er aldri til Guds behag. Du skal alltid ha respekt for dem som er ledere, uten at de skal være herrer over din tro. Så lenge du er med i en virksomhet, bør du ha en ydmyk holdning til pastoren eller andre ledere. Her har man syndet mye i kristne leire! Som evangelist har jeg f.eks. alltid søkt å ha en tjenende innstilling til pastoren i menigheten jeg var kalt til. Jeg har ikke tro på den undervisningen om autoritet og underordning som berøver den individuelle frihet, men jeg tror på respekt for ledere og tjenester.

Om du opplever at lederne går feil, er det bedre å finne et annet åndelig hjem der du kan underordne deg ledelsen. Det skaper fred for alle parter. La ingen bitter rot vokse opp og volde mén. Velsign alle som tjener Herren, og finn en plass og et hjem der du kan fungere i harmoni med lederne. Salvessen flyter alltid fra hodet og nedover, lederskapet er nøkkelen i enhver kristen sammenheng.

Da jeg f.eks. ble døpt i vann som troende, var det uholdbart for meg å arbeide videre i Norsk Luthersk Misjonssamband. Jeg elsker dem av hele mitt hjerte, men det beste for både meg og dem var at jeg fant et hjem der man trodde som jeg. Likevel kunne jeg fortsette å velsigne dem på de måter det var mulig, uten å komme i stadig konflikt med lederne. Selv om du kanskje har rett og lederne feil, er det alltid feil å være i opposisjon. Om det blir strid om hvem som eier vannet, så la dem heile få hele brønnen, og grav en ny. «Herren har gitt oss nok rom, så vi kan bli tallrike i landet.»

Framtidsvyer

Det har vært en opplevelse å se den FRIHET og ROMSLIGHET som finnes her i USA på dette området. Om noen har noe fra Gud, har de frihet til å sette dette ut i livet uten hindring. Og det finnes en mangfoldighetens enhet. Det er mange virksomheter, fellesskap, menigheter og tjenester her, men de som er i fornyelsesstrømmen, betoner mer og mer: «Kristi legeme er ett». Tjenester som aldri har hatt noe spesielt samarbeid før, finner hverandre i Herren og står sammen. Flere og flere betoner at Legemet i den kommende tid vil praktisere

Forts. side 17

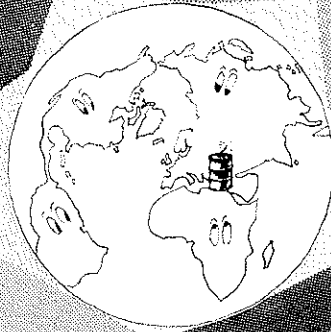
hver ny vekkelse i kirkehistorien har det blitt strid. De sa: «Vannet tilhører oss!» (v.20.) Dette er sekterismen, den vil ha «monopol» på Guds velsignelse.

Men Isak beveget seg stadig videre og gravde opp flere brønner. Den siste brønnen ble det ingen strid om. «Derfor kalte Isak den Rehobot («ÅPENT ROM») og sa: Nå har Herren gitt oss NOK ROM, SÅ VI

KAN BLI TALLRIKE I LANDET» (v.22).

Den virkelige ekspansjon og vekkelse kan komme når det blir «åpent rom», rom nok for alle! Da strider man ikke om hvem som eier vannet, det er frihet til å grave hvor mange brønner man vil, DET ER ROM NOK FOR ALLE SOM VIL SØKE HERREN! Dette er den romslighet jeg skriver om.

Midt-Østen i fokus

SERIE AV
DEREK PRINCE
ART. NR. 7

De profetiske skrifter viser Guds forutbestemte plan for det jødiske folk og for staten Israel. Vår studie av dem har vist oss fire ting. For det første at Gud vil samle jødene i deres eget land, Israel, der Han igjen vil gjøre dem til én nasjon. For det andre at denne geografiske og politiske gjenforeningen vil bli fulgt av en åndelig fornyelse av det jødiske folk. Det tredje vi har sett, er at denne gjenopprettelsen begynte ved århundreskiftet og har fortsatt siden. Det fjerde vi har funnet, er at alle andre nasjoner er avhengige av at denne planen blir fullbyrdet for sin egen velsignelse.

HVA SVARER VI?

Vi står i gjeld

Hva enn vår bakgrunn måtte være - enten vi er afrikanere eller arabere, russere eller amerikanere, indere eller kinesere - skylder vi hele vår åndelige arv som kristne én nasjon - Israel. Hvis det ikke hadde vært noe Israel, ville det ikke vært noen patriarker, ingen profeter, ingen apostler, ingen Bibel og ingen Frelser. I Joh 4,22 summerer Jesus dette i en enkel uttalelse: «Frelsen kommer fra jødene». Kristne fra alle andre raser står i gjeld til det jødiske folk, og størrelsen på denne gjelden kan aldri utregnes.

Gjennom mesteparten av sin historie har den kristne menighet ikke bare unnlatt å betale sin gjeld til Israel; den har faktisk mangdoblet denne skylden. Stort sett har den kristne menighet fra det fjerde århundre av stadig truet det jødiske folk med fordommer, forakt, urettferdighet og til tider med barbarisk grusomhet. Mange kristne er i dag uvitende om disse historiske fakta.

En viktig årsak til denne anti-semittismen var en forskrudd teologi som holdt seg i menigheten i flere århundrer. Denne læren gikk ut på at det jødiske folk alene var ansvarlig for korsfestelsen av Kristus, og således var de skyldig i den verste av alle forbrytelser - de myrdet Gud selv.

På bakgrunn av denne teologien var det mange kristne, inkludert noen anerkjente åndelige ledere, som mente at en måtte vise sin lojalitet mot Kristus ved å vise sitt hat mot Hans mordere - det jødiske folk.

For eksempel kunne en så kjent taler som John Chrysostom (340-420 e.Kr.) som i dag er holdt for å være en helgen, i sine taler beskrive det jødiske folk som «troløse banditter, vanemordere, ødeleggere, mennesker behersket av djevelen...» (Flannery side 48).

Det mest tragiske ved slike uttalelser er ikke at en kjent kristen teolog kunne ha slike følelser mot det jødiske folk. Langt mer tragisk er det faktum at Chrysostoms (og andres) uttalelser formet teologien til mange - kanskje de fleste - kristne i flere

Arbeideren på bilde lager pergament lik de som ble til å skrive hellige skrifter på. Mange kompliserte jødiske regler styrer tilberedelsen av pergamentet, og skinnen må være fullstendig fri for sår eller skader.

århundrer framover. Dette viste seg i talløse hendelser med vold og grusomheter mot det jødiske folk. Kristne som deltok i det første korstoget på slutten av det ellevte århundre, massakrerte på sin veg gjennom Europa mot Midtøsten hele jødiske områder, de sparte verken kvinner eller barn.

Følgelig, da de kom til Jerusalem og fant en hel jødisk menighet samlet i synagogen, fortsatte de med å brenne ned synagogen og drepte alle jødene som var i den. Alt dette var gjort i Jesu navn og med korset for øye.

Heller ikke gikk lederne i den protestantiske reformasjonen fri fra skylden for anti-jødiske holdninger. Da Martin Luther først publiserte sine læresetninger, antok han at det jødiske folk ville bli overbevist av dette og vende om til kristendommen. Da dette ikke skjedde, ble Luther skuffet og bitter. Som et resultat ble han faktisk verre enn mange katolikker i sine foraktelige uttalelser mot det jødiske folk. Den hatefulle holdningen i noen av Luthers angrep på jødene er sjokkerende. Det følgende er et utdrag av en av hans mer beherskede uttalelser:

«Jødene fortjener de mest alvorlige straffene. Deres synagoger skulle bli jevnet med jorden, deres hjem ødelagt, de skulle bli tvunget til å bo i telt, slik som sigøynene. Deres religiøse skrifter skulle bli tatt fra dem. Rabbinerne skulle forbys å fortsette å undervise i loven. Alle yrker skulle stenges for dem. Bare det hardeste og tyngste arbeidet skulle gis dem. Rike jøder skulle få sine formuer konfiskert, og pengene skulle brukes til å støtte de jødene som er villige til å konvertere. Hvis alle disse forsøk skulle vise seg å være mislykket, skulle de ledende kristne drive jødene fra sine land som de ville gjøre det med ville hunder.» (Baar side 121).

Århundrer senere, da nazistene kom til makten i Tyskland, brukte de Martin Luthers uttalelser i sin anti-semittiske propaganda. Den sterke anti-semittiske holdningen som nazistene lyktes å skape i Tyskland og Polen, var ikke ny; den hadde dype historiske røtter som gikk århundrer tilbake i tiden. Og hovedansvaret for denne situasjonen må legges på den kristne kirke. Vi kan faktisk si at nazistene høstet det som kirken hadde sådd gjennom århundrer.

Vårt ansvar

Konfrontert med denne forferdelige anti-semittiske holdningen i den kristne kirke gjennom mye av dens historie, reagerer mange av vår tids moderne kristne med å si: «Det ble gjort av medlemmer av *andre* kirkesamfunn - vi ville aldri bli skyldig i slike holdninger og handlinger i vår kirke».

Jeg må tilstå at jeg også var tilbøyelig til å skjule meg bak et slikt argument. Men en dag minnet Den Hellige Ånd meg svært kraftig på hva Jesus i en liknende sammenheng sa til de religiøse ledere på sin tid:

«Ve dere, skriftlærde og fariseere! Dere

hyklere! Dere bygger gravsteder for profetene og utsmykker gravmælene for hellige menn og sier: Hadde vi levd i våre fedres dager, ville vi ikke ha vært med på å drepe profetene. Altså er dere selv vitner om at dere er barn av dem som myrdet profetene» (Matt 23,29-31).

Det samme kan sies om de ugjerninger kirken har gjort mot jødene. Vi kan ikke hevde å være en del av kirken og på samme tid frasi oss ethvert ansvar for den måten denne kirken har behandlet jødene på. Når alt kommer til alt, er det i Guds øyne bare én kirke.

Hvis vi ønsker å bli identifisert med den ene kirken, må vår identifikasjon gjelde hele veien. Vi kan ikke erklære vår arv til det gode som har kommet til oss gjennom kirken, og på samme tid utelukke oss selv fra det onde. Vi må akseptere vår del av ansvaret for den kristne anti-semittismen, og så gjøre alt som står i vår makt for å gjøre godt igjen denne forferdelige situasjonen.

Pave Johannes XXIII var en moderne kristen leder som ydmykt anerkjente kirken skyld mot jødene og søkte å gjøre det godt igjen. Under den 2. verdenskrig i Europa, som erkebiskop Roncalli, var han med på å redde mange jøder fra nazistene. Senere, som pave, laget han den følgende bønn om beklennelse og anger, og hans mening var at den skulle brukes i alle romersk-katolske kirker:

«Vi er bevisst i dag at mange, mange århundrer av blindhet har sløvet våre øyne, slik at vi ikke lenger kan se det utvalgte folks skjønnhet eller anerkjenne åpent for dem hvor privilegerte disse våre brødre er.

Vi erkjenner at Kains merke står på våre panner. Gjennom århundrene har vår bror, Abel, ligget i det blodet vi fremkalte, og han har grått de tårer vi var skyld i ved å glemme Guds kjærlighet.

Tilgi oss den forbannelsen vi urettmessig har lyst over det jødiske folk.

Tilgi oss for at vi har korsfestet Deg for annen gang i deres kjød. For, O Herre, vi visste ikke hva vi gjorde.» (Fra Toronto Daily Star).

Jeg håper den romersk-katolske kirke vil ta opp denne bønnen til alminnelig bruk. Min personlige overbevisning er at hele den kristne kirke, fra enhver bakgrunn og ethvert kirkesamfunn, aldri kan oppnå den fulle velsignelse den har mistet, før den erkjenner ærlig sin skyld mot jødene og søker å gjøre det godt igjen.

Et første trinn er å korrigere en skjev teologi som ligger bak mye kristen anti-semittisme. Denne teologien overser to viktige fakta som kommer klart fram i Det nye testamente. Først: Det jødiske folk var ikke alene ansvarlig for Jesu korsfestelse. De framsatte beskyldningene mot Ham, men det var romerne som fullførte straffen. Det var hedenske, romerske soldater som var ansvarlig for å håne, spotte og korsfeste Jesus, og ved det la de sin egen sadisme til den totale skylden til den menneskelige

rase. Det er spesielt merkelig at dette faktum så lenge unngikk den romersk-katolske kirkes oppmerksomhet!

Det andre faktum som kommer tydelig fram i Det nye testamente, er at før Jesus døde på korset, tilveiebragte Jesus tilgivelse for alle som var medskyldige i Hans lidelse og død: «Far, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør» (Luk 23,34). Ordet *dem* inkluderer alle de som var ansvarlige for Jesu død, både jøde og hedning.

I lys av dette blir alle kristne av ikke-jødisk opprinnelse i dag konfrontert med to spørsmål som vi ikke kan hoppe over: Først: Hva kan vi gjøre for å betale tilbake vår åndelige gjeld til det jødiske folk? Og for det andre: Hvordan kan vi - i alle fall i en viss utstrekning - gjøre godt igjen det onde som er gjort mot det jødiske folk i århundrer i kristendommens navn?

Jeg tror at svaret på disse to spørsmålene på en spesiell måte er bundet sammen med Guds plan for Israel i vår generasjon. Vi har foran oss en mulighet som er unik for vår generasjon - den er både en plikt og et privilegium. Vårt privilegium er å være Guds samarbeidspartnere i fullbyrdelsen av Hans plan med å velsigne Israel og alle nasjoner.

Jeg vil gjerne foreslå fire måter, alle nevnt i Bibelen, som vi kan gjøre dette på. De kan summeres i fire verb: å *lovprise*, *proklamere*, *be* og å *trøste*.

Lovprise

I Jeremia 31 oppfordrer profeten oss til å gjøre tre av disse fire tingene for at Israel skal bli samlet: å lovprise, å proklamere og å be. Noen har kommentert at dette spesielle avsnittet inneholder «et av de mest bråkete vers i bibelen». En bibeloversettelse oversetter vers 7 slik: «Og rop blant lederne i nasjonene; proklamer, gi lovprisning, og si...»

Både ordene og sammenhengen i denne profetien etterlater ingen tvil om at den refererer til endetidssamlingen og gjenoprettelsen av Israel. Ved slutten av vers 7 finner vi uttrykket «det som er igjen av Israel» - et uttrykk som profetene vanligvis bruker i forbindelse med denne endetidssamlingen. Bare en «rest» av Israel vil således bli samlet. Etter Holocaust skjønner vi bedre ordet «rest».

Profeten beskriver så denne gjenforeningen med en innlevelse og nøyaktighet som ikke kunne overgå av et øyevitne. Vi ser enda en gang denne spesielle betoningen av «landene i nord», som inkluderer Tyskland, Polen og Russland.

Men «resten» kommer også fra «jordens ytterste ende». Dette beskriver et avsnitt i Israels historie som fulgte umiddelbart etter frihetskrisen i 1948, som er blitt kjent av moderne israelere som perioden for «masse-immigrasjon». Mellom 1948 og 1951 var det omtrent 700 000 jøder som immigrerte til staten Israel, hovedsaklig fra Europa og de arabiske land, men også fra mange andre land.

Av alle disse var omtrent halvparten flyktninger fra arabiske nasjoner i Midtøsten. I mange tilfeller flyktet de i hast og rakk ikke å ta med seg annet enn det de gikk og sto i. Mange av disse flyktningene hadde store familier og kom fra lavere sosiale lag. Ordene av Jeremias i vers 8 ble nøyaktig oppfylt hundrevis av ganger: «blant dem... de blinde og lamme, gravide kvinner og fødende kvinner, en stor mengde...»

Den tidsperiode det her er tale om, er nå. Vi kan ikke overse det ansvar Gud har lagt på oss. La oss se nøyere på det skriftstedet vi har sitert ovenfor og på de fem ting vi har ansvaret for: først å synge av glede, deretter å rope, så å proklamere, for det fjerde å lovprise (la vår lovprisning bli hørt) og sist, å si (eller be): «O Herre, frels ditt folk...». Vi kan sammenfatte tre av disse under overskriften «lovprise»: å synge av glede, å rope og å lovprise. Sammen beskriver disse høy, vedvarende og levende lovprisning.

Hvorfor skal vi svare på denne måten på Israels gjenforening? Fordi denne samlingen av Israels folk er en stadfestelse for verden på at Bibelen er sann og relevant også for den tiden vi nå lever i.

Som kristne er vi, i likhet med Israel, avhengig av den nåde og trofasthet som Gud har lovet oss i Bibelen. Det er neppe noen ting i Bibelen som Gud gir seg så fullt og helt til igjen og igjen, som denne endetidssamlingen av sitt utvalgte folk. Hvis Gud ikke fullfører sine gjentatte løfter til Israel, hadde jeg ikke ha tillit til at Han ville oppfylle sine løfter til menigheten.

Det faktum at Gud virkelig oppfylder sine forpliktelser til Israel, skulle være den største oppmuntring for oss om at Han også vil oppfylle sine forpliktelser til oss som kristne. Derfor er lovprisning vår naturlige respons.

Gud er svært nøyaktig når det gjelder hva slags lovprisning Han ønsker av oss. Det er ikke noe som skal være bare innvendig og lydløst. Tvert imot - Gud sier at vi skal synge, rope, la vår lovprisning høres.

I dag, kanskje mer enn tidligere, er verden fylt av alle slags negative stemmer - misfornøyde stemmer, stridige stemmer, hatske stemmer, blasfemiske stemmer - stemmer som frarøver Gud den ære som Hans navn skulle ha. Som kristne har vi rett og lov til å rope over disse andre stemmene med vår stadige og jublende lovprisning, for på den måten å gi Gud den ære Han skal ha. Når vi gjør dette, skaper vi en åndelig atmosfære som gjør at det blir lettere både for Israel og menigheten å innta i sin gjutitte arv.

Å proklamere

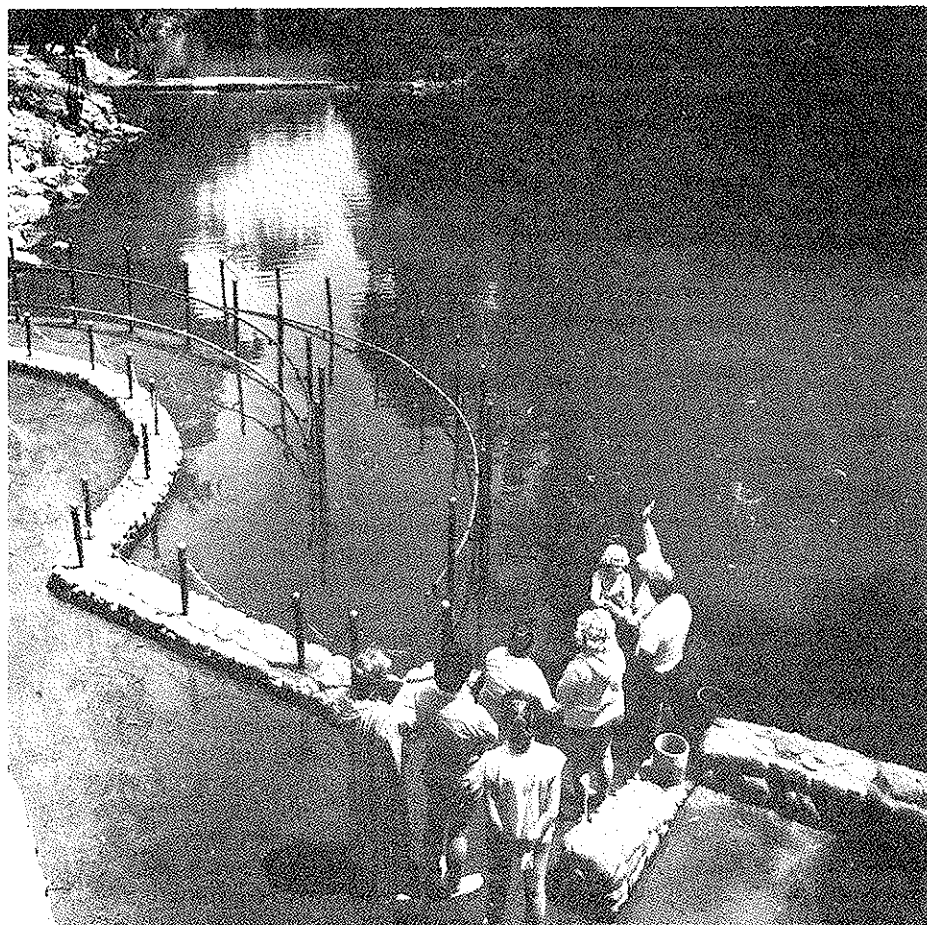
Ordet *proklamere* betyr å gi en form for offentlig deklarasjon. Det dekker spesielt det en utroper eller herold skal gjøre. Den slags proklamasjon vi skal gjøre, er definert i Jeremias 31:

«Folkeslag, hør Herrens ord! Forkynn det til fjerne kyster og si: Han som spredte

Israel, samler og vokter det som gjeteren vokter sin flokk» (vers 10).

Vårt budskap trenger ikke være langt eller komplisert. Essensen er dette: «Han som spredte Israel, vil samle dem». Gud kaster ikke bort ord! Han tillater ikke at noe unødvendig skiller oss fra det viktige: Hans samling av det spredte Israel. Folket ble spredd gjennom en lang rekke hendelser vi kan lese om i historien. På samme måte vil gjenforeningen skje gjennom en lang rekke begivenheter som vil få sin plass i verdenshistorien, nøyaktig som Skriften sier.

La meg poengtere et annet interessant faktum som på en overveldende måte

Dåp i Jordan.

stadfester den nøyaktighet som bibelske profetier har. Det hebraiske ordet som er brukt her for «samling», har sin rot i en form av verbet *kibbetz*. Den samme grunnformen gir oss også det moderne hebraiske ordet *kibbutz* (med flertallsformen *kibbutzim*).

En *kibbutz* kan defineres som en gruppe mennesker som bosetter seg på et landområde, forener sine ressurser og lever sammen. Den originale formen for *kibbutz* i Israel var hovedsaklig grunnet på jordbruk, men i dag har også andre dukket opp. Det er et helt klart historisk faktum at *kubbutzim* har spilt en helt spesiell og nødvendig rolle i oppbyggingen av det moderne Israel. De har gitt et uvurderlig bidrag til både økonomien og forsvaret av landet.

Med disse språklige og historiske fakta for øye, kan vi kanskje sitere Jeremias 31,10: «Han som spredte Israel, vil samle dem sammen igjen i *kibbutzim*.» Er det ikke fantastisk at tjuefem århundrer før deres

tilsynkomst, forutsa profeten Jeremias disse hendelser så nøyaktig, og brukte til og med et ord som tilkjennega et av de mest iøynefallende faktorene i denne samlingen?

I avslutningen av denne proklamasjonen sier Jeremias at Herren også vil «vokte flokken sin som en hyrde». Ordet som er oversatt *vokte*, betyr også *holde* eller *beskytte*. Her er videre stadfestelse på at denne andre gjenforeningen av Israel ikke vil være noe midlertidig eller forbigående. Når Gud har samlet dem, vil Han fortsette å passe på dem og beskytte dem. Som deres hyrde vil Han ta ansvaret for deres perma-

nente sikkerhet og velvære.

Hvem er denne proklamasjonen adressert til? Den er adressert til: «folkeslag» og «fjerne kyster». Det hebraiske ordet oversatt *folkeslag* betyr vanligvis alle andre nasjoner enn Israel, og blir vanligvis brukt av det jødiske folk for å beskrive hedninger. Ordet oversatt *fjerne kyster* vil innbefatte øyer og kontinenter. I dag, gjennom Den Hellige Ånd, reiser Gud opp en hær av Ordets forkynnere som Han har gitt oppdraget å bære denne proklamasjonen til alle de steder som er nevnt av Jeremias.

I dag er Israels samling som et banner Gud løfter opp for at alle nasjoner skal se det. Det er Hans forutbestemte hensikt at alle nasjoner skal bli konfrontert med dette budskapet. Og det er en viktig grunn til det: Når Guds time er inne til at Han skal domme nasjonene, vil Han domme dem etter hvordan de har stilt seg til Israels samling.

På den tiden skal intet land kunne si at det er uvitende om Israels samling, eller at det ikke kjenner til det faktum at Israels samling representerer oppfyllelsen av Guds profetiske ord.

Å be

Bønn, vårt tredje gjensvar, finner vi omtalt i slutten av Jeremias 31,7: «...si: Herren har frelst sitt folk, det som er som er igjen av Israel».

Vi må være klar over at når Gud gir oss en åpenbaring om hva Han ønsker å gjøre i verden, er det ikke Hans mening å underholde oss. Han mener ikke at vi skal være passive eller likegyldige. Tvert imot, Han ønsker at vi skal ta aktivt og helhjertet del i å fullføre Hans plan med de midler som er tilgjengelige for hver enkelt av oss. En av de viktigste måtene å gjøre dette på er å be. Et utmerket eksempel på dette finnes i Dan 9,1-3.

Vi ser her at Daniel ikke bare var profet, han var også en som studerte profetiene. (Jeg tror det samme var tilfelle med de andre profetene i Bibelen, selv om vi ikke har fakta som stadfester dette). De skriftstedene som Daniel refererer til, er Jeremias 25,12-14 og 29,10-14. Da han hadde studert disse ordene, forstod Daniel at tiden var inne til at Gud ville avslutte jødernes fangenskap i Babylon og åpne veien for dem slik at de kunne komme tilbake til sitt eget land.

På den måten befant Daniel seg i en situasjon som er parallell til den vi befinner oss i idag. Hva svarer vi?

Han var tydeligvis ikke passiv eller uinteressert. Tvert imot, han begynte å be og faste mer inderlig og alvorlig enn vi leser at han gjorde tidligere. Hans bønn var at Gud ville oppfylle de løfter som Han i sin nåde hadde gitt profeten Jeremias angående Israel.

På denne måten er Daniel et forbilde og en utfordring for oss i dag. Denne andre verdensomspennende samling av Israel, som er så mye større enn den første, oppfordrer til bønn og faste på verdensbasis.

I Jesaja 62 kaller Gud oss til intens, utholdende bønn, spesielt for Jerusalem, v 6-7.

Formaningen om å be for Jerusalem fred gjelder ikke bare den kritiske perioden ved avslutningen av denne tidsalder. Denne oppfordringen gjentas flere ganger i Skriften og i historien til Guds folk, fra Davids tid og framover. I salme 122 sier David:

«Be om fred for Jerusalem! Måtte de som elsker deg, leve trygt! Måtte fred få råde bak dine murer, trygghet i dine borger!» (Sal 122,6-7).

Hver dag de siste nitten århundrene har jøder i alle land adlydt trofast denne oppfordringen om å be om fred for Jerusalem. De dramatiske hendelser som har funnet sted i Jerusalem fra 1948 og framover, er historiens bevis for at Gud ikke har glemt disse mange århundrer med bønn.

Pinsekonferanse i Kongsberg

Fredag 24/5 kl. 19.30 pinseaften. – 1. og 2. pinsedag kl. 15.00 og 18.00 seminarer. Pastor **Ronny Laas**, Sverige: Hvordan motta åndens fylde. Spesiell forbønn. – Cand. teol. **Øyvind Andersen**: Hva kan vi lære av herlighetsteologien? – Pastor **Rolf Auke**: Kraft til liv og tjeneste. – Evangelist **Ronald Gundersen** taler i vekkesesmetene. Solistene og kor deltar.

Hoteller, campingplasser, hytter og ungdomsherberge.

Skriv etter program til: **Misjonskirken, Skolegt. 5, 3600 Kongsberg**

Alt Guds folk velkommen!

Vi kan fristes til å spørre: Hvorfor skal de troende rundt om i verden oppfordres til å be for denne ene byen, Jerusalem?

Minst én grunn er helt klar: Skriften åpenbarer at den er Guds viktigste grunn for å etablere sitt kongerike på jorden med Jerusalem som sentrum. Det er dette vi ber om hver gang vi sier de kjente ordene «komme ditt rike...» Les Jes 2,1-4 og Sak 14,8-9; 16.

Disse profetiske bildene av Guds kongerike på jord har et fellestrekk: Jerusalem, eller Sionfjellet er i sentrum. Det er til Jerusalem at alle nasjoner vil komme hvert år for å tilbe. Det er fra Jerusalem at Herrens ord og lov vil gå ut, og det er herfra rettferd og styre administreres til alle nasjoner.

På denne måten er alle nasjoners fred og velvære uløselig knyttet til Jerusalem's fred. Inntil Jerusalem får fred, kan ikke noen annen by eller noe annet land være fri trussel for krig; heller ikke kan de få sann og varig lykke.

Når vi derfor ber om fred for Jerusalem, ber kristne fra alle land over hele jorden også om en fred som vil bringe veisignelse for deres eget land.

Men det er en annen grunn til at vi skal be om fred for Jerusalem. Gud har gjort det slik at de som elsker Jerusalem og som, i lydighet mot Hans ord, ber for byens fred, skal «lykkes». Ordet som her er oversatt «å lykkes» går lenger enn til materiell suksess. Det kan oversettes med «å være trygg», og det inkluderer indre hvile og tilfredsstillelse.

I mange år har jeg gjort det til en vane å be for Jerusalem's fred. Fra personlig erfaring kan jeg vitne at Gud har vært trofast og har gitt meg det Han har lovet.

Å trøste

Vårt fjerde gjensvar på Israels samling er å trøste det jødiske folk, spesielt nå mot den mest kritiske perioden i deres historie. Dette åpenbares i Jesajas 40,1-8, et avsnitt som kan deles i tre.

Den første avdelingen består av vers 1-2, og det begynner med vårt nøkkelord - trøst:

«Trøst, ja, trøst mitt folk! sier deres Gud. Tal vennlig til Jerusalem, og rop ut til henne

at hennes strid er endt og hennes skyld betalt, at hun har fått fra Herrens hånd dobbelt for alle sine synder».

Verbene som åpner begge disse versene - trøst og tal - står i flertallsform - de er altså skrevet til en gruppe mennesker. Vi ser altså at vi i disse versene har to adskilte grupper. Gud kaller en gruppe «mitt folk», og som vi har sett, refererer Han der til jødene. Den andre gruppen består av de som oppfordres til å være «mitt folks» trøstere.

Budskapet om å trøste «mitt folk» er også et budskap om å trøste Jerusalem. Gjennom de nitten århundrene jødene har vært i eksil, har de aldri holdt opp med å sørge over at Jerusalem ligger øde, eller å be for byens gjenoppbyggelse. Et budskap som lover trøst for det jødiske folk, må på samme tid love trøst til Jerusalem, ellers vil trøsten være ufullstendig.

Ingen befolkningsgruppe trenger trøst slik som det jødiske folk. Gjennom historien er mange andre raser og religiøse grupper blitt offer for fordømmelse og henrettelse. Men det jødiske folks lidelser overgår alle de andre både i intensitet og varighet. I Guds visdom og nåde lover Han dem ikke bare gjenforening, men også trøst.

Men hvis «mitt folk» betyr Israel, hvem er så den andre gruppen mennesker som i Jesajas 40,1 blir oppfordret til å trøste Israel? De er tydeligvis ikke Israel; men de tror på Gud som taler til dem gjennom Israels profeter, og de tar imot Hans profetiske ord som autoriteten i deres liv. Jeg kjenner bare til én gruppe mennesker som svarer til denne beskrivelsen. Det er den kristne menighet på verdensbasis som godtar Bibelen som Guds ord, og som er villige til å adlyde den. Det er til dem at Gud nå sier: «Trøst mitt folk ... tal vennlig til Jerusalem».

Ved sin tro på Skriften og ved Den Hellige Ånds åpenbaring kan kristne proklamere med visshet det som ennå ikke er fullt ut manifestert i historien: Israels lidelse og adspredelse nærmer seg slutten. En ny nådedag står for døren.

Før Jesu andre komme, vil det igjen trenge en spesiell tjeneste til å forberede Israels hjerter (se Mark 4,1-4). Denne tjenesten vil lik Johannes kalle til omvendelse,

Forts. side 29

så både alvorlige og triste ut, så jeg hadde tenkt med meg selv at det som gjør folk så triste, bør en holde seg borte fra. Det som møtte meg på dette senteret, var i første rekke vennlighet. Jeg kunne ikke se noen grunn til at de skulle være så vennlige mot meg.

Det andre sjokket jeg fikk, var da vi skulle drikke kaffe. De ba! De takket Gud for gavene de nå skulle dele, og for Jens som var kommet til dem. Det var første gang jeg hørte noen be. Da var jeg 39 år. Det hørtes fint ut, men jeg var svært skeptisk.

Jeg hadde manipulert, snytt og bedratt folk i årevis, så hele tiden lå det i bakhodet mitt at det var noe de ville oppnå hos meg. Men jeg merket at deres vennlighet og glede var ekte, og jeg likte dem. De lurte på om jeg ikke ville bli til aftens, men jeg sa at jeg måtte tilbake til sykehuset for jeg var ikke utskrevet ennå. Men da jeg gikk for å ta bussen, viste det seg at jeg hadde tatt feil av tiden, så jeg måtte bli likevel.

De hadde bibeltid på kvelden, og jeg satt og lyttet. Da gikk det opp for meg at hvis jeg kunne få tak i det de leste og snakket om, ville jeg få tak på *sterkeste jeg hadde hørt om*. Men så kom en annen tanke som sa at dette ikke var for meg, «kom deg vekk herfra og få tak på en overdose». Men så lyttet jeg litt igjen og ønsket å få tak på det de forkynte.

De leste fra Bergprekenen om å elske sin neste og til og med sine fiender. Jeg kunne godt huske hva det var å elske, jeg hadde elsket mine foreldre, mine søsken, de to kvinnene jeg hadde vært gift med. Men jeg hadde etter hvert blitt for avstumpet til å kunne føle det. Jeg hadde som nevnt lest mye, men da jeg hørte det de leste fra Bibelen, skjønte jeg med én gang at noe slikt kunne ikke være skrevet ut fra menneskelige tanker. Samtidig undret jeg meg over at de virkelig kunne tro at det fantes en Gud. Men jeg visste at det fantes en åndelig verden, det hadde jeg erfart både i nar-kotika-rus og gjennom meditasjon.

Nileste Bibelen

HK: - Tok du noen beslutning den kvelden?

J.N.: - Nei, ikke den kvelden, men fire dager etterpå. Jeg dro ikke tilbake til sykehuset, men fikk tillatelse til å være på senteret. Jeg ba om å få låne en bibel, og lå i sengen min og leste Bibelen i 4 dager. Jeg leste hele Det nye testamentet. De andre trodde vel det var gått rundt for meg, for uansett når det kom inn i rommet, lå jeg og leste i Bibelen.

Jeg ville ikke ha noen undervisning, men leste bare på egen hånd og så selv freisesveien. Jeg så at jeg kunne få tilgivelse for syndene mine - det var kanskje den største oppdagelsen. Men jeg ba ikke disse dagene; jeg visste ikke hvordan jeg skulle be. Etterpå fikk jeg høre at en gruppe mennesker hadde hatt bønnevakt for meg dag og natt denne tiden. Lederne på senteret had-

de fått høre fra sykehuset om min bakgrunn.

Etter disse fire dagene spurte de om jeg ikke ville være med på en familieleir. Jeg ble med. Det var ingen som vitnet for meg - det ville jeg ikke ha trodd på. Jeg så heller ingen legemlige helbredelser e.l. Det ville jeg bare ha kalt for svindel. Det som overbeviste meg, var Bibelen. Den trodde jeg på. Jeg hadde aldri lest den tidligere, men aldri hadde jeg lest noe så sterkt og overbevisende.

Etter det første møtet under familieleiren fikk jeg slik trang til å be. Jeg visste ikke hvordan det skulle skje, så jeg sa til den som tilfeldigvis satt ved siden av meg da vi spiste, at jeg gjerne ville be til Jesus. Jeg sa ikke at jeg ville bli «frelst» for det visste jeg ikke hva var for noe. Det hele foregikk svært stille og rolig. Vi gikk inn på et annet rom, og ba sammen.

Guds tilgivelse

- For første gang på mange år gråt jeg. Det var en sterk opplevelse. Jeg så meg selv som synder i det ene øyeblikket, og følte Guds tilgivelse og fred i det neste. I det samme mottok jeg også en fylde av Ånden og begynte å tale i tunger, enda jeg aldri hadde hørt om noe slikt. Da jeg leste nytestamentet, var det Jesus jeg var opptatt med. Det som stod om tungetale, hadde jeg ikke festet meg ved. Men samtidig som jeg var litt undrende og nesten skremt, merket jeg at det var noe godt. Jeg skjønte at det var pga. dette jeg kunne gråte.

Jeg som i lang tid hadde vært nedsunken i den dypeste depresjon og hadde en slik frykt for fremmede mennesker at jeg ikke torde gå i butikken, gikk frimodig og glad inn på neste møte. For første gang på mange år hadde jeg det virkelig godt inni meg. Helt uoppfordret gikk jeg fram og fortalte forsamlingen hva Gud nettopp hadde gjort for meg. Jeg sa ingen ting om min bakgrunn, bare om at jeg hadde møtt Jesus. Ingen visste hvem jeg var, men flere av dem som hadde vært med å be for meg de siste dagene, var i forsamlingen. Da de etterpå fikk høre at jeg var som et påtagelig bønnesvar iblant dem, ble gleden stor. Jeg husker ikke mye av det jeg sa, men de som var til stede, har siden fortalt meg at de husker det godt. En av dem som var der, var forkynneren Kai Holti. Dette skjedde forsommeren 1983.

HK: - Hvordan opplevde du det kristne fellesskapet?

J.N.: - En ting som nesten sjokkerte meg, var å oppdage at det fantes flere kirkesamfunn. Jeg trodde det bare fantes en kristen kirke i Danmark og ellers i verden. At det fantes forskjellige slags kristne var helt ukjent for meg. Men jeg oppdaget altså at det fantes forskjellige menigheter i Randers, men jeg ble stående i den menigheten jeg ble frelst i. Den kalles Randers Evangeliske Frikirke, og vennene der har sammen med sin pastor, Leif Munk, vært til stor hjelp og oppmuntring for meg.

Ånden avslører

HK: - Var det ting fra ditt gamle liv som ga deg problemer etter du ble kristen?

J.N.: - Noe av det vanskeligste har vært å bruke den menneskekunnskap du får som narkoman, på den rette måten. Narkomane utvikler ofte en stor evne til å utnytte de svake punktene hos mennesker de møter, til sin egen fordel. De er verdensmestere i manipulering. Det kan være vanskelig å kvitte seg med dette fordi man ubevisst kan begynne å manipulere sine omgivelser. Men jeg opplever at Ånden i meg avslører dette, og litt etter litt plukker det av meg.

HK: - Kan du bruke det du lærte om meditasjon som kristen?

J.N.: - Til å begynne med var dette et problem for meg. Jeg var redd for å bruke det jeg hadde lært på dette området. Men min pastor gav meg hjelp her og lærte meg å fylle dette med nytt innhold. Nå mediterer jeg ikke over min fortid, men bruker teknikken til å samle tankene om Jesus. Noen ganger opplever jeg at lyset blir satt på ting i meg, f.eks. gamle, uoppgjorte synder. Da er jeg alltid bevisst på at jeg ikke går inn i disse tingene alene, men «tar Jesus i hånda» og går og «rydder opp» i dette. Jeg leter ikke opp slikt av meg selv, det er Ånden som setter lyset på det for å hjelpe meg videre som kristen.

HK: - Hva har du drevet med nå etter at du ble kristen?

J.N.: - Jeg har gått 4 måneder på bibelskolen på Brande. Det var en deilig tid. Så jobbet jeg tre måneder før jeg begynte på bibelskolen her i Sarons Dal. Hva jeg kommer til å gjøre etter jeg er ferdig her, vet jeg ikke nå. Men jeg vet at jeg ønsker å være med i en menighet som fungerer og vinne mennesker for Gud.

Positiv tenking

- Jeg har reist en del rundt på skoier og fortalt hva Gud har gjort for meg. Der har jeg frimodighet til å fortelle litt om min bakgrunn, slik jeg også kan gjøre om jeg møter noen som har det slik jeg hadde det. I menighets-samlinger forteller jeg aldri mitt gamle liv - der vitner jeg om Jesus. Det er det kristne mennesker trenger for å bli oppbygget. Jeg har helt fra første stund vært forsiktig med å fortelle om mitt gamle liv i vanlige, kristne møter.

Når jeg har vært rundt på skolene i Danmark, har jeg sett en enorm hunger etter å ha en å se opp til, spørre til råds, få veiledning fra. De ønsker en autoritet. Politikere, popsangere, foreldre blir gjennomskuet fordi de ikke har det de leter etter. Derfor er jeg redd for «stjerne-predikanter». De unge vil gripe om dem som sine autoriteter, i stedet for å bli ledet til Jesus og knyttet til Ham.

Jeg ble for en tid siden veldig grepet av dette med å bekjenne Ordet og tro. Det er mye bra i dette, men for meg ble det som en hjerneøvelse. Jeg har sett mange andre også som lager en teknikk av misforstått

positiv tenking og positiv bekjennelse, i stedet for å ha et nært forhold til Jesus. Det er det som skaper virkelig tro. Men en ensidig trosforkynnelse kan lett oppfattes som om det er noe vi kan greie selv og som er uavhengig av Jesus. Og etter en tid blir vi så «tekniske» at ufrelste mennesker bare blir «evangeliseringsprosjekter» for oss. Jeg merket at jeg ble ufølsom og hard i mitt forhold til andre når jeg praktiserte denne form for tros- teknikk, og da forstod jeg at jeg var på feil vei, og jeg ser nå klart faren med dette.

Danmark moden for vekkelse

HK: - Du brenner for menneskers frelse i Danmark. Hvordan tror du dere kan nå ut blant dine landsmenn?

J.N.: - Jeg har ikke så veldig tro på de tradisjonelle virkemøter med møteopplegg, telt, sangere, traktater ol. Ofte bruker vi masse midler og krefter på slikt mens vi når få utenfor våre egne kretser. Jeg tror Herren er mektig til å åpne helt nye veier for oss bl.a. gjennom verdslige media.

Nylig sendte f.eks. den store danske avisen «EKSTRABLADET» en journalist og en fotograf helt hit opp til Kvinesdal, slik at jeg gjennom denne avisen kunne fortelle om hva Jesus har gjort for meg. Det er Danmarks største avis, og kanskje en av de beste kanaler for å nå det danske folk. Den brukte en helside på mitt vitnesbyrd. Nå ber vi for journalistene i den avisen her på skolen. Vi vet det er mye nød blant dem og at de behøver å oppleve hvem Jesus er.

Jeg tror på en vekkelse over Danmark. Det er en enorm lengsel hos folk. Men det er viktig at menigheten blir gjort istand til å ta imot de nyfrelste, ellers blir de hjemløse. Jeg tror vekkelsen først vil bryte fram hos «de grønne», de som er engasjert i fredsbevegelsen og miljøarbeidet. Vi når dem ikke ved å si «se på Jesus», men ved å si: «Se på meg. Jesus lever i meg! Jeg har noe verdifullt å gi dere». Jeg sier ikke: «Jeg er ikke bedre enn dere». Jeg sier: «Jeg er verdifull. Jeg har noe dere ikke har, men dere kan også få det». En slik vekkelse er alt i gang på universitetet i Randers. 60-70 nyfrelste ungdommer brenner for Jesus.

Jeg tror vi i Danmark har nådd bunnen. Vi dør av velstand. Vi kan alle synge «kill me softly» (drep meg mykt). Mange dør lenge før tiden pga. måten vi lever på i velferdssamfunnet. Materialismen tar livet av oss. Om ikke Herren hadde helbredet meg, ville jeg slitt med mange sykdommer pga. min tidligere levemåte, med bruk av alkohol, stoffer og dårlig kosthold. Jeg har også blitt helbredet fra de alvorlige skadene jeg fikk i bena da jeg prøvde å ta livet mitt ved å kaste meg foran en bil. Jeg fikk se at Gud ville at jeg skulle være helt frisk. Etter 6 mnd. kunne jeg begynne å spille fotball. Og da jeg gikk til legen, fikk jeg beskjed om at både mage, lever, nyrer, bukspyttkjertelen og alle de andre organene jeg hadde hatt problem med, var like

friske og sunne som hos et nyfødt barn. Nå er jeg 41 år og alle sier jeg ser yngre ut. For et par år siden trodde folk jeg var over 50, og jeg veide bare 52 kilo. Herren har tatt seg av hele min situasjon. Han har gitt meg en ny ånd og et nytt legeme. Min lengsel er nå at Jesus skal få hele mitt liv. ✍

**BLI MED
i VERV 85
Studer siste side!**

Opptatt av fornyelse?

Er du opptatt av fornyelse av Kristi legeme, anbefaler vi deg å lese disse to bøkene av Lars Bjerke:

KRISTUS, MENIGHETEN OG GUDS EVIGE HENSİKT (124 sider, kr. 25,-)

En sjelden klar undervisning om hva som ligger Gud på hjertet; Faderens dybeste lengsel og hensikt, og hvilken plass Kristus og menigheten har i denne. En bok vi anbefaler sterkt!

MENIGHETEN, GUDS HUS (55 sider, kr. 12,-)

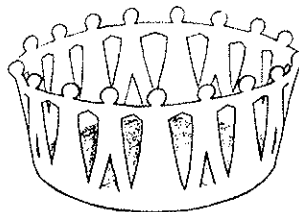
En ny dimensjon i frelsesverket åpner seg opp. Hva var Faderens hensikt bak det hele, og hva var Sønnens mål med sin lydighet?

Bøkene fas i din kristelige bokhandel eller kan bestilles fra forlaget. Det gis 25 % rabatt på 5 eks. - og 50 % rabatt på 50 eks. av samme tittel. Forhandlerrabatt til bokhandlere.

TUSENFRYD FORLAG

Pb. 315, 1801 Askim, tlf. (02) 89 81 05

ETT FOLK

ETT RIKE

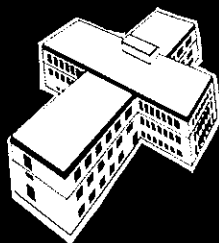
KONFERANSE PÅ GEILO I PINSEN, 24. - 27. MAI '85

Gjennom forkynnelse, seminarer og lovprisning ønsker vi å vise hvordan Gud arbeider med å gjenoppbygge sin menighet og føre sitt folk sammen i enhet. Med oss er bl.a. Trygve Brekke, Åsulf Kvammen, Arnold Børud, Tor Undheim, Olav Slåtten, Hans Kristian Strand og Lars Bjerke, hvorav de tre sistnevnte også står ansvarlige for konferansen.

Flere rimelige innkvarteringsalternativer av forholdsvis høystandard finnes, og det er lagt opp skikkelige tilbud for barna.

Kontaktperson for nærmere opplysninger/påmelding:

Bjørn Runar Nes, Haugen, 1815 Langli, tlf. (02) 89 81 05

HØSTEN ER STOR — men arbeiderne få

**BIBEL- & MISJONSSKOLENS
årskurs og evangeliseringsseminar**

1. årskurs: Grunnleggende teoretisk og praktisk undervisning i bibel- og misjonsfag.

2. årskurs: Praksisår i menigheter og på misjonsmarken.

Evangeliseringsseminar: Et seks ukers kurs for personlig fornyelse med emner som kirkevekst og evangelisering i fokus. Opptak høst og vår.

Søknadsfrist: 1. juni for årskurset og for evangeliseringsseminarene: 1. aug. og 1. des.

**KANSKJE DETTE ER NOE FOR DEG?
Skriv i dag og be om søknadsskjema.**

TROENS BEVIS BIBEL- & MISJONSINSTITUTT
Sarons Dal, 4480 Kvinesdal
Tlf. 043/50711

Ordets skole

Lær å legge fram sannhetens ord og å få det til å fungere i ditt liv sammen med ORDETS SKOLE. Et helt nytt bibelkurs som vil hjelpe deg å høre og forstå Guds ord selv.

Ordets Skole er din sjanse til å finne Guds Ord for ditt liv!

Ordets Skole er en serie med studiehefter som med enkle skritt for skritt råd og undervisning hjelper deg å finne ut hva Bibelen sier om alt fra å få bønnesvar for å overvinne personlige problemer til å finne Guds vilje for livet ditt. Ordets Skole vil dekke alle grunnleggende ting for et framgangsrikt og seirende kristenliv.

Slik kan du få Ordets Skole:

De tre første studieheftene foreligger nå. De kan kjøpes hos de fleste kristne bokhandlere eller ved helt enkelt å sende inn kupongen nedenfor. Hvert studiehefte inneholder sju leksjoner som omhandler nøkkel-aspekter i det kristne livet. Hver leksjon har spørsmål til gruppesamtale, personlige oppgaver, riktig og galt spørsmål og stor plass til personlige notater.

Effektiv bønn

Lær å be og få resultater.

Kallet til å være disippel

Utvikle rette motiver og holdninger som en kristen.

Mer enn seier

Oppdag Guds prinsipper for et seirende liv.

Pris kr. 45,- pr. stk. (plass porto)

Ordets Skole
Gjenreising Norsk Forlag
4550 Farsund

Lær å be og få resultater.

Etter dommen i Høyesterett er det nå tatt ut ny tiltale mot Bratterud:

STØTT BRATTERUD OG YTRINGSFRIHETEN

Ytringsfriheten er grunnleggende for demokratiet og nedfelt i Norges Grunnlov og FN's menneskerettserklæring.

I et demokratisk land skal meninger møtes med meninger, og ikke med rettsvesen og domstoler. Rettsforfølgelse av meninger skader demokratiet.

Etter Grunnloven har også Bratterud rett til å si sin mening, og forkynne Guds Ord uten innblanding fra rettsvesenet. Rettsforfølgelsen av Bratterud er derfor et uakseptabelt inngrep i ytrings- og religionsfriheten i Norge.

Du kan gi din støtte til kampen for ytringsfriheten og protestere mot rettsforfølgelsen av Bratterud ved å sende kr. 20,- eller mer, sammen med ditt navn til:

AKSJON YTRINGSFRIHET

POSTBOKS 63, 5088 MJØLKERÅEN - POSTGIRO: 420.5092

Blant de mange som til nå har støttet dette oppropet er følgende personer:

Forstander Per Andresen, evangelist Jon Eckholm, Øyvind A. Engen, Ivar Garberg, evangelist Frank Aug. Hartvedt, direktør Jan Hanvold, forstander Dagfinn Hollevik, evangelist Leif Jacobsen, John Jensen, Ove Kolås, Jacob Langøy, senterleder Ingrid Mathisen, Olav A. Nes, pastor Leif Erik Nilsen, pastor Reidar Paulsen, rektor Sigfred Rafoss, pastor Fred Arild Ravnskog, evangelist Frank Sandvik, pastor Kristen Skogrand, fylkestingsrepresentant Anita A. Sæle, Rune Olav Vetås, evangelist Atle Yndesdal, Johan Økland.

Ny bok:

Hur länge skall ondskan dominera?

Pastor Jozsef Lado flydde från Ungern 1956. En ängel uppenbarade för honom i fängelse, hur man skall tolka Bibelns profetior. Några viktiga frågor, som Lado med stöd av Guds Ord besvarar, är:

Kommer Jesus snart för att förena sig med sanna kristna och för att strida mot de onda? Kommer Jesus för att ta makten i hela världen? Hur skall Jesus lösa

fredsfrågan? Är "Anti-krist" en person eller en tendens? Är "märket" på pannan något, som har med data att göra, eller något som har enbart med ett gudlöst tänkande att göra? Är "666" något, som skall komma, eller är det något, som redan funnits i samband med påven?

En överskådlig plansch medföljer. Boken är utmärkt för den som vill få en biblisk framtidssyn på stora händelser i nutid och är sannolikt den ur biblisk synpunkt mest väldokumenterade på området.

Boken kan beställas genom att 125,- sätts in på postgiro 823 00-5. Adress: Nordiska Journalisthögskolan, Box 84, 565 00 MULLSJÖ, SVERIGE eller ring 0392-115 00.

SAMFUNN

En kontaktmulighet

På denne siden gir vi mulighet for de som av ulike grunner ønsker kontakt med trosøsken. Det kan være enkeltpersoner som søker kontakt med en bønnegruppe i det området man bor, eller en virksomhet som søker kontakt med forkynnerhjelp. Andre ønsker troende til en arbeidsplass, noen har et sted å leie ut mens noen ønsker brevkontakter. Utfra ulike behov håper vi denne spalten kan være med og gi kontakt og samfunn. Har du noe på hjerte du tror andre søsken i Herren kan hjelpe til med eller bli hjulpet med, så skriv til denne spalten.

Retningslinjer

For å sikre seriøse innlegg, vil vi ta en rimelig pris for innrykk i denne spalten. Prisen er ganske enkelt kr.1,- pr ord (pluss moms). Merk konvolutten «Samfunn». Undertegn helst med eget navn og adresse - det gir flest svar. Om du ønsker det, kan du undertegne med Bill.merk. Dere som sender inn svar på Bill.merk.-annonser, må sende deres svar til Hvetekornet i en frankert konvolutt som vi setter adresse på så den når rette vedkommende.

SMIL MED ETTERTANKE:

Det kurset du hadde med kollektørene for å øke offerinntektene virker effektivt, men jeg har en kjensle av at den åndelige di-mensjon har kommet noe i bakgrunnen.

Kristen jente,

27 år, 168 høy, ønsker brevkontakt med kristen mann.

Bill.merk. Bor i Bergen

Samarbeid? Bønnefelleskap? Husrom?

Mann, 40, telemarking, lei av ensomhet, trenger venner av begge kjønn. Gjerne også ektefelle (hjertervarm og trofast).

Skog- og jordbruk, undervisning og sosialt engasjement har jeg drevet med. Er ellers allsidig og åpen for forslag fra by og bygd. Har også selv samarbeid (jobb) og bosted å foreslå.

Bill.merk. Bedre sammen

Kristen kvinne

31 år, ønsker kontakt med mann i passende alder.

Bm «Midt-Norge»

Husbytte

med kristen norsk familie i sommerferien 1 -28 juli. Vi bor 25 km fra København i parallellhus, og ønsker et hus i Norge i en uke.

H.Frydkjær, Vindtoften 40,

DK-2630 Tåstrup

Telef.:09545-2-993427

ANSGARSKOLEN

Solid teologisk utdanning med klar målsetting.

Du er sikker når du ønsker ANSGAR BIBELSEMINAR og DNMs TEOLOGISKE SEMINAR.

Teoretisk og praktisk utdanning for misjon, menighetsarbeid og skole.

Lån og stipend fra Statens lånekasse og Mosvolds legat.

Et frikirkelig undervisningsalternativ som passer deg.

Skriv etter plan.

ANSGARSKOLEN

Huldreveien 14, 0389 Oslo 3

Tlf. 02/14 55 90

DET NORSKE MISJONSFORBUND

Brev fra leserne

Vi har blitt så glad i HVETEKORNET, som er til stor oppmuntring for oss. Vi håper og ber at vi kan få spredt blandet så det kan bli til velsignelse for fler. Jeg takker Gud for at dere er villig til å la dere bruke til glede og enhet for Hans folk
 Fra en sjomanskirke.

Jeg vil få utrykke min tilfredshet over bladet, jeg får megen oppbyggelse af dets innhold.

Odense, Danmark

Takk for HVETEKORNET som jeg er så glad i. Tilåmed min ufelste mann som ikke leser kristelig lesestoff spør etter HVETEKORNET og leser det.

Fra Østlandet.

Vil bare si at bladet er kjempefint. Det er med å samler for Jesus menighet. HVETEKORNET hviler i Guds velsignelse fordi redaksjonene og medarbeiderene stiller seg åpen for dert Gud vil føre fram og handler etter det.

I.S., Bodø

LØSNING PÅ HVETEKRYSS NR. 2/85:

Ulf Ekman: «En mektig trosvekkelse er på vei!»

HVETE-				V	
KRYSS	EN	↓	LANGT		
NR.2		AMEN	UR		
		TEGN	LO		
	UR	AKE	ALF		
	KLEINT	UP	A		
	F	HAI	R	IS	
	↓	U	EGO	I	LT
	ESEL	↓	BE	H	
	AKAN	TRAV	E		
	M	KORS	↑	UT	
	TALE	O	HÅR		
	NA	US	ÅPEN		
		SALVEN	↑	NI	
	GALLE	ER	N		
	TURE	KG	ELI		
	RUN	KOR	↑	AV	
	RUSE	ELSE	E		

Vinnere:

Esther Sætorp, 9500 Alta

Rolf Hamstad, 7600 Levanger

Elin Bakkebø, 6146 Åheim

Talekassetter blir tilsendt etter ønske!

RETTELSE:

Hvetekryss i nr.3 har dessverre fått samme foto som stod i nr.2. Som en ekstra oppgave får vi da spørre: Hvem skulle det vært foto av? Om du finner ut dette i tillegg til løsningen får du en ekstra kasset til premie om du blir trukket ut! I hvert Hvetekryss setter vi foto av en av de som har skrevet noe i Hvetekornet også et sitat fra dette som du finner ved å løse oppgaven.

En trosskole

2. september starter 9 måneders kurs. Kjente trosforkynnere fra USA og Norden deltar som gjestelærere.

- Målsetting • Utदानe arbeidere til menighetsbyggende og evangeliserende arbeid i Norge og Europa.
- Rektor • Pastor Sigfred Rafoss
- President • Jan Hanvold
- Skolen bygger på Kenneth Hagin's trosundervisning.
- Høsten '85 forventes det 200 studenter ved Ny Visjon Bibelskole.
- Skolen er godkjent for lån og stipend i Statens Lånekasse.

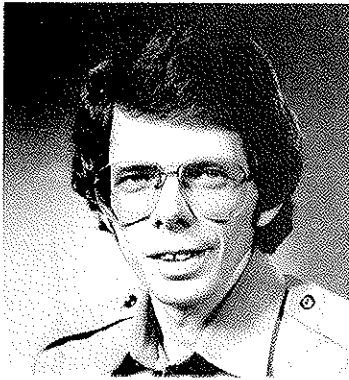
Opplysning og påmelding:

Boks 159, N-1440 DRØBAK, NORGE
 tlf. (02) 93 38 60

★ HVETE-KRYSS ★

Skriv løsningen (alle ordene i de mørke rutene!) på et ark, samt navn og adresse, og send det til HVETEKRYSS, 3840 Seljord. NB! Unødvendig å klippe ut kryssordet! Frist: 1 mnd. Premier: Ønske-kassetter.

	KRISTENT SINNELAG	LAND I GT REG. MERK NOTODDEN	SAULS HOVED-KVARTER	FYLKER I SØR PREP.	SMELL
TILBAKEBLIKK	EN VILKERSON COPYRIGHT SYNER	PÅKALLE		HESTEKRAFT REITERSTED	
ER GUDS ORD		PENGE-PUNG	ALISA		SMÅ-PROFET
KOMPO-NIST		ØSTER-RIKET ROMANIA		ORIENT	200 TRESLAG
ISRAELSK STATSHAN-GRAM	☆	SVERIGE ØSTERIKE	SKJENT PAVE	FØRÆRES	
RADIUS SPISS	REKLAME	SPANIA G.NAVN	RETNING	SKLI KONTRAKT SENIOR	ALFA SIR JESUS
LEVIT		BIB. STAM-FAR	SEIERS-BEVIS	NEST SIST	SIST ROMANIA
PARK-ERING	☆			METER	
SPANIA	GLØDE		MOTOR-TÅNKER JESUITTER ORDENEN	TALTE I NINIVE PROPP	NYN-PRON. HUSDYR
UFRED		LUND			ØST
KRITTER-BLANDING	4	STRÅ			
ØYNE			HURTIG-ANGREP SPANIA		
HEYDET					LEGE (FORE)

Redaktør på heltid

Fra 1 april gikk Rolf Erik Janøy inn i full stilling som redaktør i HVETEKORNET. Til nå har han hatt en delt stilling mellom HVE-TEKORNET og Filadelfia Horten, hvor han de siste 10 år har stått som forstander. Han vil fortsatt være med i elsterådet for menigheten og være med i forkynner-tjenesten. Svein Thorkildsen som er en av menighetens elste og ansatt i Ten Center, Oslo vil fra samme tid gå inn i en delt stilling mellom menigheten i Filadelfia og Ten Center. Thorkildsen som tidligere har reist som evangelist har særlig de siste to årene vært mye med i forkynner-tjenesten i menigheten. I et velbesøkt menighetsmøte orientert Janøy om hvordan hans tjeneste de siste årene har utviklet seg mot kallet til å utgi et blad som kan være med å tjene Guds planer for den tid vi nå lever i. Denne tjenesten krever nå så meget at han ønsket avløsning fra ansvaret som menighetsleder. Selv om HVETEKORNET har passert 5.000 abonnenter så behøves det minst et par tusen til for at det skal bli en økonomisk balanse i driften. Et av trosmålene for HVE-TEKORNET i 1985 er derfor at vi skal komme opp i 7.000 abonnenter. - Vi opplever nå en jevn og stadig økende tilgang på nye abonnenter, sier Inger Svendsen i ekspedisjonen. Vi som arbeider i HVETEKORNET har på nært hold sett hvordan Herren har hjulpet oss på alle områder til i dag. Så lenge vi får være i Guds vilje med denne tjeneste, kjenner vi full visshet om at alle behov vil bli dekket. Også menigheten i Filadelfia Horten er nå inne i en rik utvikling og vekst, og den omtalte «rokkering» av tjenester fikk en sterk og enhetlig oppslutning da den ble lagt fram for menigheten.

FORNYET LOVPRISNING

Fra Kristne i Askim:

En Hær av Alminnelige Mennesker

To kassetter med i alt 22 helt nye sanger – fra salmer til moderne rytmer – for kamp, begeistring og tilbedelse. Og et hefte med en del inspirerende tanker om lovprisning, samt tekst og besifring til alle sangene.

Kassettene, kr. 55 pr. stk., og heftet, kr. 30, kan kjøpes sammen eller hver for seg i din kristelige bok- og musikkhandel eller direkte fra

TUSENFRYD FORLAG

Pb. 315, 1801 Askim

RISØYA BLEI FOR LITEN!

I år drar vi til Tromøy, Arendal
(Hove Leir og Frluftssenter)

Treff '85

13.–20. juli 1985

Ferie / Fornyelse / Fellesskap – for hele familien!

Unn deg en skikkelig sørlandsferie. Finn åndelig fornyelse i lovsang og forkynnelse. Bygg trofast vennskap med andre kristne.

Lovsangen ledes av Robert Erlandsen, Tony Jessen, Knut Osland med eget lovsangsorkester. Forkynnelse og undervisning av Noralv Askeland, Per Erik Olsen, Samuel Estdal, Erling Thu m.fl.

Motto: Ett folk med én hensikt!

Skriv etter brosjyre: **Treff '85, Kanesletta 10, 4550 Farsund**

Brev fra leserne

Jeg har vært abonnent helt fra starten. Jeg vil bare sende min hilsen med mange takk for det allsidige og gode blad. Det er fylt av stoff som løfter opp og fører dypere inn i livet med Herren. Jeg gleder meg til hvert nytt blad.

M.L., Hjørring i Danmark

HVETEKORNET er et herlig blad, med akutt, oppbyggende, ja fornyende innhold. Jeg gleder meg til hvert nytt nummer!
Sveinung

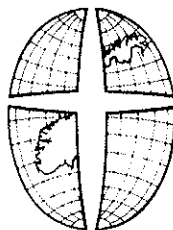
Jeg skriver ene og alene fordi jeg vil uttrykke min takk for det meget gode bladet Hvetekornet. Jeg synes bladet favner vidt, og jeg gleder meg over svært mange av artiklene og de mange internasjonale nyhetene. Takk for at dere satte visjonen ut i virkelighet.

Fra en prest i Den norske kirke.

Verv 85

Det er enkelt å verve nye abonnenter til Hvetekornet. Bli med - og få gratis kassetter!

NERSKOGEN BØNNEFJELL

- Kvinneweekend 26–28 april
- Mannsweekend 7–9 juni
- Ung Mønstring –85 13–16 juni
- Barnetro –85 20–23 juni

Husk BØNNEDAGER –85
3–11 august på Nerskogen Bønnefjell

► For nærmere opplysninger og program: ring Nerskogen Bønnefjell, telefon 074-26465 – Arrangør: Nerskogen Bønnefjell, 7395 Nerskogen

OPPLAG: 18.000

Pris: 35,-

39,50

NÅR DINE PENSER BLIR VERDILØSE

NÅR DINE PENSER BLIR VERDILØSE

er «666 systemet» her.
Regjeringen · Nummeret · Kortet · Merket

Dr. Mary Stewart Relfe

BESTSELGER! Boken som skaper debatt og vekker til omvendelse. Forfatteren beviser at tiden er kort før Jesus kommer igjen. 666-systemet er på vei inn i handel og bankvesen over hele verden - også i Norge! Du og Jeg er registrert med vårt eget nummer i data-maskinen «DYRET» i Brussel!

OPPLAG: 6000

Pris: 38,-

Hvordan får vi lover som folk flest ikke vil ha? Finns det en ond plan bak familieoppløsning, terrorisme, narkotikahandel og landenes gjeldsbyrde? Hva skjer bak stengte dører? Er av sløringene omkring frimurerordenen P2 i Italia en hentydning om det som foregår i liknende ordener i andre land?

Kjell Sjøberg advarer i denne boken mot intriger, som er en trussel mot vårt lands frihet og den personlige friheten. Han advarer mot falske messiasbevegelser og mot det som kan bane veien for en verdensdiktator. Sjøberg tar opp: Dødsforbund. Elitemennesker? Aspen-Institutt. Kan man være frimurer og kristen? Meget aktuell og engasjerende!

SKJULTE FARER

NY TID BEVEGELSEN OG
DEN KOMMENDE BARBARISKE TIDSALDER

NY-TID bevegelsen bruker regnbuen for å beskrive opprettelsen av regnbuebroen mellom mennesket og Lucifer, som de sier er den høyeste sjel. For første gang i historien finnes en levedyktig bevegelse - NY TID bevegelsen som virkelig står for alle Bibelens kjennetegn på antikrist og den politiske bevegelse som vil bringe ham inn på verdens-cenen. **LES DENNE BOKEN!**

- eller direkte fra forlaget.
SEND MEG SNAREST:

- .....stk. Når dine penger blir verdi løse á 35,00
- .....stk. Relfe: Det nye pengesystemet á 39,50
- .....stk. Refle: Pengesystemene rakner á 35,00
- .....stk. Aranza: Baklengs djvelskap: rock á 30,00
- .....stk. Sjøberg: Sammensvergelse pågår á 38,00
- .....stk. Cumbeley: Regnbuens skjulte farger á 39,00
- .....stk. Hagin: Hvordan bli ledet av Guds ånd 35,00

En gratis bok sendes med med alle ordre over kr. 200,- + porto på bestillinger under kr. 300,-.

Navn: .....
Adresse: .....

Hermon Forlag 3577 HOVET
Telefon: 067 - 88 560/88 532

LES I NESTE NUMMER AV

hvete kornet

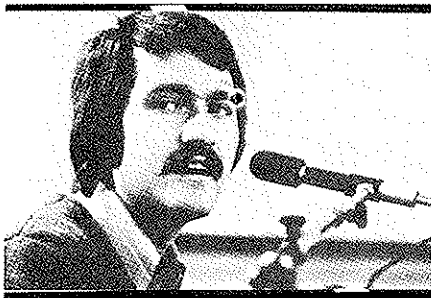
GUD VIL HELBREDE MANGE FLERE SYKE!

John Wimber er blitt kjent blant kristenfolk over hele verden for sin sterke undervisning om «Tegn, under og kirkevekst» som han nå har hver termin på Fuller teologiske seminar i USA. Wimber er kanskje den person i verden i dag som vet mest om emnet «guddommelig helbredelse». Han har studert det intensivt og systematisk i mange år. Men han praktiserer også dette og har bygget opp en menighet på flere tusen i Los Angeles hvor hundrevis opplever helbredelse hver måned. Vi har ved flere anledninger møtt Wimber, og det er vel verd å lytte til hva han har på hjertet til Guds menighet i dag.

EN SUBJEKTIV RAPPORT FRA USA

Hva pågår av åndelig vekkkelse og liv i dagens Amerika? Vi besøkte en rekke aktuelle forkynnere og menigheter under et tre ukers besøk i landet. Vi kan ikke ut fra disse dager gi et helhetlig bilde av stillingen i amerikansk kristenliv 1985, men vi kan gi en høyst personlig og subjektiv rapport. Den vil verken være oversiktelig eller objektiv, vi vil holde oss til de selvopplevde detaljer. Og er du interessert i vår mening, skal du få vite den ...

ET RYSTENDE VEKKELSESBUDSKAP

Pelle Karlsson har skrevet en bok som nå nettopp også er kommet på norsk, «Korsets prinsipp». Vi er overbevist om at dette er den mest aktuelle boken som er utgitt i år. Dersom den enkelte kristne og ikke minst menighetsledere kunne legge dette budskap inn over sitt liv, vil store ting skje for Guds rike i tiden framover. Denne boken gir kort og godt nøkkelen til den gjennomgripende vekkkelse, den herlige gudsåpenbaring og det gjennomslag for evangeliet vi alle lengter etter. Dette er mer enn en oppbyggelig bok, det er budskap fra Herren som klart viser oss at uten død - intet liv!

BØNN OG EVANGELISERING

Oddvar Søvik har i flere år arbeidet med evangelisering. Han har også vært opptatt av bønnens betydning i dette arbeidet, og har bl.a. besøkt den store bønnekonferansen i Korea. I to artikler vil han ta opp dette sentrale emnet både ut fra Skriften og aktuelle eksempler. Søvik er et kjent navn fra OASE-bevegelsen og fra sin forkynnertjeneste i Indremisjonen og nå i Den lutherske frikirke.

BARRY MCGUIRE FANT ET UVENTET SVAR

Vår musikk-medarbeider Bjørn Lindvik har møtt den tidligere rockeartisten under en enkel gospel-konsert i en av Norges bygder. Hvilke tanker gjør han seg om sitt tidligere og nåværende liv? McGuire gir kontante svar på en del nærgående spørsmål, og forteller også om hvordan han i mange år søkte svar på flere av sine egne grunnleggende spørsmål. Det svaret kom fra en kant han aldri hadde ventet seg...

**HVETEKORNET INFORMERER OG INSPIRERER
- HVER MÅNED
GÅ IKKE GLIPP AV NESTE NUMMER -
BLI FAST ABONNENT.**

**Riv ut og send inn abonnentkortet - Du sparer 30 % i året ved å abonnere!
- og du får hvert nummer i din egen postkasse.**

Begrepet omvendelse tegner for oss en bestemt situasjon. Et menneske står vendt feil vei, men snur seg og blir rettvendt eller omvendt.

*Tekst: Edin Lovås
Tegning: Rolf Jansson*

KRISTUS I SENTRUM

Midt i omvendelsesmiljøet

Vi kan også si det slik: Et menneske står bortvendt fra Kristus, og dette er menneskets store synd. I sin bortvendte tilstand står det samtidig like overfor en fortapelses mulighet. Men Den Hellige Ånd kaller, og ropet lyder: Vend om! Når kallet blir adlydt, snur mennesket seg til Kristus. Av Hans hånd mottar det syndstilgivelse, frelse, rettferdiggjørelse og en ny fødsel. Det blir satt inn i samfunn med Herren Kristus og blir Hans disippel.

På bakgrunn av dette er det tindrende klart at Kristus selv står midt i omvendelsesmiljøet. Der - i sentrum - står altså ikke omsorgsarbeidet, evanglieseringen, vennskapet eller fellesskapet. Kristus står der.

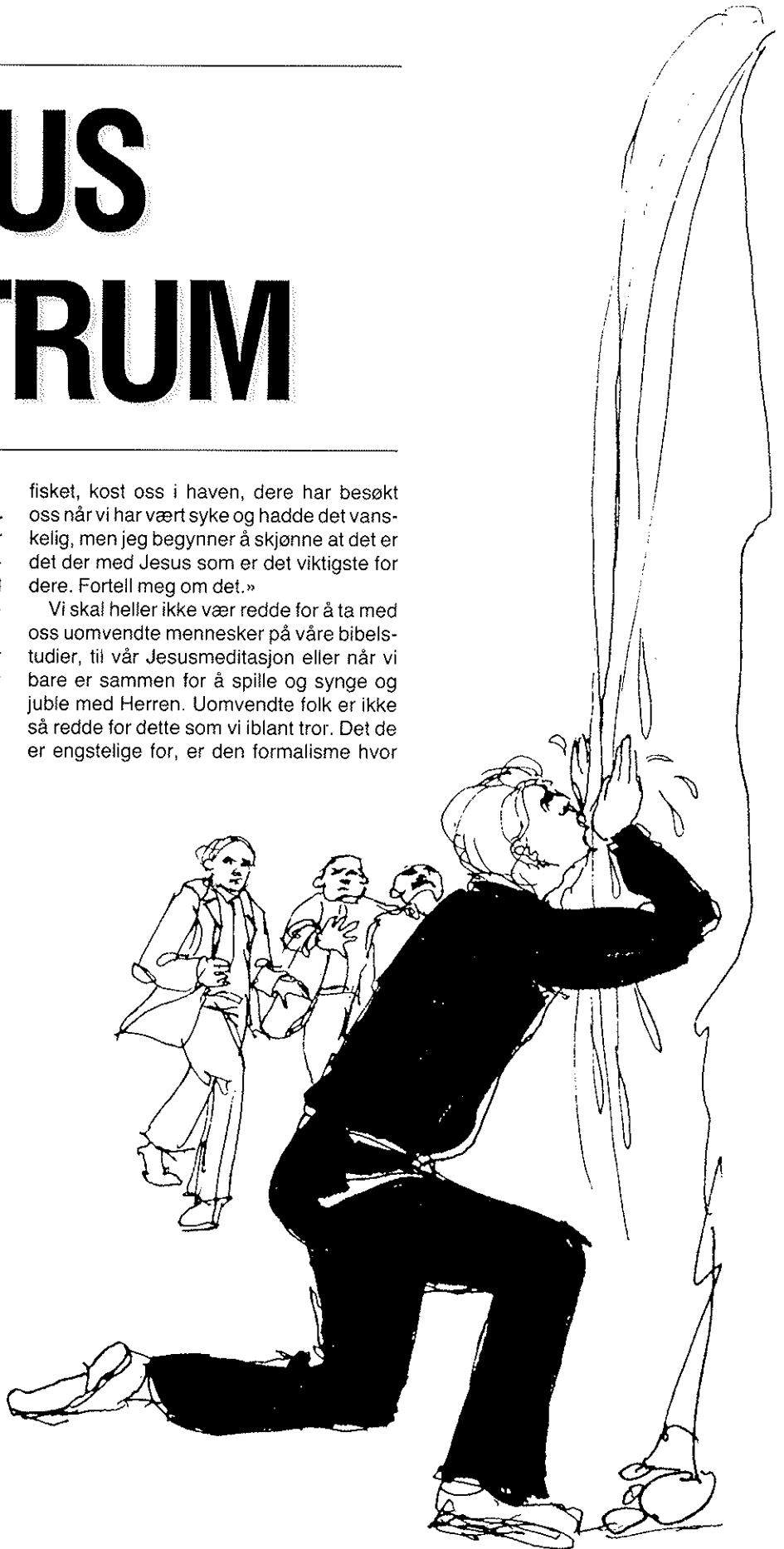
Kristus er inspirasjonskilden og kraften. Fra Ham flyter kjærligheten, varmen og livet. I møte med Ham skapes troen. I Ham åpenbares Gud Faderen, for «den som har sett meg, har sett Faderen», sa Kristus til disiplene. Den Hellige Ånd skyver hele tiden på for å skjerpe vår oppmerksomhet, slik at vi ser Kristus. Ånden skaper lengsel etter Ham og kjærlighet til Ham. Den oppmuntrer oss til å forkynde Hans storhet og Hans frelse.

Dette må vi ikke bare fortelle hverandre og ha som et teoretisk program. Hele arbeidet og alle de former vi lever i, må være slik at Kristi sentrale stilling blir det naturligste av alt.

Det umovendte menneske som har kommet med i nærmiljøet, vil nok i første omgang oppdage at vi holder tett sammen som venner. De kommer til å høre vår latter og se våre glade leker, og framfor alt kommer de til å merke at vi har omsorg for dem når de er i vanskeligheter. Men etter hvert som de nærmer seg sentrum av vårt omvendelsesmiljø, vil de komme til å forstå hvem alt dreier seg om. En dag sier en av dem: «Nå har vi sparket fotball, vært ute og

fisket, kost oss i haven, dere har besøkt oss når vi har vært syke og hadde det vanskelig, men jeg begynner å skjønne at det er det der med Jesus som er det viktigste for dere. Fortell meg om det.»

Vi skal heller ikke vær redde for å ta med oss uomvendte mennesker på våre bibeltudier, til vår Jesusmeditasjon eller når vi bare er sammen for å spille og synge og jubile med Herren. Uomvendte folk er ikke så redde for dette som vi iblant tror. Det de er engstelige for, er den formalisme hvor

kristne ikke er naturlige mennesker. Bare snakk åpent og greit om Jesus. Bare gled dere i Herren og juble for Hans ansikt, selv om ikke-kristne er med, dvs. dersom dere også på slike samlinger oppfører dere på en naturlig måte og ikke legger an en kunstig, anstrengt tone.

Kjærlighetsmåltidet derimot bør ikke uomvendte delta i. Nadverden som inngår i kjærlighetsmåltidet, er for Guds folk og Kristi disipler. Men om noen klart gir uttrykk for at de har kommet til tro og vil omvende seg til Herren, kan dere frimodig ta dem med. I en slik situasjon kan nettopp kjærlighetsmåltidet bli en fin anledning til bekjennelse. «Jeg har aldri vært med på dette før», sa en ung mann da han mottok kalken fra side mannen, «men nå forstår dere alle at jeg vil tilhøre Kristus». Tårene rant da han satte kalken til munnen og drakk.

Også i undervisningen av de søkende menneskene er det viktig at dere forkynner Kristus. Fortell dem at Han lever, og at Han hele tiden er nær dem. Gjør klart hva synd er, nemlig at de har vendt seg bort fra Ham. Fortell hva Kristus vil gjøre for dem når de omvender seg. Pek på at Han som er hos dem, bærer sårmerket, dvs. at Han døde på korset for alle. Forsøk framfor alt å få dem til å fatte at det å bli en Kristi disippel ikke har å gjøre med deres egen anstrengelse eller deres opplevelser og følelser. Understrek at Gud handler med oss i troen, dåpen og omvendelsen, og si til dem at Gud handler for Kristi skyld og gjennom Ham som er den korsfestede, levende og nærværende.

Men altså: Lit ikke bare på forkynnelsen, undervisningen og vitnesbyrdet. Form en husmenighet og et omvendelsesmiljø som er slik, og har en slik atmosfære at alle som kommer innunder innflytelse av miljøet, vil merke Kristi nærvær.

Egentlig er dette umulig for oss. Vi kan bare bruke ord og former som åpner for Kristusvirkeligheten. Det er Den Hellige Ånd alene som gjennom oss, gjennom våre ord og gjennom vårt omvendelsesmiljø kan herliggjøre Ham. For slik sa Jesus: «Han skal herliggjøre meg». (Gunnas: Han skal kaste glans over meg) Midt i omvendelsesmiljøet står Jesus Kristus selv. Gjør Han ikke det, er det fine ordet «omvendelsesmiljø» helt tomt og uten mening.

Lederskap

Skriften taler ganske mye om lederskap. Jesus startet sin virksomhet ved å samle en disippelflokk omkring seg. Disse fostret og underviste Han for å gjøre dem til ledere. Paulus gjorde på samme måte. På sine reiser hadde han alltid med seg unge menn som kunne føre verket videre.

NT skildrer også et ungt lederskap. Jesus selv var omkring 30 år da Han startet sin gjerning. De første disiplene var unge mennesker, noen av dem antagelig bare tenåringer. Paulus var også omkring 30, og hans medarbeidere var unge folk. Til Timoteus skriver han: «La ingen forakte deg for din ungdoms skyld».

Dersom omvendelsesmiljøene skal bli revolusjonære grupper, trengs det gode ledere. Mye taler også for et ungt lederskap. Visst finnes det eldre som ikke bare har erfaring, innsikt og kunnskap, men som også er kraftfulle og smidige i sitt sinn. Ingen vil være uenige i dette. Men både urkristendommens historie og alle senere vekselstider forteller om ungdom som bar tyngden av lederoppgavene.

Særlig når det gjelder husmenigheter som har karakteren av omvendelsesmiljø, vil gruppen unge som regel egne seg best som ledere. En av årsakene er de kan binde sammen generasjonene. De eldre har ikke så lett for å få med seg de unge når de starter opp noe nytt, og tenåringer isolerer seg ofte med sine kamerater. Et lederskap av unge voksne kan derimot lettest knytte til seg både de eldre og de yngre.

Når en husmenighet starter, er det første behovet en eller et par som kan gå inn i «styringsoppgaver» (2 Kor 12,28). Noen må holde orden på tingene, bestemme når og hvor saker skal skje. Etterhvert kan det så vokse fram et mer differensiert nytestamentlig lederskap. NT taler bl.a. om evangelister, hyrder og lærere (Ef 4,11). I dette korte avsnittet skal vi begrense oss til disse tre tjenestene.

En *evangelist* kan være en omreisende kampanjeleder. Det er ting som tyder på at Filip var en slik (Ap gj 8). Men her tenker vi framfor alt på folk som arbeider på det personlige planet. Disse har lett for å få kontakt med folk utenfor de frommes krets. De har også en egen evne til å forklare evangeliet slik at folk forstår hva de sier. Ofte er denne nådegaven kombinert med en naturgave. Gutten eller jenta er livlig av natur, har evnen til å omgås folk og lett for ordlegge seg. Og fordi Gud i regelen handler med oss på den måten som er mest naturlig, gir Han dette unge mennesket nådegaven og tjenesten som evangelist.

Menighetens folk ser ham eller henne i virksomhet, og de anerkjenner og godkjenner evangelisten, og gjør det med glede. Vanligvis vil det ikke være naturlig å velge evangelister på årsmøtet, men selvsagt kan det være fint om de blir bedt for, gjerne med håndspåleggelse.

Evangelistene arbeider både i omvendelsesmiljøer i den etablerte menigheten og i nærmiljøet hvor deres egne husmenigheter har sitt tilhold.

Hyrde brukes aldri i entall i NT. Det er alltid tale om flere hyrder. (Ordet pastor betyr hyrde, men har fått et annet og mer spesialisert innhold enn det bibelske begrepet.)

Menighetenes og husmenighetenes hyrder gir råd og veiledning. Framfor alt over de sjelesorg. Gud kaller og utruster med nådegave til denne tjenesten. Men hyrdene bør også hele tiden arbeide for å skaffe seg kunnskap og innsikt innenfor sitt særskilte felt. En pastor sa det slik: «Dere er menighetens hyrder sammen med meg.

Men fordi jeg både har mest erfaring, mest kunnskap og er lønnet for jobben, skal jeg ta dere et skikkelig kurs. Jeg kommer selv til å ta de vanskeligste oppgavene. Men vi må stå sammen. For om jeg skulle ha all sjelesorgen alene, kommer bare til å slite meg ut og gå til grunne.»

I omvendelsesmiljøet må hyrdene fange opp de nyomvendte, og gi dem den hjelpen de trenger. Andre har trasige områder i sitt liv, og alle trenger vi trøst, nærhet, vennlighet og varme. Uten hyrdetjenesten vil mange søke Gud og deretter forsvinne fordi de ikke får den hjelp de trenger.

En *lærer* kan fungerer i omsorgsmiljøet uten å stå på prekestolen. Det finnes mange lærere som har utpregede nådegaver til denne tjenesten, men som Herren ikke har kalt til å undervise en hel menighet. Isteden tar de for seg en for en eller en liten gruppe, f.eks. blant de nyomvendte. Slik kan det låte: «Ta med deg din Bibel og kom hjem til meg, så skal jeg forklare hva som hendte da du omvendte deg og ba om frelse».

Svært mange kristne tenker bare på menn når vi taler om evangelister, hyrder og lærere. Men vi for vår del mener at kvinner og jenter kan være bærere av alle ledergaver. Dette er sagt på grunnlag av en vurdering av et samlet skriftmateriale. (Les gjerne den lille svenske boka «Mann och kvinna i NT», Libris forlag).

De gutter og menn, jenter og kvinner som har fått styringsoppgaver, eller tjeneste som evangelister, hyrdre eller lærere, får her bare stå som eksempler på nådegaver og tjenester Gud gir. Den som studerer NT, vil finne mange flere. Les f.eks. Rom 12 og 2 Kor 12.

Til slutt: Det er ingen motsetning mellom det såkalte karismatiske lederskapet og det institusjonelle - altså systemet med formann, kasserer, sekretær osv. Begge disse modellene trengs i dagens situasjon, og hvorfor skulle de ikke kunne overlappes hverandre? Formannen kan jo ha en karismatisk betinget styringsoppgave og kanskje samtidig være evangelist. Sekretæren kan jo være hyrde og kassereren lærer.

Fostringen til lederskap må starte allerede blant de yngste. 14-15- 16-åringene må få høre at Gud kan gi dem nådegaver og sette dem inn i tjenester både i ungdomsmiljøet, i menighetens virksomhet og i den flokken som lever og vinner mennesker i nærmiljøet. Vi deler altfor mye inn i aldersgrupper, og suggererer på den måten fram grupperinger og arbeidsformer basert på strengt adskilte alderstrinn. Det er på tide at vi ser både den enhet og den variasjon som skapes når Herrens disipler oppdager sine nådegaver og sin spesielle tjeneste (1 Pet 1,10). Men vikt dere for maktmennesker. Hold tjenesteidealet høyt. Den som ikke vil etterfølge Ham som krøp på kne og vasket disiplenes føtter, duger ikke som leder blant Herrens disipler.

Dette var den siste i en serie på tre artikler; de to foregående stod i nr. 10 og 11 1984.

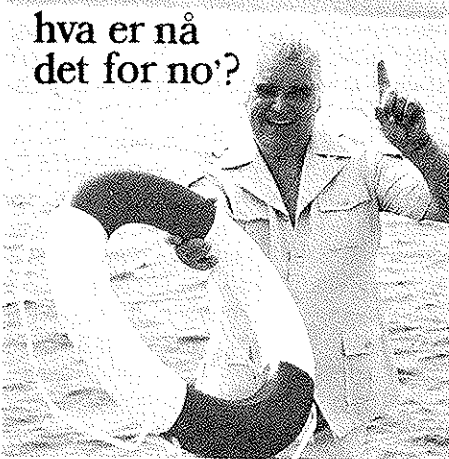
VERVE-AKSJON 85

*Du får en kassett
for **hver** ny abonnent du sender oss!*

Denne kassetten med
Sigvard Wallenbergs
vitnesbyrd

FRELSE –

hva er nå
det for no'?

**Eller hvilken som helst
kassett du ønsker deg fra
Dynamis Kassetter får du
tilsendt for hver ny abon-
nent du sender oss.**

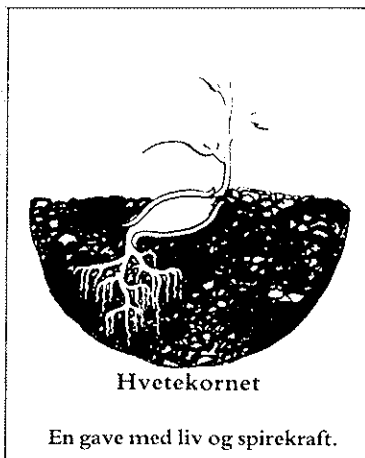
Se kassett-annonsen
i mars nummeret.

OBS! Du får kassetten etter at
den du har vervet har innbetalt
kr. 110,- for 1 års abonnement
på Hvetekornet.

Slik gjør du:

- Vis Hvetekornet til en
bekjent
- Tilby deg å melde fra om de
vil prøve 1 års abonnement
- Finn VERVE-KORTET på
kortsidene inne i dette nr.
- Fyll ut og send oss kortet

**DIN venn får Hvetekornet
DU får en kassett**

**HVETEKORNET 85
– om hva Gud gjør
i dag!**

NÅ KAN DU BLI MED I AKSJON «VENNE- VERV» 85!

**DERFOR LESER FLER OG FLER
HVETEKORNET:**

- Opphøyer
JESUS KRISTUS
som frelser og Herre
- fremmer
ÅNDELIG FORNYELSE
utfra bibelske prinsipper
- gir
AKTUELL INNSIKT
fra ulike leire
- står
FRITT og UBUNDET
til å tjene Guds folk
- formidler
PRAKTISK UNDERVISNING
til hjelp i hverdagen.